

ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนดารสอนสาระคณิต
โรงเรียนวัดขมมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

รุ่งโรจน์ ธรรมจึงน้อย

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตราจารย์บัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๒

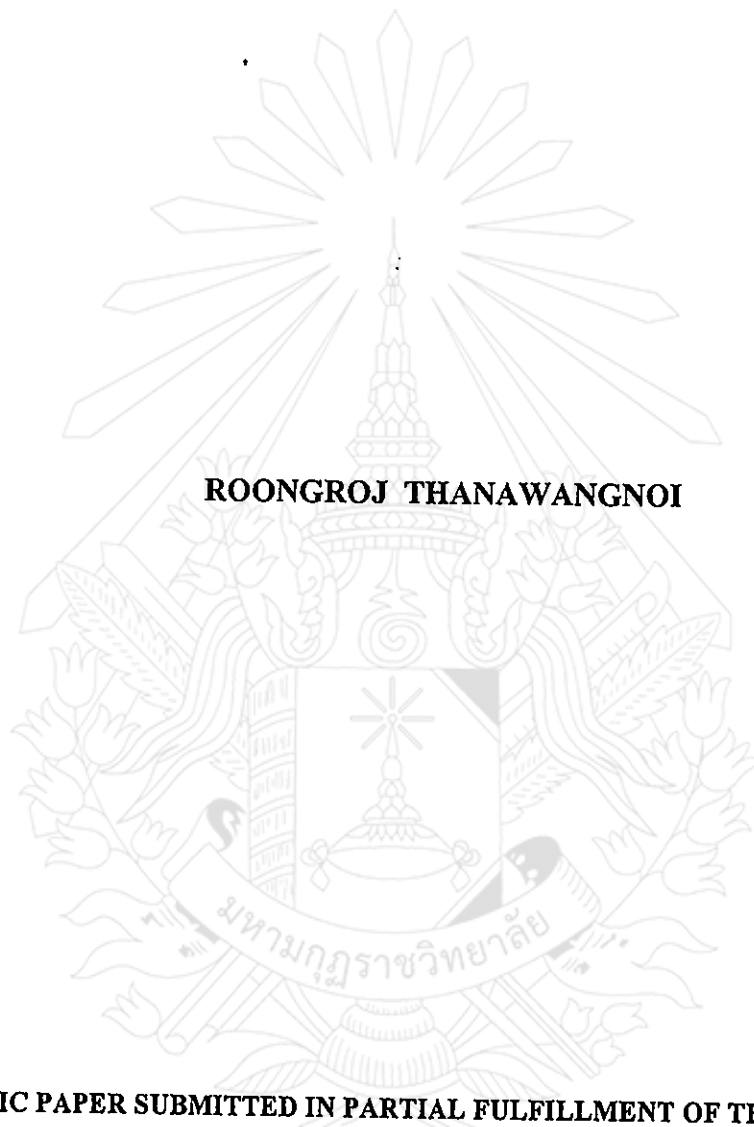
ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี
โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2552

B 173 64

**STUDENT'S AND PARENT'S OPINION TOWARDS TEACHING MUSIC,
WATYAMANATAMDHAMMA SCHOOL, AYUTTHAYA PROVINCE**

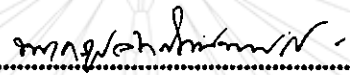

ROONGROJ THANAWANGNOI

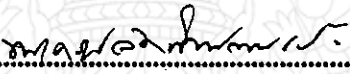
**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF EDUCATIONAL MANAGEMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2552 (2009)**

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการสอนสาระดนตรี
โรงเรียนยมนาตามธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ชื่อนักศึกษา : รุ่งโรจน์ ณะวังน้อย
สาขาวิชา : การจัดการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.ธรรณัฐ ไบบัว
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : พระมหาวิโรจน์ กุตุควีโร (ดร.)

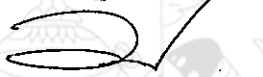
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

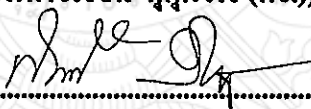

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์ (ดร.))

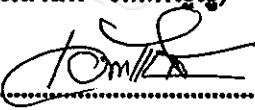
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์ (ดร.))

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร.ธรรณัฐ ไบบัว)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(พระมหาวิโรจน์ กุตุควีโร (ดร.))

..... กรรมการ
(ดร.สาธิตี รักคัตถ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์เอกษาศรี สุขเสนา)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : Study Skill Procedure In Basic Science Of Student Phase 1, Maharach
"Prachanimit" School, Maharach District, Ayutthaya Province

Student's Name : Jongkol Thanawangnoi

Department : Educationl Management

Advisor : Dr.Thachanat Yaibua

Co-Advisor : PhramahaViroj Kuttaveero (Dr.)

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for Master's Degree.

P. Sampipattanavirajarn
..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn, Dr.)

Thematic Committee

P. Sampipattanavirajarn
..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn, Dr.)

Dr.
..... Advisor
(Dr.Thachanat Yaibua)

V. Kuttaveero
..... Co-Advisor
(PhramahaViroj Kuttaveero (Dr.))

S. Raggatanyoo
..... Member
(Dr.Salinee Raggatanyoo)

Akchatree
..... Member
(Lect. Akchatree Suksen)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระ ดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ชื่อนักศึกษา	: รุ่งโรจน์ ธนะวังน้อย
สาขาวิชา	: การจัดการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.ธชณัฐ ไยบัว
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: พระมหาวิโรจน์ กุตติวิโร (ดร.)
ปีการศึกษา	: 2552

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามตัวแปรอิสระ และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 120 คน คือ นักเรียนจำนวน 60 คน และผู้ปกครองจำนวน 60 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 120 ชุด ใช้สถิติ การบรรยาย คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน คือ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ่ แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์

ผลของการวิจัยพบว่า

- 1) นักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านผู้สอน ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ และ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2) ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี เพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5

ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อแยกทดสอบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล นักเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่มี ระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีโดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน เมื่อแยกทดสอบเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกัน

3) นักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอปัญหาและแนวทางแก้ไข ด้านที่มีความถี่มากที่สุดคือ ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ คือ อุปกรณ์มีการเก็บไม่เป็นระเบียบ ไม่ค่อยได้ทำความสะอาดอุปกรณ์ และนักเรียนไม่รักษาความสะอาดห้องดนตรี จึงควรจัดเวรนักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ ลงโทษนักเรียนที่วางอุปกรณ์ไม่เป็นระเบียบ จัดหาน้ำยาทำความสะอาดอุปกรณ์ และจัดเวรทำความสะอาด และด้านที่มีความถี่ น้อยที่สุดคือ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม คือ ไม่มีที่บริการน้ำดื่มในห้อง มีกลิ่นอับเป็นบางครั้ง จึงควรจัดที่ใส่น้ำดื่มเย็นๆ ในห้องดนตรีไว้บริการ และจัดเวรทำความสะอาดทุกวัน

4) ผู้ปกครองของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกออกเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านผู้สอน ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

5) ผลการเปรียบเทียบพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี เพศ และอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อแยกทดสอบเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

6) ผู้ปกครองของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอปัญหาและแนวทางแก้ไข ด้านที่มีความถี่มากที่สุดคือ ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ คือ อุปกรณ์ที่มีไม่หลากหลาย และไม่ให้นำอุปกรณ์ดนตรีไปฝึกซ้อมที่บ้าน จึงควรจัดหางบประมาณขอรับบริจาคอุปกรณ์เพิ่มเติม และให้ยืมเครื่องดนตรีไปฝึกซ้อมที่บ้านได้ และด้านที่มีความถี่น้อยที่สุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล คือนักเรียนผ่านจุดประสงค์ยาก การวัดผลหวังผลสัมฤทธิ์ในระยะเวลารวดเร็วเกินไป ให้เวลาในการวัดผลน้อยเกินไป จึงควรมีระยะห่างในการเก็บคะแนนให้มากขึ้น ควรให้เวลาฝึกซ้อมและวัดผล โดยดูในระยะเวลารวดเร็วกว่าเดิม และจัดเวลาสอบให้มากขึ้น

Thematic Title : Student's and Parent's Opinion towards Teaching Music.
Wat Yamanatamdhamma School, Ayutthaya Province

Student's Name : Roongroj Thanawangnoi

Department : Educational Management

Advisor : Dr. Thachanat Yaibua

Co-Advisor : PhramahaViroj Kuttaveero (Dr.)

Academic Year : B.E. 2552 (2009)

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were 1) to study student's and parent's opinion towards teaching music. Wat Yamanatamdhamma School, Ayuttaya Province, 2) to compare student's and parent's opinion towards teaching music, Wat Yamanatamdhamma School, Ayuttaya Province, and 3) to study suggestions concerning with problems and solutions of teaching music, Wat Yamanatamdhamma School, Ayuttaya Province. The samples of 120 : 60 students, 60 parents, the instrument for collecting data were 120 questionnaires. The data were analyzed by descriptive statistics : frequency, percentage, mean, standard deviation and inferential statistics were t-test and One-Way ANOVA test. If differentiation was found, it was tested in a pair by mean of Sheffe and analyzed by computing

The results of research were found as follows :

1) The second level students Wat Yamanatamdhamma School, Ayuttaya Province had opinion concerning with teaching music were at maximum average. When considering in each aspects were at maximum average also, from the most to the least mean namely: measurement and evaluation, instructor, place and environment instructional media, substance and activities.

2) The results of comparing found that the second level students Wat Yamanatamdhamma School, Ayuttaya Province with different sex had different opinion on the 5 aspects at the significant statistic level. 05. When considered each aspect found that students with different opinion concerning with teacher, substance, activities, measurement, evaluation, at significant statistic level .05. Students had no difference of opinion concerning with instructional media, learning source, place environment. Students with different level had no different opinion of teaching music.

3) The second level students Wat Yamanatamdhamma School, Ayuttaya Province had suggested problems and solutions Aspect of the most frequency was instructional media, instrument, not to keep well, unclean music room, and student's unclean music room to provide for instrument, to arrange timetable for practicing, to arrange keeper for instrument, to arrange worker for cleaning, Aspects of the least frequency were place and environment : narrower music room, hot air, insufficiency of light, musty, ought to extend music room, ought to set up electric fan, electric light bulb, worker for cleaning every day.

4) Parents of the second level student Wat Yamanatamdhamma School, Ayuttaya Province had opinion concerning with teaching music by including were 5 aspects at maximum average. When considering in each aspect was at maximum average also from the most to the least mean : measurement, evaluation, instructor, media, instrument, learning source, substance, activities, place, environment were at maximum also.

5) The result of comparing found that parents of the second level student Wat Yamanatamdhamma School, Ayuttaya Province with different sex, age had no difference of opinion concerning with teaching music by including were 5 aspects. When considering in each aspect found that 5 aspects had no difference.

6) Parents of the second level student Wat Yamanatamdhamma School, Ayuttaya Province had suggested problems and solutions. Aspects of the most frequency were media, instrument, learning source, viz: insufficiency, incomplete damaged of media, instrument. Providing for instrument, to arrange timetable for practicing, providing for budget. Aspect of the least frequency were measurement and evaluation: student can pass the aim difficulty, expectation of achievement in short time, take short time for measurement, take more time for collecting mark, take more time for practicing, take more time for testing.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จลง ได้ด้วยความกรุณาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต มหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ที่เป็นสถาบันการศึกษาที่ให้การสนับสนุนการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย และบูรพคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประ สติธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ดร.ธชณัฐ ไบบัว อาจารย์ที่ปรึกษา และ พระมหาวิโรจน์ กุศลวิโร (ดร.) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และ ผศ. อนุพันธ์ อภิขยานุภาพ ผู้ซึ่งกรุณาสละเวลาให้ความรู้ ให้ คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงจนสารนิพนธ์เล่มนี้เสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ตลอดจน ผศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข ดร.ราชันย์ บุญธิมาและ รศ.อมรา กล้าเจริญ ที่ได้ให้ความ อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ให้ความรู้ คำแนะนำ ข้อคิดเห็นต่างๆ เพื่อ เป็นประโยชน์ในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณท่านพระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ (ดร.) ประธานกรรมการ และ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการแก้ไขสารนิพนธ์นี้ให้สมบูรณ์ ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราช วิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาที่ศึกษาตลอดมา และท่าน ผู้บริหาร นักเรียนและผู้ปกครอง โรงเรียนวัดขมขนาดมธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรี อยุธยา ที่ได้ให้ความกรุณาให้เก็บรวบรวมข้อมูลและตอบแบบสอบถามเพื่อนำมาเป็นข้อมูล ประกอบการวิจัยจนทำให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้บังเกิดเกล้า ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน และกัลยาณมิตรทุก ท่านที่ ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา และ

ผู้วิจัยคาดหวังว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาที่จะนำไป พัฒนาและช่วยแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี เพื่อให้บังเกิดผลดีกับนักเรียนมากที่สุด คุณความดีและประโยชน์ที่ได้รับจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้แก่บุพการีและผู้มีพระคุณ ทุกๆ ท่าน อนึ่งงานวิจัยฉบับนี้หากมีความผิดพลาด บกพร่อง ที่พึงจะมี ผู้วิจัยขอน้อมรับเพื่อ ดำเนินการแก้ไขในโอกาสต่อไป

รุ่งโรจน์ ฐานะวังน้อย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	6
2.2 แนวคิดทางดนตรี	14
2.3 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม พุทธศักราช 2545	23
2.4 สภาพพื้นที่ที่ทำการวิจัย	27
2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
2.6 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย	32

บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	34
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
3.2	เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	35
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
3.4	การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	38
3.5	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
3.6	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	42
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
4.2	การวิเคราะห์ข้อมูล	46
ตอนที่ 1	ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม	46
ตอนที่ 2	ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี	47
ตอนที่ 3	การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	53
ตอนที่ 4	ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี	65
ตอนที่ 5	ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครองผู้ตอบแบบสอบถาม	70
ตอนที่ 6	ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี	71
ตอนที่ 7	การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	77
ตอนที่ 8	ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี	89
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	95
5.1	สรุปผลการวิจัย	96
5.2	การอภิปรายผลการวิจัย	103
5.3	ข้อเสนอแนะ	118
5.3.1	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	118
5.3.2	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	118

บรรณานุกรม	120
ภาคผนวก	123
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	124
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	126
ภาคผนวก ค ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และMorgan	131
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	133
ภาคผนวก จ แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม	146
ภาคผนวก ฉ แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ	153
ประวัติผู้วิจัย	156

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2.1	เปรียบเทียบลักษณะความคิด	13
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามระดับชั้นเรียน	36
ตารางที่ 3.2	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามระดับชั้นเรียน	36
ตารางที่ 4.1	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของนักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศ	46
ตารางที่ 4.2	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของนักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามระดับชั้นเรียน	46
ตารางที่ 4.3	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน	47
ตารางที่ 4.4	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน	48
ตารางที่ 4.5	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	49
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน สื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้	50

ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน สถานที่และสภาพแวดล้อม	51
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน การวัดผลและประเมินผล	52
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ	53
ตารางที่ 4.10	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนสาระดนตรีโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ	53
ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	54
ตารางที่ 4.12	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	54
ตารางที่ 4.13	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามเพศ	55
ตารางที่ 4.14	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามเพศ	55
ตารางที่ 4.15	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	56

ตารางที่ 4.16	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	56
ตารางที่ 4.17	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน เนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ	57
ตารางที่ 4.18	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอน สาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรี อยุธยา ด้าน เนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ	57
ตารางที่ 4.19	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน เนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	58
ตารางที่ 4.20	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน เนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	58
ตารางที่ 4.21	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน สื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามเพศ	59
ตารางที่ 4.22	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอน สาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรี อยุธยา ด้าน สื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามเพศ	59
ตารางที่ 4.23	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามระดับชั้นเรียน	60

- ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามระดับชั้นเรียน 60
- ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามเพศ 61
- ตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามเพศ 61
- ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับชั้นเรียน 62
- ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับชั้นเรียน 62
- ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามเพศ 63
- ตารางที่ 4.30 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามเพศ 63
- ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นเรียน 64

ตารางที่ 4.32	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นเรียน	64
ตารางที่ 4.33	แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวม ทั้ง 5 ด้าน	65
ตารางที่ 4.34	แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน	66
ตารางที่ 4.35	แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	66
ตารางที่ 4.36	แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้	67
ตารางที่ 4.37	แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	68
ตารางที่ 4.38	แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล	69
ตารางที่ 4.39	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศ	70
ตารางที่ 4.40	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามอายุ	70

- ตารางที่ 4. 41 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน 71
- ตารางที่ 4. 42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน 72
- ตารางที่ 4. 43 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 73
- ตารางที่ 4.44 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ 74
- ตารางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน สถานที่และสภาพแวดล้อม 75
- ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล 76
- ตารางที่ 4.47 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ 77
- ตารางที่ 4.48 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อ การเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ 77
- ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ 78

ตารางที่ 4.50	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ	78
ตารางที่ 4.51	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามเพศ	79
ตารางที่ 4.52	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามเพศ	79
ตารางที่ 4.53	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ	80
ตารางที่ 4.54	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ	80
ตารางที่ 4.55	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ	81
ตารางที่ 4.56	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ	81
ตารางที่ 4.57	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตาม อายุ	82

ตารางที่ 4.58	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ	82
ตารางที่ 4.59	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามเพศ	83
ตารางที่ 4.60	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามเพศ	83
ตารางที่ 4.61	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามอายุ	84
ตารางที่ 4.62	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามอายุ	84
ตารางที่ 4.63	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามเพศ	85
ตารางที่ 4.64	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามเพศ	85
ตารางที่ 4.65	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามอายุ	86

ตารางที่ 4. 66	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามอายุ	86
ตารางที่ 4. 67	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน การวัดผลและประเมินผล จำแนกตามเพศ	87
ตารางที่ 4.68	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อ การเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรี อยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามเพศ	87
ตารางที่ 4. 69	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามอายุ	88
ตารางที่ 4.70	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามอายุ	88
ตารางที่ 4. 71	แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน	89
ตารางที่ 4. 72	แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน	90
ตารางที่ 4. 73	แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	91

- ตารางที่ 4. 74 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมตาม ธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ 92
- ตารางที่ 4. 75 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมตาม ธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม 93
- ตารางที่ 4. 76 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมตาม ธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล 94

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง ในการพัฒนาทุกด้านที่จะทำให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ การศึกษายังนับเป็นหัวใจสำคัญในการดำรงชีวิตให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก และการศึกษานั้นจัดเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลโดยการพัฒนาค้นหาคำตอบหรือชีวิตทั้งชีวิต¹

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ ที่มีมาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณภาพของผู้เรียน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องนำกรอบแนวคิด หลักสูตร จุดหมาย และโครงสร้างที่สำคัญๆ นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับการศึกษขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตน ซึ่งเขาเหล่านั้นจะนำไปใช้เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ฉะนั้นจึงต้องดำเนินการให้ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาระดับนี้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพเพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีความรู้ความสามารถ มีทักษะขั้นพื้นฐานและประกอบอาชีพได้ตามควรแก่ความสามารถที่จะช่วยตนเอง เพื่อทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคมและประเทศชาติ²

โรงเรียนวัดคยมนาตามธรรม ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2545 ซึ่งมีแนวคิดโดยยึดหลักว่าผู้เรียนต้องสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้เต็มศักยภาพและได้จัดทำหลักสูตร โดยมีโครงสร้างสาระการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ³

¹ ผดุง พรหมมูล และคณะ, ชุดปฏิรูปการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3), (กรุงเทพฯ : ประสานมิตร, 2545), หน้า 9.

² กระทรวงศึกษาธิการ, การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการสอนของครูผู้สอนกลุ่มงานพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6, (กรุงเทพฯ : กรมศาสนา, 2540), หน้า 26.

³ โรงเรียนวัดคยมนาตามธรรม, หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดคยมนาตามธรรม พุทธศักราช 2545, (พระนครศรีอยุธยา : โรงเรียนวัดคยมนาตามธรรม, 2545), หน้า 23.

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่งในจำนวนแปดกลุ่มของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ 3 สาระคือทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ ที่จะมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสภาพจิตใจที่งดงาม มีสุนทรียภาพ มีรสนิยม รักความ สวยงาม รักความเป็นระเบียบ มีการรับรู้อย่างพินิจพิเคราะห์ เห็นคุณค่าของความสำคัญของศิลปะ อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตและมีความสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นไปตามความมุ่งหมายและหลักการ ของพระราชบัญญัติการศึกษาของชาติพุทธศักราช 2542⁴

ในการที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อยมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ครูผู้สอนสาระดนตรีจะต้องได้รับความร่วมมือจากนักเรียนทุกคน ให้ความสนใจและตั้งใจเรียนเป็นอย่างดี ดังนั้นการที่นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนชนิดของดนตรี ที่ตนเองชอบและสนใจ จะเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไป ได้ด้วยดี แต่ปัญหาที่พบบ่อยมากคือเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีน้อยเกินไป

จากสภาพปัญหาและการปฏิบัติหน้าที่ ในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระดนตรีในช่วง ชั้นที่ 2 ดังกล่าว ที่ผ่านมายังไม่เคยมีการศึกษาสภาพปัญหา และความคิดเห็นของนักเรียนและ ผู้ปกครอง ในการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดหลักสูตร การเรียนการสอนสาระดนตรี และกำหนดชนิดของเครื่องดนตรี ที่จะให้นักเรียนได้เรียนเพียง ฝ่าย เดียว ดังนั้นการให้โอกาสนักเรียนและผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการ จัดการเรียนการสอนสาระดนตรี จะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองอย่าง แท้จริง เพื่อเป็นข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ให้สอดคล้องกับ ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง

จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจ และเห็นความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำ การสำรวจความคิดเห็นและสภาพปัญหาของนักเรียนและผู้ปกครอง ในการจัดการเรียนการสอน สาระดนตรีในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนามตามธรรม เพื่อจะได้รวบรวมนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จาก การวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหาสาระ วิธีการและ กิจกรรมในการจัดการเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ วิธีการวัดผลและประเมินผล ตลอดจนงานสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี เพื่อให้สนองตอบ ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

⁴ เกรือจิต ศรีบุญนาค และคณะ, สุนทรียภาพของชีวิต, (กรุงเทพฯ : คอมพิวเตอร์, 2542), หน้า 4.

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอน สาระดนตรี โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับชั้นเรียน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข การเรียนการสอน สาระดนตรี โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 นักเรียนที่มี เพศ ระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีแตกต่างกัน

1.3.2 ผู้ปกครองที่มี เพศ อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ นักเรียนและผู้ปกครอง โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2551 ดังนี้

1.4.1.1 นักเรียน โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 71 คน

1.4.1.2 ผู้ปกครองของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 71 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในด้านต่างๆ ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านสื่อ-อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ 4) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน สาระ คนตรี เพื่อครูผู้สอนนำไปเป็นแนวทาง พัฒนา ส่งเสริม ปรับปรุงการเรียนการสอนสาระคนตรีของ โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านผู้สอน เนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ ด้าน สถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านการวัดผลประเมินผล

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อ การเรียนการสอนสาระคนตรี ของโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับชั้นเรียน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอน สาระ คนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.5.4 สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ นำเสนอครูผู้สอนและสถานศึกษาเพื่อนำไป พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน และปรับปรุง กระบวนการเรียนการสอนสาระคนตรี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทาง ความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ ที่เกิดจากการ เรียนรู้ หรือประสบการณ์ที่ได้รับ ของนักเรียนและผู้ปกครอง เกี่ยวกับการเรียนการสอนสาระคนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การจัดการเรียนการสอนสาระคนตรี หมายถึง สิ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองมีความประสงค์ ที่จะได้รับความช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนแนะนำและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน สาระคนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นักเรียน หมายถึง นักเรียนประถมศึกษาในระดับช่วงชั้นที่ 2 คือประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของ โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

ระดับชั้นเรียน หมายถึง ระดับชั้นเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1) ประถมศึกษาปีที่ 4 2) ประถมศึกษาปีที่ 5 และ 3) ประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแล ติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับตัวนักเรียนในความ ปกครอง กับทางโรงเรียนตามข้อตกลงคือนักเรียน 1 คน : ผู้ปกครอง 1 คน ของนักเรียนประถม ศึกษาระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ
1) อายุ 20 – 30 ปี 2) อายุ 31 - 40 ปี และ 3) อายุ 41 ปีขึ้นไป

ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เป็นผู้มีเทคนิค ดูแลเอาใจใส่
พัฒนาความรู้ มีจิตวิทยา มีเหตุผล มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบ

เนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง เนื้อหาในวิชาที่สอนสาระ
ดนตรีและเทคนิควิธีการสอนที่ใช้กับนักเรียน

สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน หมายถึง สื่อ วิทยากร ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน
นักเรียนเกี่ยวกับสาระดนตรีในด้านต่างๆ

สถานที่และสภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ ของสถานที่ ที่ใช้สอนวิชาสาระ
ดนตรีของนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม

การวัดผลและประเมินผล หมายถึง เทคนิควิธีการตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอน
สาระดนตรีของนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม

โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม หมายถึง สถานที่ศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ อนุบาลถึง ช่วงชั้นที่ 1-2
คืออนุบาล 1-2 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ตั้งอยู่ที่ หมู่ 2 ตำบลชะแมบ อำเภอรังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน สาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบในการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.2 แนวคิดทางดนตรี
- 2.3 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม พุทธศักราช 2545
- 2.4 สภาพพื้นที่ที่ทำการวิจัย
- 2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 สรุปรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

2.1.1 ความหมายของความคิดเห็น

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกที่เกิดจากความรู้สึกละเอียดในต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกละเอียดนั้นอาจเป็นเพียงเจตคติ หรือความเชื่อ และค่านิยมเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่มีผู้ใดสังเกตหรือทราบได้นอกจากตัวของผู้นั้น แต่ความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมภายนอกที่ผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นและทราบได้อย่างชัดเจน ดังนั้นคนที่มีเจตคติหรือความเชื่อค่านิยมอย่างหนึ่ง แต่ถ้าเขาไม่แสดงความคิดเห็นออกมาก็ไม่มีผู้ใดทราบเลยว่าเขามีเจตคติหรือความเชื่อค่านิยมเช่นใด¹

เจียมจิต กุลมาลา กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึงความรู้สึกละเอียดของบุคคลที่จะแสดงออกต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ความคิดเห็นคือ การแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อเรื่องใด โดยเฉพาะการพูดหรือการเขียน ซึ่งในการแสดงออกนี้อาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์

¹กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542), หน้า 36.

และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องมือในการพิจารณาและประเมินค่า ก่อนที่จะมีการตัดสินใจ หรือแสดงออก อาจจะถูกอยู่ในลักษณะเห็นด้วยมาก หรือเห็นด้วยน้อยก็ได้²

ประภาเพ็ญ สุวรรณ กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านทัศนคติอย่างหนึ่งแต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก³

ประสาธ หลักศิลา สรุปว่า ความคิดเห็นต่างๆ ของคนเรานั้นเกิดได้จากการสังสรรค์ประจำวันของคนเรา แต่คนเรามีภูมิหลังทางสังคมจำกัด ภูมิหลังทางสังคม แต่ละคนย่อมเป็นผลถึงการที่ คนเรากระทำตอบสนองต่อเหตุการณ์และเกิดความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น เป็นต้นว่า ในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ชาวไทยที่ได้รับการศึกษาจากยุโรปและอเมริกาส่วนมากไม่เชื่อญี่ปุ่น ส่วนคนหนุ่มสาวราษฎรทั่วไปนิยมญี่ปุ่นมาก ราษฎรที่ได้รับการศึกษามีความคิดเห็นสนับสนุนอเมริกาและยุโรปมากกว่าราษฎรที่ได้รับการศึกษาน้อย⁴

โคลาซา (Kolasa) มีความเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคล ในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเป็นการประเมินผลสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลจากความโน้มเอียง (predisposition) ความโน้มเอียงนี้เองที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตามซึ่งเรียกว่า โครงสร้างทัศนคติ (attitude structure) ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นพื้นฐานของความคิดเห็นและมีอิทธิพลต่อการแสดงออกส่วนทัศนคตินั้นคือ ความโน้มเอียงในการแสดงออกของบุคคลต่อบุคคลอื่น สถานที่ สภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเข้าไปในทางบวกหรือทางลบ⁵

นันทลดี (Nunally) ได้ให้ความเห็นว่า ทั้งความคิดเห็นและทัศนคตินั้น เป็นเรื่องของการแสดงออกทางความคิดเห็นในรูปเกี่ยวกับตัวเราและความคิดเห็นนั้นยังจะใช้เรื่องเกี่ยวกับการลงความเห็น (judgment) และความรู้ (knowledge) ในขณะที่ทัศนคตินั้นใช้กันมากในเรื่องเกี่ยวกับ

²เจียมจิต กุลมาลา, ทัศนคติและการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา เล่ม 4 (เล่ม 2), (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541), หน้า 42.

³ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทัศนคติ : การจัดการและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย, (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2540), หน้า 16.

⁴ประสาธ หลักศิลา, สังคมวิทยา, (กรุงเทพฯ : ก้าวหน้า, 2540), หน้า 4.

⁵เรื่องเวทย์ แสงรัตนา, "ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตราการเพิ่มประชากรของประเทศไทย", วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2542, หน้า 96.

ความรู้สึก (feelling) ความสามารถ (preference) และได้สรุปว่าเรามากใช้คำว่า ความคิดเห็นมากกว่าทัศนคติ⁶

เทอร์สโตน (Thurstone), กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านคำพูดเป็นความคิดเห็นและความคิดเห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้นถ้าอยากวัดทัศนคติเราก็ทำได้โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ⁷

เบสท์ (Best) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงทางด้านความรู้ ความเชื่อ และความรู้สึกของแต่ละบุคคลโดยการพูด⁸

พจนานุกรม Webster's ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นหมายถึง ทรศณะ การพิจารณาตัดสิน การประเมินใจเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดเห็นมีความแข็งแกร่งมากกว่าความประทับใจ (impression) ความคิดเห็นจึงเป็นความรู้สึกในใจ ถ้าถูกยึดอย่างมั่นคงก็จะกลายเป็นความเชื่อมั่น หรือความคิดเห็นจึงเป็นความรู้สึกในใจ ถ้าถูกยึดอย่างมั่นคงก็จะกลายเป็นความเชื่อมั่น หรือความคิดเห็นที่มีได้ตั้งอยู่บนความรู้ที่แท้จริงแต่ตั้งอยู่บนความคิด การลงความเห็นของแต่ละบุคคลอาจเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ นักจิตวิทยาสังคมนิยม “ความคิดเห็น” ว่าเป็นการแสดงออกทางภาษา (verbal expression) เกี่ยวกับเจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม⁹

มอร์แกนและคิง (MorganKing) กล่าวว่าความคิดเห็น คือ การยอมรับ คำพูด (Statement) ที่เกิดขึ้น โดยทัศนคติซึ่งทัศนคติในแนวความคิดของมอร์แกนและคิง หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างของบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งและยังได้ให้แนวความคิดเห็นว่าเป็นความเชื่อ ความเห็น หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจจะบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่¹⁰

⁶เรื่องเดียวกัน, หน้า 97.

⁷บุษยา เตรียประเสริฐ, “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ กรณีศึกษา อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา”, ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), 2541, หน้า 85.

⁸ศิริภาคย์ บุราเดชะ, จิตวิทยาทั่วไป, (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2544, หน้า 126.

⁹เรื่องเดียวกัน, หน้า 127.

¹⁰เรื่องเดียวกัน, หน้า 128.

ไมเออร์ (Maier) กล่าวว่า ความคิดเห็น (Opinion) เป็นการแสดงออกของทัศนคติส่วนหนึ่ง และเป็นการแปลความหมายของข้อเท็จจริง (Fact) อีกส่วนหนึ่ง ซึ่งการแปลความหมายขึ้นอยู่กับ อิทธิพลและทัศนคติของบุคคลที่มีต่อกันกับสิ่งนั้น¹¹

เอ็นเกล และ สนาสโกสพี (Engle & Snellgrove) ได้ให้คำนิยามว่า ความคิดเห็นหรือการ แสดงออกทางด้านเจตคติออกมาเป็นคำพูด เป็นการสรุปโดยลงความเห็น โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่ เดิม¹²

ฮิลการ์ด (Hilgard) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การพิจารณาตัดสินใจ หรือความเชื่อที่นำไปสู่การคาดคะเนหรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น¹³

สรุปได้ว่าความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกทาง ความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ คำพูด เกิดจากการได้รับประสบการณ์ การเรียนรู้ ซึ่งจะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล อาจเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้

2.1.2 ความสำคัญและวิธีวัดความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกรู้ใจของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน นโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วยเพราะจะทำให้การดำเนินการต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

สรุปได้ว่าในการทำกิจกรรมใดข้อมประกอบด้วยบุคคลหลายๆ ประเภท การจะทำสิ่งใดได้สำเร็จ ต้องศึกษาความคิดเห็นของผู้ร่วมงานเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่งเสริมวางแผนนโยบายการดำเนินงานเพื่อให้งานลุล่วงตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอนสาระคนตรี ถ้าสถานศึกษาได้ทราบความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอน ก็จะทำได้สามารถจัดหลักสูตรการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ซึ่งจะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนสาระคนตรี

นักวิชาการ ได้เสนอแนะวิธีการสำหรับวัดความคิดเห็นที่นิยมกันทั่วไปในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

¹¹ เรื่องเดียวกัน.

¹² เรื่องเดียวกัน.

¹³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 129.

เบสท์ (Best) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุด ในการที่จะบอกถึงความคิดเห็น ก็คือ การแสดง ให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมา ในลักษณะเช่นไร การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็น ด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวของลี เคอร์ท ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็น ด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนน ขึ้นอยู่กับใจความว่าจะปฏิฐาน (Positive) หรือนิเสธ (Negative)¹⁴

มนสิข สิทธิสมบูรณ์ ได้กล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นมีอยู่ด้วยกัน หลายวิธีแต่วิธีที่แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สโตน (Thurston's Scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้ว เปรียบเทียบกับตำแหน่งของความคิดเห็นทัศนคติไปในทางเดียวกันและเสมือนว่าเป็น Scale ที่มี ช่วงห่างกัน (Equal-Appearing Intervals)
2. วิธีกัตต์แมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับข้อความทัศนคติ สูงต่ำแบบเปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึง สูงสุดได้และแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น
3. วิธีจำแนกแบบ S-D Scale (Semantic Differential Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความ คิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (bipolar adjective) เช่น ดี-เลว ชัยชนะ-พ่ายแพ้ เป็นต้น
4. วิธีวัดแบบลิเคิท์ (Likerts's Scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลายเพราะ เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชื่นชอบหรือไม่ ชอบ โดยจัดอันดับความชื่นชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับการให้คะแนน positive หรือทาง negative ในที่นี้จะทำ การวัดความคิดเห็นโดยวิธีลิเคิท์ (Likerts's Scale) เพราะเป็นวิธีที่ง่ายสะดวกและนิยมกันทั่วไป¹⁵

สรุปได้ว่า วิธีวัดความคิดเห็น คือวิธีการที่จะทำให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง ได้ตามระดับความต้องการ หรือความชื่นชมให้ได้มากที่สุด ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีวัดความคิดเห็นตามวิธี

¹⁴เรื่องเดียวกัน.

¹⁵รศ.ดร.มนสิข สิทธิบูรณ์, ระเบียบวิธีวิจัย, (คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2550), หน้า 101-103.

วัดแบบลิเคิท (Likert's Scale) เพราะสามารถให้เลือกตอบแสดงความคิดเห็นได้ถึง 5 ระดับ และให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 ซึ่งเป็นวิธีที่ง่าย สะดวก และนิยมกันทั่วไป

2.1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ลักษณะ สรวิวัฒน์ ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and physiological factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะได้พูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct personal experience) คือบุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเองทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์ โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็กๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว และจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group determinants of attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass media) เป็นสื่อต่างๆ ที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่างๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ¹⁶

มาลี จุฑา ได้กล่าวถึงกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น

¹⁶ลักษณะ สรวิวัฒน์, จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน, (กรุงเทพฯ : โอเอสพรีนติ้ง เฮาส์, 2544), หน้า 153-154.

1. ภูมิหลังทางสังคม (Social Background) กลุ่มคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกันโดยทั่วไป ย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกันไปด้วย เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้ยากกับผู้เยาว์ ระหว่างชาวชนบทกับชาวเมืองและระหว่างผู้มีรายได้น้อยกับผู้มีรายได้สูง

2. กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) โดยปกติจะคบหาสมาคมกันหรือกระทำการใดให้แก่ผู้ใดนั้น ความคิดที่มักจะทำนึ่งถึงก็คือมีอะไรร่วมกันได้หรืออ้างอิงกันได้เช่น มีอาชีพแบบเดียวกัน เป็นสมาชิกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเดียวกัน แต่ละคนย่อมกำหนดหรือระบุกลุ่มที่ตนเองเป็นสมาชิกหรือเป็นกลุ่มที่ตนเองมีความรู้สึกว่าจะตนเองอยู่ในกลุ่มและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ กลุ่มดังกล่าวมีอิทธิพลต่อสาธารณมติ

3. กลุ่มกระตือรือร้นและกลุ่มเฉื่อยชา (Active and Passive Groups) ผู้ที่สนใจและมีความเกี่ยวข้องกับประเด็น ในประเด็นหนึ่งย่อมมีความกระตือรือร้น เป็นพิเศษและก่อให้เกิดเป็นกลุ่มผลประโยชน์ได้ ในที่สุด และสามารถมีอิทธิพลต่อสาธารณมติ โดยเฉพาะการจูงใจให้คนเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในประเด็นต่างๆ ได้มาก ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มเฉื่อยชา ที่ไม่มีบทบาทอะไรมากต่อสาธารณมติ¹⁷

ศิริภาคย์ บุรพาเดชะ ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ดังนี้

การคิดคือกระบวนการเกิดสัญลักษณ์ในสมอง โดยบุคคลจะเข้าใจเหตุการณ์หนึ่งสิ่งหนึ่งๆ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่างๆ และสิ่งต่างๆ โดยไม่จำเป็นต้องมองเห็นเหตุการณ์นั้นๆ หรือสิ่งนั้นๆ ด้วยตา การคิดจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1. การคิดประเภทสัมพันธ์ (Associative Thinking)
 - 1.1 การสร้างวิมานในอากาศ (Day Dreaming)
 - 1.2 การฝัน (Night Dreaming)
 - 1.3 การคิดเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว (Autistic Thinking)
 - 1.4 การคิดที่เป็นอิสระ (Free Association)
 - 1.5 การคิดที่ถูกควบคุม (Control Association)
2. การคิดโดยตรงที่ใช้ในการแก้ปัญหา (Directed Thinking)
 - 2.1 การคิดเชิงวิจารณ์ (Critical Thinking)
 - 2.2 การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking)

¹⁷ มาลี จุฑา, การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้, (กรุงเทพฯ : อักษราพัฒนา, 2544), หน้า 148.

ลักษณะความคิด ที่มีความสอดคล้องในการศึกษาค้นคว้านี้ คือการคิด โดยตรงที่ใช้ในการแก้ปัญหาซึ่งได้แก่การคิดเชิงวิจารณ์ เป็นความคิดที่ต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์ต่างๆ ว่าถูกหรือผิด ใช้เหตุผลและหลักฐานประกอบการคิด หรืออาจจะหมายถึงการพิจารณาว่าอะไรเป็นสาเหตุอะไรเป็นผลของเรื่องต่างๆ ตลอดจนนึกว่าสิ่งใดคือและไม่ใช่อะไร แล้วประมวลผลออกมาเห็นคำตอบมากกว่า ที่จะเห็นเพียงการนึกได้เท่านั้น ส่วนความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิดซึ่งรวมการใช้เหตุผล เข้ากับความคิด ประเภทที่ใฝ่มนภาพประกอบกับความสามารถทางการคาดคะเน นอกจากนี้ยังเป็นความคิดหาความสัมพันธ์ในสิ่งต่างๆ เช่น เหตุการณ์ในอนาคต (Foresees) ซึ่งมนุษย์อาจเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้โดยอาศัยความบันดาลใจ (Inspired) หรือโดยอาศัยวิธีการรวบรวม (Organized) เหตุการณ์ขึ้น ความคิดเชิงวิจารณ์และความคิดสร้างสรรค์ มิใช่เป็นสิ่งที่ขัดกัน หากรู้จักใช้แล้วความคิดทั้งสองชนิดจะช่วยเสริมซึ่งกันและกัน โดยความคิดเชิงวิจารณ์ จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ความคิดสร้างสรรค์ บรรลุถึงทางที่น่าจะเป็นได้ง่าย เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบลักษณะความคิดทั้งสองมีลักษณะดังนี้

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบลักษณะความคิด

ความคิดเชิงวิจารณ์	ความคิดเชิงสร้างสรรค์
1. ใช้ดุลยพินิจในการพิจารณา	1. ใช้จินตนาการ
2. ใช้หลักฐานที่ถูกต้องเข้าช่วย	2. ใช้ความสามารถในการคาดคะเน
3. วิเคราะห์	3. วิเคราะห์
4. เปรียบเทียบ	4. เปรียบเทียบ
5. หาข้อยุติหรือคำตอบ	5. ผลที่ได้จะเป็นความคิดเห็น
6. ใช้ในการพิจารณาปัญหา หรือช่วยในการตัดสินใจ	6. ใช้ในการพิจารณาหาวิธีหรือสิ่งก้าวหน้าแปลกๆ ใหม่ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

ความคิดเห็นในพจนานุกรมทางการศึกษา หมายถึงความเชื่อการตัดสินใจความรู้สึกประทับใจ ที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือชั่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่¹⁸

¹⁸ศิริภาคย์ บุรพาเดชะ, จิตวิทยาทั่วไป, อ่างแล้ว, หน้า 226-233.

ดี (Good) ความคิดเห็นกับทัศนคติ มีความหมายหลายรูปแบบ และบ่อยครั้งที่ใช้สลับกันไปมา การแยกระหว่างความคิดเห็นกับทัศนคติก็คือความคิดเห็น โดยมากจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เป็นจริง ส่วนทัศนคติเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับ รสนิยม บุคลิก ความฝักใฝ่ของบุคคล¹⁹

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ขึ้นอยู่กับสาเหตุหลายประการ เช่นปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ รายได้ และปัจจัยสภาพแวดล้อม คือการได้รับข้อมูลข่าวสาร ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คุณภาพของผู้นำ ความสามารถในการคิด หรือประสบการณ์ที่ได้รับ ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขต และแนวทางในการแสดงความคิดเห็นให้กับผู้ตอบเพื่อให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นตามกรอบแนวทางที่ต้องการศึกษาวิจัยให้มากที่สุด

2.2 แนวคิดทางดนตรี

ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ ได้กล่าวถึงแนวคิดทางดนตรีตามเนื้อหาและทักษะดนตรีมีดังนี้

2.2.1 จังหวะ

ดนตรีโดยทั่วไปมีจังหวะคงที่ เสียงบางเสียงของดนตรีมีความหนักแน่นมากกว่าเสียงอื่น เนื่องจากเสียงหนักและเสียงเบา จะเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอในรูปแบบใดรูปหนึ่ง จึงมีการแบ่งจังหวะหนักเบาเป็นกลุ่มๆ ซึ่งได้แก่อัตราจังหวะ การเน้นของจังหวะและทำนอง รูปแบบของจังหวะสั้นๆ ยาวๆ ของทำนอง ทำให้เกิดเป็นจังหวะของทำนอง มีจังหวะขัดสลับไปมาตามท่วงทำนองเพลงของเพลงนั้นๆ จังหวะขัดทำให้ดนตรีมีการเคลื่อนไหวก่อให้เกิดความตื่นเต้น ทำให้ดนตรีมีความหลากหลาย

2.2.2 ทำนอง

เสียงดนตรีเกิดจากการสั่นสะเทือนที่มีระบบ เสียงดนตรีจึงได้ไพเราะน่าฟัง ทำนองเกิดจากเกิดจากการจัดเรียงของระดับเสียงที่ต่างๆ กัน ซึ่งมีทั้งระดับเสียงสูงระดับเสียงต่ำและระดับเสียงเดิมซ้ำๆ กัน การเล่นทำนองตามรูปแบบเดิมซ้ำๆ แต่ใช้ระดับเสียงเดิมจึงทำให้เกิดลักษณะของทำนองที่เรียกว่า Sequence ทำนองมีลักษณะเช่นเดียวกับภาษา คือสามารถแบ่งเป็นวรรคเป็นตอนได้ การเล่นซ้ำทวนของรูปแบบจังหวะ ทำนองหรือเสียงประสานเป็นลักษณะที่พบได้ในดนตรีทุกประเภท ลักษณะดังกล่าวเรียกว่า Ostinato เช่นในดนตรีไทยการซ้ำทวนของเครื่องประกอบจังหวะคือกลองหรือโทน กับรำมะนา ซึ่งเรียกว่าหน้าทับเสียงต่างๆ ในทำนอง มักมีเสียงหนึ่งเป็นหลักซึ่งเรียกว่า Tonic หรือ Tonic Center เมื่อนำเสียง 7 เสียงมาเรียงกันอย่างมีระบบผลที่ได้ก็คือ บัน โดเสียง Major หรือ Minor หรือบัน โดเสียงดนตรีไทย เมื่อนำเสียง 5 เสียง มาเรียงกันอย่างมีระบบผลที่ได้คือบัน โด

¹⁹อุทัย หิรัญโต, หลักสังคมวิทยา, (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์), 2542, หน้า 113.

เสียง Penta Tonic เป็นทำนองที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือใส่ลูกเล่นต่างๆ ทางดนตรีไทยเรียกทำนองหลักว่าลูกฆ้อง

2.2.3 เสียงประสาน

เสียงตั้งแต่สองเสียงขึ้นไปที่เล่นหรือร้องพร้อมกันคือเสียงประสาน แนวทำนองสองแนว นำมาร้องหรือเล่นพร้อมกันทำให้เป็นเสียงประสานแบบสอดประสานทำนอง (Polyphony) เสียงตั้งแต่สามเสียงขึ้นไปที่เล่นหรือร้องพร้อมกัน เรียกว่า คอร์ด และหลักการสร้างเสียงคอร์ดจากระดับเสียงหนึ่ง ใช้เสียงตำแหน่งที่ 3 และ 5 จากระดับเสียงนั้นเป็นเสียงคอร์ดทำให้เกิดคอร์ดชนิดหนึ่งที่สำคัญคือ Triad การประสานเสียงโดยใช้คอร์ดประสานกันกับเสียงทำนองเป็นการประสานเสียงแบบใส่ Homophony การจัดเรียงของคอร์ดในการประสานเสียงทำให้เกิดความรู้สึกถึงการหยุดพักหรือจบประโยคของเพลง

2.2.4 ลีลา

ดนตรีมีลีลาหลายหลากจากการบรรเลงของเครื่องดนตรีต่างๆ ชนิดเสียงของเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ อาจจะถูกแบ่งเป็นประเภทต่างๆ โดยใช้ลีลาของเครื่องเป็นหลักทำให้จัดแบ่งดนตรีได้ 4 ประเภท คือ คีล ลี ตี เป่า เป็นการแบ่งโดยใช้การบรรเลงเป็นหลักในการแบ่งและจัดวาง ทำให้ได้ลีลามากขึ้น

2.2.5 ลักษณะของเสียง

ความเร็วช้าของจังหวะทำให้เกิดอารมณ์เพลงที่แตกต่างกันไป ความค่อยความดังเป็นปัจจัยสำคัญมากอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดอารมณ์เพลงขึ้น การเปลี่ยนจากค่อยไปดังอาจเปลี่ยนได้อย่างทันที ลักษณะของเสียงเป็นปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งที่ทำให้ดนตรีมีความไพเราะ เพลงบางเพลงทำนองแผ่วเบา บางเพลงมีทำนองที่ดัง ทำให้เกิดความรู้สึกต่างกัน

2.2.6 ทักษะทางดนตรี

การฟังเพลงโดยการรับรู้ ทำให้ได้รรถรสอย่างแท้จริง การฟังเพลงให้ไพเราะเข้าถึงบทเพลง ควรมีการศึกษาองค์ประกอบของดนตรี การร้องเพลงเป็นทักษะดนตรีที่สามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ หลักของการร้องเพลงไทยและเพลงทางตะวันตกไม่เหมือนกัน การเล่นเครื่องประกอบจังหวะช่วยให้เกิดทักษะทางจังหวะมากขึ้น การฝึกซ้อมเป็นปัจจัยสำคัญในการร้องเพลงและเล่นดนตรีให้ได้ดีการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี สามารถช่วยพัฒนาทักษะ ทางด้านจังหวะและด้านอื่นๆทางดนตรีได้ การอ่านโน้ตดนตรีได้ช่วยให้การเรียนรู้ดนตรีเข้าใจได้ดีขึ้น ทั้งทางด้านทักษะ ด้านทฤษฎีและปฏิบัติ โน้ตดนตรีเป็นสัญลักษณ์ใช้แทนเสียงดนตรี การเรียนการอ่านโน้ตควรเริ่มหลังจากการรู้จักและเคยฟังเพลงนั้นๆ มาก่อน

2.2.7 วรรณคดีดนตรี

การศึกษาบทเพลงช่วยให้เข้าใจและซาบซึ้งดนตรีได้อย่างแท้จริง บทเพลงทางดนตรีมีหลายประเภท การศึกษาบทเพลงหลายๆ ประเภททำให้เข้าใจโครงสร้างดนตรีดีขึ้น ประวัติดนตรีเป็นเรื่องที่ควรศึกษาเพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีดีขึ้น การศึกษาประวัตินักดนตรีทำให้เข้าใจถึงลีลาหรือรูปแบบในการประพันธ์เพลง ดนตรีตะวันตกมีการแบ่งเป็นยุคสมัย เพลงไทยมีการประพันธ์เพลงต่างจากทางตะวันตกมีหลักสำคัญคือ การแปลทำนองหลักเป็นทำนองเต็ม

2.2.8 เจตคติ ค่านิยม และความซาบซึ้งในดนตรี

ดนตรีไทยเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ ซึ่งทุกคนควรเรียนรู้และช่วยอนุรักษ์ไว้ ดนตรีไทยเป็นศิลปะที่มีความไพเราะลึกซึ้ง ควรค่าแก่การศึกษา และการฟังเพื่อความซาบซึ้งในสุนทรียรสแห่งดนตรี เพลงเขมร ไทโยกเป็นตัวอย่างของเพลงไทยซึ่งแสดงถึงความเป็นศิลปะที่สมบูรณ์ ซอสามสายเป็นเครื่องดนตรีที่ไพเราะ ไม่มีใครเหมือน ดนตรีทุกประเภทมีคุณค่าในตัวเอง ดนตรีตะวันตกมีโครงสร้างสลับซับซ้อนจึงทำให้ดนตรีประเภทนี้คนไทยควรรักษาไว้ การฟังที่มีคุณค่าช่วยให้ผู้ฟังมีพัฒนาการ ในด้านความเข้าใจ และความซาบซึ้งในบทเพลงนั้นๆ ดนตรีพื้นบ้านเป็นวัฒนธรรมที่มีคุณค่าของชาติ เพราะเป็นผลรวมของศิลปะดนตรีพื้นบ้านมักมีโครงสร้างไม่สลับซับซ้อนแต่มีคุณค่าควรแก่การศึกษา การเรียนรู้ศึกษาให้เกิดให้เกิดความซาบซึ้งในดนตรีช่วยให้มนุษย์เข้าใจตนเองอย่างสมบูรณ์ ในด้านความรู้สึกซึ่งไม่มีสิ่งใดทดแทนได้วิธีสอนวิชาดนตรี คือ การเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผล²⁰

สรุปได้ว่า ดนตรี โดยทั่วๆ ไปควรประกอบด้วย จังหวะที่คงที่และหนักแน่นมากกว่าเสียงอื่นซึ่งจังหวะจะทำให้เกิดทำนอง ที่เกิดจากการจัดเรียงของระดับเสียงที่ต่างๆ กันมีทั้งระดับเสียงสูง ระดับเสียงต่ำ และระดับเสียงที่ซ้ำๆ กัน มีการนำเสียงมาเรียงอย่างมีระบบเรียกว่า บันไดเสียง และมีการนำเสียงหลายๆ เสียงมาเล่นหรือร้องพร้อมๆ กัน จะเรียกว่าเสียงประสาน นอกจากนั้นยังมีการนำเครื่องดนตรีหลายๆ ชนิดมาบรรเลงเพื่อให้เกิดความหลากหลายของเสียง ซึ่งเรียกว่า ลีลาของดนตรี และลักษณะของเสียง จะทำให้เกิดอารมณ์หรือความรู้สึกที่แตกต่างกันไป การจะฟังดนตรีให้ได้ อรรถรสอย่างแท้จริง ผู้ฟัง ควรมีทักษะทางดนตรี โดยการศึกษาองค์ประกอบของดนตรี วรรณคดี ดนตรี อย่างแท้จริง ซึ่งจะนำไปสู่ความรู้สึกชื่นชอบในด้านดนตรี ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของดนตรี จึงทำการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขสาระดนตรีให้ดีขึ้น อันจะนำไปสู่การปลูกฝัง เจตคติ ค่านิยม และความซาบซึ้งในด้านดนตรีให้กับนักเรียนต่อไป

²⁰ณรุทธ์ สุทธจิตต์, จิตวิทยาการสอนดนตรี สาระดนตรี : แนวคิดสู่แนวปฏิบัติ, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 70-71.

2.2.9 องค์ประกอบของคนตรีสากล

ดนตรีเป็นศิลปะของเสียง ที่เกิดจากความพราวเพียรของมนุษย์ ในการสร้างเสียงให้อยู่ในระเบียบของจังหวะทำนองสีสันทันของเสียงและคีตลักษณ์ดนตรี ไม่ว่าจะเป็นของชาติใดภาษาใดล้วนมีพื้นฐานมาจากส่วนต่างๆ เหล่านี้ทั้งสิ้น ความแตกต่างในรายละเอียดของแต่ละส่วนแต่ละวัฒนธรรมนั้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง แต่การที่จะแตกต่างกันอย่างไรนั้น กรอบวัฒนธรรมของแต่ละสังคมจะเป็นปัจจัยที่กำหนดให้ตรงตามรสนิยมของแต่ละวัฒนธรรม จนเป็นผลให้สามารถแยกแยะดนตรีของชาติหนึ่งแตกต่างจากดนตรีของอีกชาติหนึ่ง องค์ประกอบของคนตรีสากล ประกอบด้วย

2.2.10 เสียง (Tone)

คีตกวีผู้สร้างสรรค์ดนตรี เป็นผู้ใช้เสียงในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อรับใช้สังคม ผู้สร้างสรรค์ดนตรีสามารถสร้างเสียงที่หลากหลายโดยอาศัยวิธีการผลิตเสียงเป็นปัจจัยกำหนด เช่น การตี การสี การดี การเป่า เสียงเกิดจากการสั่นสะเทือนของอากาศที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ส่วนเสียงอึกทึบหรือเสียงรบกวน (Noise) เกิดจากการสั่นสะเทือนของอากาศที่ไม่สม่ำเสมอ ลักษณะความแตกต่าง ของเสียงขึ้นอยู่กับคุณสมบัติสำคัญ 4 ประการ คือ ระดับเสียง ความยาวของเสียง ความเข้มของเสียง และคุณภาพของเสียง

1. เสียง (Pitch) หมายถึง ระดับความสูง-ต่ำของเสียง ซึ่งเกิดการจำนวนความถี่ของการสั่นสะเทือน กล่าวคือ ถ้าเสียงที่มีความถี่สูง ลักษณะการสั่นสะเทือนเร็ว จะส่งผลให้มีระดับเสียงสูง แต่ถ้าหากเสียงมีความถี่ต่ำ ลักษณะการสั่นสะเทือนช้าจะส่งผลให้มีระดับเสียงต่ำ

2. ความสั้น-ยาวของเสียง (Duration) หมายถึง คุณสมบัติที่เกี่ยวกับความยาว-สั้นของเสียง ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญอย่างยิ่งของการกำหนดลีลา จังหวะในดนตรีตะวันตกการกำหนดความสั้น-ยาวของเสียง สามารถแสดงให้เห็นได้จากลักษณะของตัวโน้ต เช่น โน้ตตัวกลม ตัวขาว และตัวดำ เป็นต้น สำหรับในดนตรีไทยนั้น แต่เดิมมิได้ใช้ระบบการบันทึกโน้ตเป็นหลัก แต่อย่างไรก็ตาม การสร้างความยาว-สั้นของเสียงอาจสังเกตได้จากลีลาการ กรอระนาดเอก ฆ้องวง ในกรณีของซอ อาจแสดงออกมาในลักษณะของการลากคันทันชักยาวๆ

3. ความเข้มของเสียง (Intensity) ความเข้มของเสียงเกี่ยวข้องกับน้ำหนักของความหนักเบาของเสียง ความเข้มของเสียงจะเป็นคุณสมบัติที่ก่อประ โยชน์ในการเกี่ยวพันเสียงให้มีลีลาจังหวะที่สมบูรณ์

4. คุณภาพของเสียง (Quality) เกิดจากคุณภาพของแหล่งกำเนิดเสียงที่แตกต่างกัน ปัจจัยที่ทำให้คุณภาพของเสียงเกิดความแตกต่างกันนั้น เกิดจากหลายสาเหตุ เช่น วิธีการผลิตเสียง รูปทรงของแหล่งกำเนิดเสียง และวัสดุที่ใช้ทำแหล่งกำเนิดเสียง ปัจจัยเหล่านี้ก่อให้เกิดลักษณะคุณภาพของ

เสียง ซึ่งเป็นหลักสำคัญให้ผู้ฟังสามารถแยกแยะสีสันทันของเสียง (Tone Color) ระหว่างเครื่องดนตรี เครื่องหนึ่งกับเครื่องหนึ่งได้อย่างชัดเจน

2.2.11 พื้นฐานจังหวะ (Element of Time)

จังหวะเป็นศิลปะของการจัดระเบียบเสียง ที่เกี่ยวข้องกับความเร็ว ความหนักเบาและความสั้น-ยาว องค์ประกอบเหล่านี้ หากนำมาร้อยเรียง ประดิษฐ์ปะต่อเข้าด้วยกันตามหลักวิชาการเชิงดนตรีแล้ว สามารถที่จะสร้างสรรค์ให้เกิดลีลาจังหวะอันหลากหลาย ในเชิงจิตวิทยา อิทธิพลของจังหวะที่มีผลต่อผู้ฟังจะปรากฏพบในลักษณะของการตอบสนองเชิงกายภาพ เช่น ฟังเพลงแล้วแสดงอาการกระดิกนิ้ว ปรบมือร่วมไปด้วย

2.2.12 ทำนอง (Melody)

ทำนองเป็นการจัดระเบียบของเสียงที่เกี่ยวข้องกับความสูง-ต่ำ ความสั้น-ยาว และความดัง-เบา คุณสมบัติเหล่านี้เมื่อนำมาปฏิบัติบนพื้นฐานของความช้า-เร็วจะเป็นองค์ประกอบของดนตรีที่ผู้ฟังสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายที่สุดในเชิงจิตวิทยาทำนองจะกระตุ้นผู้ฟังในส่วนของสติปัญญา ทำนองจะมีส่วนสำคัญในการสร้างความประทับใจ จดจำ และแยกแยะความแตกต่างระหว่างเพลงหนึ่งกับอีกเพลงหนึ่ง

2.2.13 พื้นผิวของเสียง (Texture)

“พื้นผิว” เป็นคำที่ใช้อยู่ทั่วไปในวิชาการด้านจิตรศิลป์ หมายถึง ลักษณะพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น พื้นผิวของวัตถุที่มีลักษณะขรุขระ หรือเกลี้ยงเกลา ซึ่งอาจจะทำจากวัสดุที่ต่างกัน ในเชิงดนตรีนั้น “พื้นผิว” หมายถึง ลักษณะหรือรูปแบบของเสียงทั้งที่ประสานสัมพันธ์และไม่ประสานสัมพันธ์ โดยอาจจะเป็นการนำเสียงมาบรรเลงซ้อนกันหรือพร้อมกัน ซึ่งอาจพบทั้งในแนวตั้งและแนวนอน ตามกระบวนการประพันธ์เพลง ผลรวมของเสียงหรือแนวทั้งหมดเหล่านั้น จัดเป็นพื้นผิวตามนัยของดนตรีทั้งสิ้น ลักษณะรูปแบบพื้นผิวของเสียงมีอยู่หลายรูปแบบ ดังนี้

1. Monophonic Texture เป็นลักษณะพื้นผิวของเสียง ที่มีแนวทำนองเดียว ไม่มีเสียงประสาน พื้นผิวเสียงในลักษณะนี้ถือเป็นรูปแบบการใช้แนวเสียงของดนตรีในยุคแรกๆ ของดนตรีในทุกวัฒนธรรม

2. Polyphonic Texture เป็นลักษณะพื้นผิวของเสียง ที่ประกอบด้วยแนวทำนอง ตั้งแต่สองแนวทำนองขึ้นไป โดยแต่ละแนวมีความเด่นและเป็นอิสระจากกัน ในขณะที่ทุกแนวสามารถประสานกลมกลืนไปด้วยกัน ลักษณะแนวเสียงประสานในรูปของ Polyphonic Texture มีวิวัฒนาการมาจากเพลงขานท์ (Chant) ซึ่งมีพื้นผิวเสียงในลักษณะของเพลงทำนองเดียว (Monophonic Texture) ภายหลังได้มีการเพิ่มแนวขั้วร้องเข้าไปอีกหนึ่งแนว แนวที่เพิ่มเข้าไปใหม่นี้จะใช้ระยะขั้นบันได 4 และ 5 และดำเนินไปในทางเดียวกับเพลงขานท์เดิมการดำเนินทำนองในลักษณะนี้เรียกว่า “ออร์กาnum”

(Orgonum) นับได้ว่าเป็นยุคเริ่มต้นของการประสานเสียงแบบ Polyphonic Texture หลังจากคริสต์ศตวรรษที่ 14 เป็นต้นมา แนวทำนองประเภทนี้ ได้มีการพัฒนาก้าวหน้าไปมาก ซึ่งเป็นระยะเวลาที่การสอดทำนอง (Counterpoint) ได้เข้าไปมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นในการตกแต่งพื้นผิวของแนวทำนองแบบ Polyphonic Texture

3. Homophonic Texture เป็นลักษณะพื้นผิวของเสียง ที่ประสานด้วยแนวทำนองแนวเดียว โดยมีกลุ่มเสียง (Chords) ทำหน้าที่สนับสนุนในคตินิพนธ์ประเภทนี้แนวทำนองมักจะเคลื่อนที่ในระดับเสียงสูงที่สุดในบรรดากลุ่มเสียงด้วยกัน ในบางโอกาส แนวทำนองอาจจะเคลื่อนที่ในระดับเสียงต่ำ ได้เช่นกันถึงแม้ว่าคตินิพนธ์ประเภทนี้ จะมีแนวทำนองที่เด่นเพียงทำนองเดียวก็ตาม แต่กลุ่มเสียง (Chords) ที่ทำหน้าที่สนับสนุนนั้น มีความสำคัญที่ไม่น้อยไปกว่าแนวทำนอง การเคลื่อนที่ของแนวทำนองจะเคลื่อนไปในแนวนอน ในขณะที่กลุ่มเสียงสนับสนุนจะเคลื่อนไปในแนวตั้ง

4. Heterophonic Texture เป็นรูปแบบของแนวเสียงมีทำนองหลายทำนอง แต่ละแนวมีความสำคัญเท่ากันทุกแนวคำว่า Heteros เป็นภาษากรีก หมายถึงแตกต่างหลากหลายลักษณะการผสมผสานของแนวทำนองในลักษณะนี้ เป็นรูปแบบการประสานเสียง

2.2.14 สีสันของเสียง (Tone Color)

“สีสันของเสียง” หมายถึง คุณลักษณะของเสียง ที่กำเนิดจากแหล่งเสียงที่แตกต่างกัน แหล่งกำเนิดเสียงดังกล่าว เป็นได้ทั้งที่เป็นเสียงร้องของมนุษย์ และเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ความแตกต่างของเสียงร้องมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง หรือระหว่างเพศเดียวกัน ซึ่งล้วนแล้วแต่มีพื้นฐานของการแตกต่างทางด้านสรีระ เช่น หลอดเสียงและกล่องเสียง เป็นต้น

1. วิธีการบรรเลง อาศัยวิธี ดิด สี ดี และเป่า วิธีการผลิตเสียงดังกล่าวล้วนเป็นปัจจัยให้เครื่องดนตรีมีคุณลักษณะของเสียงที่ต่างกัน

2. วัสดุที่ใช้ทำเครื่องดนตรี วัสดุที่ใช้ทำเครื่องดนตรีของแต่ละวัฒนธรรมจะแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมของสังคมและยุคสมัย วัสดุที่ใช้ทำเครื่องดนตรีที่แตกต่างกัน นับเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างในด้านสีสันของเสียง

3. ขนาดและรูปทรง ลักษณะของเครื่องดนตรีที่มีรูปทรงและขนาดที่แตกต่างกันจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างในด้านสีสันของเสียงในลักษณะที่มีความสัมพันธ์กัน

2.2.15 คีตลักษณ์ (Forms)

คีตลักษณ์หรือรูปแบบของเพลง เปรียบเสมือนกรอบที่หลอมรวมเอาจังหวะ ทำนอง พื้นผิว และสีสันทันของเสียงให้เคลื่อนที่ไปในทิศทางเดียวกัน เพลงที่มีขนาดสั้น-ยาว วนกลับ ไปมา ล้วนเป็นสาระสำคัญของคีตลักษณ์ทั้งสิ้น²¹

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของดนตรีสากล ประกอบด้วย เสียง ซึ่งเกิดจากการ ตี ลี ตี เป่า ทำ ให้เกิดระดับเสียง ตามต้องการ ระดับเสียงมีทั้งเสียง สูง-ต่ำ มีพื้นจังหวะ เร็ว-ช้า หรือสั้น-ยาว มีการจัดระเบียบเสียง ให้เป็น ทำนอง มีพื้นของผิวเสียง คือมีรูปแบบของเสียงทั้งประสานสัมพันธ์และไม่ประสานสัมพันธ์กัน ซึ่งจะทำให้เกิด สีสันทันของเสียง มีคีตลักษณ์คือ รูปแบบของเพลงที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนในสาระดนตรีสากล จึงมุ่งหวังที่จะให้ความรู้ด้านดนตรีสากล ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน คือนักเรียน มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2.2.16 วิธีการสอนวิชาดนตรี

การสอนดนตรีเป็นวิธีการสร้างเด็กให้มีความสุขรอบคอบ ช่างสังเกต พิจารณาใคร่ครอง กล่อมเกล่าจิตใจให้มีความอ่อนโยน ดังนั้นจึงจำเป็นที่ครูจะต้องจัดประสบการณ์ทางดนตรีให้เหมาะสมกับเด็ก วิธีการสอนมีระบบระเบียบเป็นขั้นตอน ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยวิธีสอนวิชาดนตรีสำหรับ ครูระดับประถมศึกษาที่มี ดังนี้

1. ใช้ความเข้าใจเป็นพื้นฐาน (Conceptual Approach) ความรู้และทักษะทุกชนิด โดยเฉพาะที่ต้องการสะสมทีละน้อยเป็นขั้นตอน ต้องปูพื้นฐานให้เด็กเกิดความเข้าใจเสียก่อนที่จะให้เด็กรู้จักตัวโน้ตสากล ต้องอธิบายอัตราตัวโน้ตความยาวสั้นของเสียงที่เกิดการได้ยิน การจำแนกเสียงทางดนตรีนั้นแบ่งเป็นก็เสียงทั้งของไทยและสากล การเรียกชื่อต่างๆ ใช้ ชื่ออะไร

2. วิธีสอนที่สร้างสรรค์สำหรับคนที่มีความคิดสร้างสรรค์คือคนที่คิดเป็นทำเป็นนั่นเอง การที่จะสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ของเด็กอยู่ที่ครูผู้สอนเป็นหลัก การตั้งคำถามง่ายๆ มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ในคำถามจะทำให้เด็กคิดออกมองเห็นภาพในจินตนาการอย่างเด่นชัดซึ่งทำให้เด็กกล้าตอบ ซึ่งจะนำไปสู่ความคิดของตนให้ถูกต้องซึ่งคำถามทั้งหลายที่ครูถามมา ควรเป็นคำถามเปิดเด็กสามารถตอบได้หลายคำตอบ

3. วิธีสอนควรเป็นแบบบูรณาการ (Integration) ครูควรสอนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กัน ไปสลับกับการร้องเพลง เพื่อไม่ให้เด็กเบื่อหน่ายเพิ่มทักษะในด้านการฟังเสียงเพลงการร้องเพลง เพื่อความสนุกสนาน บรรยากาศในห้องจะมีชีวิตชีวามากขึ้น

²¹ ฌรุตส์ สุทธจิตต์, จิตวิทยาการสอนดนตรี, อ่างแล้ว, หน้า 72-73.

4. วิธีสอนควรเชื่อมกับวิชาอื่น(External Integration) การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายต้องการให้เป็นการสอนแบบบูรณาการ ทุกวิชาควรมีการเกี่ยวข้องส่งเสริมซึ่งกันและกันผลัดกันเป็นแกนกลาง ในการสอนเกี่ยวกับทักษะการอ่าน ครูควรโยงเอาการฝึกจังหวะของวิชาดนตรีเข้ามาสอนการอ่านให้เทียบคมขึ้น หรืออาจใช้คำกลอน หรือ โคลงต่างๆ แทนที่จะร้องเพลงอย่างเดียวนั้นวิธีสอนวิชาดนตรีก็เหมือนวิชาสามัญอื่นๆ ที่การสอนมุ่งส่งเสริมพัฒนาด้านสติปัญญาให้เจริญขึ้น การเรียนจึงควรให้นักเรียนค้นคว้าเองมีการฝึกที่เหมาะสม การสอนควรเน้นให้นักเรียนใช้ประสาทหูอย่างมีประสิทธิภาพ ในหลักสูตรวิชาดนตรีระดับประถมศึกษา การสอนและการฝึกหัด มักนำเอาความรู้ด้านจิตวิทยาของเด็กนำมาใช้ในการสอน บางท่านก็เป็นนักดนตรีที่หันมาช่วยทางด้านการศึกษา มีทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทย ซึ่งหันมาประพันธ์เพลงเน้นการเกี่ยวข้องกับจังหวะ ซึ่งเรียกว่าการเดินประกอบจังหวะเรียกว่า Eurhythmic ทำให้สรุปได้ว่า องค์ประกอบพื้นฐานทางดนตรี คือ ระดับเสียง จังหวะ และความดัง ค่อยในเรื่องของ จังหวะนั้นสามารถทำให้เด็กเข้าใจและแสดงออกถึงการเคลื่อนไหวได้อย่างมั่นใจ²²

Daicroze สรุปไว้ว่าความชัดเจนของการแสดงออกทางดนตรีเกี่ยวข้องกับความชัดเจนในการแสดงออก โดยการเคลื่อนไหว พัฒนาการฟัง ย่อมควบคู่ไปกับทักษะการเคลื่อนไหวเกี่ยวข้องกับการบังคับกล้ามเนื้อกระบวนกรของ Eurhythmic นั้นผู้เรียนต้องรับรู้เสียงที่ได้ยินจากนั้นจึงจะเกิดเป็นกระบวนกรคิดซึ่งอยู่ภายในเพื่อสนองตอบเสียงที่ได้ยินและขบวนการสุดท้ายคือ การแปลกระบวนกรคิดเป็นการเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้เห็นได้อีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นกระบวนกร Eurhythmic เป็นกระบวนกรที่เกี่ยวข้องกับ

1. พัฒนาการเอาใจใส่และความตั้งใจ (คือการฟัง)
2. การเปลี่ยนการเอาใจใส่เป็นความมีสมาธิ (คือการคิด)
3. การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเมื่อเห็นความคิดของผู้อื่น (คือ การพัฒนา)
4. การตอบสนองต่อองค์ประกอบของดนตรี (คือการเคลื่อนไหว)²³

Kodaly นักประพันธ์เพลงชาวฮังการี ได้วางปรัชญาการศึกษาการดนตรี โดยระบุว่านักเรียนที่เรียนดนตรีต้องสามารถอ่านและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากปรัชญาที่วางไว้นี้สามารถนำมากำหนดเป็นจุดมุ่งหมายในการสอนดนตรี คือ ควรทำการพัฒนาความสามารถทางด้านดนตรีที่มีอยู่ในตัวนักเรียนให้สมบูรณ์อย่างเต็มที่ มีความรู้

²²สุเทพ บันลือสินธุ์, พื้นฐานการดนตรีสำหรับครูประถมศึกษา, (กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2537), หน้า 12-15.

²³ณรุทธ์ สุทธจิตต์, จิตวิทยาการสอนดนตรี, อ่างแก้ว, หน้า 103-109.

ความเข้าใจในดนตรี อ่าน และเขียนโน้ตได้อย่างคล่องแคล่วและมีการถ่ายทอดวรรณคดีทางดนตรี พื้นฐานของผู้เรียน และภูมิใจเกี่ยวกับวรรณคดีดนตรี การวิเคราะห์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักและความซาบซึ้งในดนตรี

Kodaly เห็นว่าการเรียนการสอนดนตรีควรมีลักษณะความยากง่ายเหมาะสมกับลักษณะ การพัฒนาการของเด็ก ดังนั้น สิ่งต่างๆ ไม่สลับซับซ้อนควรนำเสนอก่อนสิ่งที่ยาก ดังเช่นในเรื่อง ทำนอง ควรเริ่มด้วยการสอนเพลงที่ประกอบด้วยโน้ต 3 ตัว คือ ลา ซอล มี แล้วเพิ่มเป็นเพลง 3-4-5-6-7 ตัวโน้ต ได้แก่ โด เร มี ฟา ซอล ลา ที โด พร้อมสอนในเรื่องอัตราจังหวะลักษณะปกติและ จังหวะผสม ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวิธีนี้คำนึงถึงลักษณะความยากง่ายของสาระดนตรีประกอบ ลักษณะ²⁴

Suzuki นักไวโอลิน นักดนตรีศึกษา นักจิตวิทยา และผู้ทรงคุณธรรม ซึ่งได้อุทิศเวลาทั้งชีวิตในการพัฒนาทฤษฎีการสอน โดยเรียกว่าการศึกษาแบบพรสวรรค์ เป็นเวลามากกว่า 50 ปี มาแล้ว ที่ได้ค้นพบความจริงว่า เด็กเล็กทั้งหลายในโลกไม่ว่าจะเป็นชนชาติใด สามารถเรียนรู้ภาษา ประจำชาติตนเองได้อย่างง่ายมาก เขาจึงใช้แนวคิดนี้ในการสอนดนตรีสำหรับเด็กขึ้น และเรียกแนวคิดนี้ว่าวิธีสอนแบบภาษาแม่²⁵

Orff เป็นนักประพันธ์เพลงชาวเยอรมันที่ได้คิดค้นวิธีการสอนดนตรี โดยใช้เครื่องดนตรี ประเภทเครื่องเคาะเป็นพื้นฐานในการสอน ซึ่งได้แก่ ระนาด (Xylophone) และเครื่องประกอบ จังหวะอื่นเช่นกลอง ฉาบ ไม้ตี เป็นต้น จนเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักดนตรีศึกษาว่า Orff Instruments หลักการของ Orff เป็นการสอนดนตรีพร้อมการเคลื่อนไหวของร่างกายส่วนต่างๆ ซึ่งถ้าจะแยกให้ละเอียดจะได้จุดมุ่งหมายในการสอนคือ รู้จักสำรวจเกี่ยวกับพื้นที่รอบตัวและสามารถทำการ เคลื่อนไหวร่างกายได้ถูกต้อง สามารถแยกเสียงต่างๆ จากแหล่งที่เกิดเสียงได้และนำเสียงมา ผสมผสานเป็นเสียงดนตรีได้ การเรียนแบบของผู้เรียน จะนำไปสู่การสร้างสรรค์ สามารถเล่นเครื่อง ดนตรีเดี่ยวๆ คู่การผสมวง ได้วัฒนธรรมทางดนตรีของแต่ละสังคมรวมทั้งการพัฒนาการของเด็ก²⁶

สรุปได้ว่าวิธีการสอนดนตรีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ควรเน้นเรื่องความเข้าใจของ นักเรียนเป็นพื้นฐาน และสอนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ควรมีการบูรณาการระหว่างภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติและมีการร้องเพลงสลับกันไปเพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่เบื่อและมีการสำรวจพื้นฐานของ

²⁴ เรื่องเดียวกัน.

²⁵ ธีระพร อุวรรณโณ, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549), หน้า 74.

²⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 109-113.

นักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และกล้าแสดงความคิดเห็นทางดนตรีได้ ควรเริ่มสอน จากง่ายไปยาก จากสิ่งใกล้ตัวไปสู่สิ่งไกลตัว ตามแนวความคิดของ Suzuki ซึ่งใช้แนวคิดที่เรียกว่า “วิธีสอนแบบภาษาแม่” คือสอนจากสิ่งที่ใกล้ตัว และมีพื้นฐาน มีทักษะอยู่แล้วจะทำให้เกิดการ เรียนรู้ทางดนตรีได้ดี

2.3 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม พุทธศักราช 2545

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางของ ประเทศที่มีมาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณภาพของผู้เรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ได้นำกรอบ แนวคิด หลักสูตร จุดหมายและ โครงสร้างที่สำคัญ มาสร้างหลักสูตร ดังนี้

หลักสูตร โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม พุทธศักราช 2545 ยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ โดยกำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้คือส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้เข้าถึงแก่นในของพุทธศาสนา เพื่อการดำรงชีวิตที่เป็นสุข รู้จักการอนุรักษ์ธรรมชาติและ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เป็นการศึกษา เพื่อความเป็นเอกภาพของชาติไทย โดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น มุ่งเน้นความเป็นไทย ทุกคนมีสิทธิ และเสรีภาพในการศึกษาเท่าเทียมกัน โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาครบทั้ง 5 ด้าน (ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ) เรียน รู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เน้นการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อผู้เรียน โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญ ที่สุด เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้ง สาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการ ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับชั้น ตลอดจนเป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบและ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

จุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของ โรงเรียนวัดยมนาตามธรรมมุ่งการปลูกฝัง ให้ผู้เรียนมีลักษณะอันพึงประสงค์ คือ รู้ และปฏิบัติตามพุทธศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยม ที่ดีในการดำเนินชีวิต เห็นคุณค่าของตนและผู้อื่น มีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีความคิด สร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่านและการค้นคว้า รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่าง เหมาะสมกับสถานการณ์ มีทักษะและกระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ การสร้างปัญญาทาง คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ รักการออกกำลังกาย รู้วิธีและรักษาสุขภาพที่ดี ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยและพฤติกรรมที่เสี่ยงต่ออุบัติเหตุ มีความมั่นคงทางอารมณ์สามารถอยู่ ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีค่านิยม เป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค มีความเข้าใจในประวัติศาสตร์ ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดียึดมั่นในการดำเนินชีวิตและการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษา ศิลป

วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์สมบัติ มุ่งทำประโยชน์ และสิ่งดีงามให้กับสังคม มีสุนทรียภาพทางด้านศิลปะ ดนตรี มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพสุจริต

โรงเรียนวัดขมนาตามธรรมได้กำหนดโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ช่วงชั้นที่ 1 เป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 และช่วงชั้นที่ 2 เป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยกำหนดสาระการเรียนรู้เป็น 8 สาระ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้จัดให้มีการเรียนการสอนวันละ 6 คาบๆ ละ 60 นาที ในคาบสุดท้ายของทุกวันจะเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งทางโรงเรียนจัดสอนดนตรีสากลให้ทุกวัน ในการจัดสาระการเรียนรู้ทางโรงเรียนยึดหลักความสมดุลในกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เน้นการเรียนการสอนตามสภาพความเป็นจริง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ จากการศึกษาจริง การเรียนแบบบูรณาการ โดยเชื่อมโยงเครือข่าย บ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาทักษะของผู้เรียนในการทำงานเป็นกลุ่ม ปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย และพัฒนาความสามารถทางอารมณ์²⁷

สรุปได้ว่า หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม พุทธศักราช 2545 จะเป็นหลักสูตรสถานศึกษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการพัฒนาให้สถานศึกษาแห่งนี้มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนของโรงเรียนวัดขมนาตามธรรมมีคุณภาพและประสิทธิผลได้เป็นอย่างดี

2.3.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรี

สาระดนตรีมีสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

มาตรฐาน ศ 2.1 : เข้าใจ และแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าทางดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

คำอธิบายรายวิชาดนตรี 4 (ศ 21101) สำหรับการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คือ นักเรียนบอกประเภท ของเครื่องดนตรี เสียงของดนตรี ประเภทต่างๆ ได้รวมทั้งความเป็นมา

²⁷โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม, หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม พ.ศ.2545, (พระนครศรีอยุธยา : โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม, 2545), หน้า 1-6.

ของเพลง อ่านและเขียนโน้ตสากลได้ บรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและร่วมวงได้ อธิบายความหมายและความไพเราะได้ ชื่นชมผลงานของตนเองและผู้อื่น

คำอธิบายรายวิชาดนตรี 5 (ศ 22101) สำหรับการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คือนักเรียนบอกความเป็นมาของเพลงได้และอธิบาย วิเคราะห์ถึงความไพเราะของดนตรี อ่านและเขียนโน้ตสากลได้ บรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและร่วมวงได้ สร้างทำทางประกอบเพลงตามจินตนาการได้ ชื่นชมและแสดงความคิดเห็นต่อผลงานของตนเองและผู้อื่น

คำอธิบายรายวิชาดนตรี 6 (ศ 23101) สำหรับการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือนักเรียนบอกชื่อเรียกเครื่องดนตรีประเภทต่างๆ ได้รวมทั้งแหล่งที่มา ประเภทของ วงดนตรี ประวัตินักดนตรีและเพลง อ่านและเขียนโน้ต ขับร้องบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและร่วมวงได้เป็นอย่างดี แต่งเพลงสั้นๆ และง่ายๆ ได้ ชื่นชม แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ผลงานของตนเองและผู้อื่น แสดงทำประกอบเพลงได้

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระดนตรีต้องการ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายตั้งแต่ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน นักเรียนต้องเรียนให้ครบถ้วนด้วย สมอง ภาย ใจและเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต ด้วยการชวนขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติม มีความรับผิดชอบ กล้าคิด กล้าแสดงออกและการทำงานเป็นกลุ่ม การเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นกลุ่มสาระดนตรีจึงได้เพิ่มประสบการณ์ในการทำงานตามสถานการณ์ให้มากขึ้นตามช่วงชั้นปี ในการจัดการเรียนรู้สาระดนตรีจะเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญาและอารมณ์ให้เห็นคุณค่าของตนเอง เพื่อให้มีการแสดงออกอย่างอิสระ เพิ่มการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติได้จริง เพิ่ม โครงการตามศักยภาพเพื่อให้ นักเรียนมีความสุข มีเสรีภาพในการเรียนและแสวงหาความรู้ได้เองตามต้องการ²⁸

สรุปได้ว่า สาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรี ในระดับช่วงชั้นที่ 2 จะเน้นเนื้อหาสาระจากง่ายมายาก โดยจะเริ่มเรียนเกี่ยวกับประเภทของเครื่องดนตรี และเสียงดนตรีต่างๆ เรียนเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของเพลงและสามารถวิเคราะห์ความไพเราะของเพลงได้ จนขั้นสุดท้ายอ่าน เขียนโน้ต แต่งเพลงสั้นๆ ขับร้องบรรเลงดนตรีเดี่ยวและร่วมวงได้เป็นอย่างดี ซึ่งการที่จะทำให้การเรียนการสอนสาระดนตรีประสบผลสำเร็จด้วยดีนั้นจะต้องร่วมมือกันกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ผู้วิจัยจึงศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนวัดขมมาตามธรรมชั้นเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนสาระดนตรีให้ดีขึ้น

²⁸ กระทรวงศึกษาธิการ, สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544, (กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าพศศุภภัณฑ์, 2545), หน้า 1-6.

2.3.2 ความมุ่งหมายของการเรียนการสอนดนตรี

ดนตรีเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่มีความกว้างและลึกซึ้ง การพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของการเรียนการสอนดนตรีจึงเป็นเรื่องสำคัญ ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้เด็กได้ค้นพบวิธีต่างๆ ในการร่วมกิจกรรมของดนตรี
2. เพื่อช่วยให้เด็กสามารถฟังดนตรีด้วยความเข้าใจและสามารถบอกเสียงของเครื่องดนตรีได้
3. เพื่อช่วยให้เด็กมีทักษะพื้นฐานทางดนตรีและสนุกสนานกับการเรียน
4. เพื่อช่วยให้เด็กได้ค้นพบการสร้างสรรค์ทางดนตรี และสามารถใช้นักร้องเป็นสื่อในการแสดงออกถึงความรู้สึกและอารมณ์
5. เพื่อช่วยให้เด็กสามารถนำความรู้และความเข้าใจในดนตรีไปใช้ในการเลือกฟังเพลงหรือ ชมการแสดงต่างๆ
6. เพื่อช่วยให้เด็กมีความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับมนุษย์และรู้ว่าดนตรีแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ของมนุษย์ได้
7. เพื่อช่วยให้เด็กค้นพบคุณค่าของดนตรี รู้ว่า ดนตรีสามารถสะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ ความเจริญรุ่งเรือง และวิถีมนุษย์

ในการจัดการเรียนการสอน ครูต้องทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าดนตรีเป็นสิ่งที่น่าสนุกสนาน น่าชื่นชม น่าพอใจ และประสบการณ์ต่างๆ ในการเรียนดนตรีเป็นสิ่งที่เขาปรารถนาประสบการณ์ดนตรีที่เด็กได้รับควรเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ และทำให้ก้าวหน้าทางดนตรีพร้อมทั้งเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ด้วย

ในการจัดการเรียนการสอน สิ่งที่ครูควรคำนึงถึงคือการนำความรู้เกี่ยวกับ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และความเจริญทางดนตรีมาช่วยในการวางโครงการสอน เช่น ด้านร่างกาย ควรพิจารณาว่า เครื่องดนตรีที่ให้เล่นนั้นเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางร่างกายของเด็กหรือไม่ เพลงที่นำมาสอนมีช่วงเสียงเหมาะสมกับระดับเด็กหรือไม่ การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบดนตรีเหมาะสมกับวัยเด็กหรือไม่

ด้านอารมณ์และสังคม ครูต้องเข้าใจว่าเด็กแต่ละวัยมีวุฒิภาวะทางอารมณ์และทางสังคมต่างกัน เด็กเล็กจะคิดถึงตนเองเป็นศูนย์กลางและสนใจเฉพาะสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว แต่เด็กโตจะมีความคิดกว้างไกลออกไป ต้องการเพื่อน ต้องการการยอมรับจากผู้อื่น การจัดให้เด็กได้รับประสบการณ์ในทางดนตรีแต่ละวัยจึงมีความแตกต่างกัน

ด้านสติปัญญา ครูต้องนำกระบวนการเรียนรู้มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจได้ชัดเจนและรวดเร็ว ครูต้องยอมรับว่าความสามารถทางดนตรีของเด็กแตกต่างกัน

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนคนตรีนอกจากจะต้องหาวิธีการต่างๆ เพื่อเร้าให้เด็กสนใจใคร่เรียนรู้แล้วยังต้องจำเป็นต้องคำนึงถึงวุฒิภาวะทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและความพัฒนาการทางคนตรีด้วย²⁹

สรุปได้ว่าความมุ่งหมายของการเรียนการสอนคนตรีคือต้องการพัฒนานักเรียนทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และเจตคติเพื่อให้เกิดลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์เหมาะสมกับวัยตามที่ต้องการ

2.4 สภาพพื้นที่ที่ทำการวิจัย

2.4.1 สภาพทั่วไป

1) ลักษณะที่ตั้งและอาณาเขต

โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “โรงเรียนวัดตาเหม็ง” ตามชื่อของผู้ที่สร้างวัด เป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก อยู่ในเขตองค์การบริหารตำบลชะแมบ ตั้งอยู่ที่ หมู่ 2 ตำบลชะแมบ อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระยะทางห่างจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 24 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 70 กิโลเมตร เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นที่ 1-2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) มีนักเรียน จำนวน 175 คน เป็นนักเรียนชาย 89 คน นักเรียนหญิง 85 คน

2) อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับโรงงานโอกาโมโต้

ทิศใต้ ติดต่อกับวัดขมนาตามธรรม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลวังจุก

ทิศตะวันตก ติดต่อกับถนนพหลโยธิน

3) การบริหารงาน

โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในโรงเรียนแบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารงานวิชาการ ฝ่ายบริหารงานบุคคล ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ฝ่ายบริหารงานการเงินและงบประมาณ โดยมีผู้อำนวยการโรงเรียนคือ นายประเสริฐ สีวะกุล

²⁹ อนุรักษ์ สุทธิจิตต์, สารคนตรี : แนวคิดสู่แนวปฏิบัติ, (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535), หน้า 65-67.

4) ประชากร

โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ตั้งอยู่ในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีสภาพสังคมแบบชุมชนหนาแน่น มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก ประชากรที่อาศัยอยู่ในอำเภอวังน้อยส่วนใหญ่ จะตั้งบ้านเรือนอยู่เป็นกลุ่มเครือญาติกลุ่มใหญ่และบางส่วนเป็นประชากรมาจากต่างจังหวัดเพื่อมาทำงานรับจ้างที่โรงงานอุตสาหกรรม จึงอาศัยอยู่ตามบ้านเช่า อาชีพส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม มีรายได้อยู่ในระดับปานกลาง เดินทางมาโรงเรียนโดยรถจักรยานและเดินเท้ามาโรงเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้นในปีการศึกษา 2551 เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 1 จำนวน 104 คน ช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 71 คน และครู จำนวน 10 คน นักการ จำนวน 1 คน

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความคิดเห็น และสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี มีดังนี้

2.5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

กรรณิการ์ ต๊ะเสาว์ ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนธรรมสาริตศึกษา จังหวัดลำพูน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองต้องการให้เน้นการทำงานของนักเรียน การให้การบ้านที่เหมาะสมและสม่ำเสมอ กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพ ครูที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี ให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และจัดแหล่งการเรียนรู้สำหรับนักเรียนประถมศึกษาโดยเฉพาะ³⁰

อริราช กุมารแก้ว ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบูรณาการ แบบสหวิทยาการของครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม พบว่า

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองในด้านต่างๆ รวมทั้ง 6 ด้าน พบว่า ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบูรณาการแบบสหวิทยาการของครูผู้สอน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.91

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบูรณาการ แบบสหวิทยาการเรื่องเทียนหอมสมุนไพร ในระดับมากและ

³⁰กรรณิการ์ ต๊ะเสาว์, “ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนธรรมสาริตศึกษา”, การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2547, 162 หน้า.

สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปประยุกต์ใช้กับสาระการเรียนรู้ต่างๆเช่นภาษาอังกฤษและภาษาจีนในระดับมา

3. การให้การบ้าน ครูควรให้การบ้านทุกวัน ในปริมาณที่พอเหมาะและเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ผู้ปกครองควรมีส่วนช่วยเหลือนักเรียนในการทำบ้าน ถ้าเป็นไปได้ นักเรียนควรทำการบ้านในช่วงหลังเลิกเรียน

4. อาคารสถานที่ โรงเรียนได้จัดการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ร่มรื่น ปลอดภัย ตกแต่งอย่างมีระเบียบ มีบรรยากาศของการเรียนรู้ โรงอาหารและห้องน้ำถูกสุขลักษณะและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน

5. ข้อเสนอแนะ โรงเรียนควรปรับปรุงด้านบุคลากร เน้นการเรียนการสอนด้านคุณธรรมควบคู่ไปกับด้านวิชาการ ลดจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียน ให้เหมาะสม มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการกล้าแสดงออกของนักเรียน เพิ่มปริมาณจุดคั่นน้ำ รักษาความสะอาดของห้องน้ำและปรับปรุงการจราจรภายในโรงเรียน

จุดเด่นของโรงเรียน ได้แก่ มีวงดุริยางค์ที่มีชื่อเสียง ควรมีระเบียบวินัยและความมีมารยาทที่ดีของนักเรียน อาคารสถานที่และบรรยากาศร่มรื่น

จุดอ่อนของโรงเรียนที่ควรปรับปรุงได้แก่ การสอนแบบเก่า ความประพฤติกที่ไม่เหมาะสมของผู้บริหารและครูบางคน การไม่เอาใจใส่และการลงโทษนักเรียน โดยไม่มีเหตุผลและใช้อารมณ์ การแพร่ระบาดของยาเสพติด และการเรียกเก็บเงินค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนบ่อยเกินไป¹¹

บุษยา สุกระสร ได้ศึกษา ปัญหา และความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระคณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

1. ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระคณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 2 พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากปัญหามากไปหาน้อยดังนี้ ด้านครูผู้สอน ด้านสื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผล และด้านสถานที่สภาพแวดล้อม

2. ความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระคณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 2 พบว่านักเรียนมีความต้องการในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านสถานที่

¹¹ อธิราช กุมารแก้ว, “ความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบูรณาการแบบสหวิทยาการของครูผู้สอน ระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม”, ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2548, 152 หน้า.

สภาพแวดล้อม ด้านสื่ออุปกรณ์และแห่งการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านครูผู้สอน

3. ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ช่วงชั้นที่ 2 พบว่าผู้ปกครองมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านครูผู้สอน และในระดับมากอีก 5 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านสถานที่ สภาพแวดล้อม สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวัดผลและประเมินผล³²

จรัญ ไชยชนะ ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนดนตรี ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนดนตรี อยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้าน สาระการเรียนรู้ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าโรงเรียนควรชี้แจงจุดประสงค์การจัดการเรียนการสอนดนตรีให้ ผู้ปกครองทราบ ควรให้นักเรียนบอกชื่อเครื่องดนตรีได้ สื่อมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการ สอนแต่มีไม่เพียงพอ และการประเมินผลควรประเมินด้านทักษะกระบวนการ จะช่วยให้เกิดการ พัฒนาการเรียนรู้³³

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เดวิท ไรอันส์ ได้ศึกษาค้นคว้าถึงลักษณะของครูที่ดีจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1. ด้านพฤติกรรมในชั้นเรียน 2. ด้านทัศนคติ 3. ด้านทัศนคติต่อการศึกษาดูการเรียนเป็น ศูนย์กลาง 4. ด้านความสามารถในภาษาเข้าใจภาษาพูดได้ดียิ่งขึ้น และ 5. ด้านความมั่นคงทาง อารมณ์สม่ำเสมอปรับตัวได้ดี³⁴

เปอร์ไอวัล ไชมอนด์ ได้ศึกษาถึงลักษณะของครูที่ดีโดยสอบถามความคิดเห็นจากนักเรียน ระดับไฮสคูล ระดับ 5 - 8 และระดับ 9 จำนวน 453 คน พบว่า คุณลักษณะของครูที่ดีและไม่ดีใน

³²บุบษา สุกระสร, “ปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการ เรียนการสอนสาระดนตรีช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยจังหวัดเชียงใหม่”, ปริญญาทิพนธ์ ศึกษาสาตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2550, 215 หน้า.

³³จรัญ ไชยชนะ, “ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนดนตรีใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1”, การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2550, 69 หน้า.

³⁴พูลสุข กิจรัตน์, การเรียนการสอน, เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักการสอน, (กรุงเทพฯ : คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร, 2540), 75 หน้า.

สาขาของนักเรียน มีความแตกต่างกัน 3 ลักษณะ คือ 1.ครูที่ดีต้องมีลักษณะอบอุ่น เป็นกันเอง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ครูควรจะเข้าใจปัญหาทางอารมณ์และความต้องการของนักเรียน พร้อมทั้งยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูจะต้องอดทนต่อความผิดพลาดของนักเรียน มีความเห็นใจและให้กำลังใจแก่นักเรียน กระตุ้นให้รู้จักตัดสินใจรู้จักการทำงานด้วยตนเอง พฤติกรรมของครูต้องคงเส้นคงวาอยู่เสมอ ส่วนคุณลักษณะที่ไม่ดีของครูนั้นจะไม่มีความรักความสนใจ ไม่จดจำชื่อนักเรียนในห้องเรียน มักจะคอยจับผิดนักเรียนอยู่เสมอ ไม่เคารพในความเป็นเอกลักษณ์ของนักเรียน และไม่ใกล้ชิดกับนักเรียน 2. ครูที่ดีต้องมีความเชื่อมั่นมั่นในตนเอง สามารถควบคุมนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยเป็นมิตรกับนักเรียน และมีอารมณ์ร่วมกับนักเรียน ส่วนครูที่ไม่ดีนั้นจะแสดงลักษณะที่อ่อนแอควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ดุด่า และลงโทษนักเรียนอย่างไร้เหตุผล ครูบางคนรู้สึกกังวลว่านักเรียนจะไม่เคารพ ครูบางคนเคร่งเครียดเกินไป บางคนชอบใช้อำนาจข่มขู่นักเรียน ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เป็นลักษณะของครูที่นักเรียนไม่พึงประสงค์ 3.ครูที่ดีสามารถอธิบายบทเรียนให้นักเรียนเข้าใจได้เป็นอย่างดี สอนอย่างเต็มความสามารถรู้จักใช้สื่อการสอนที่เร้าความสนใจ และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในทางตรงข้าม ครูที่มีลักษณะไม่พึงประสงค์ของนักเรียนจะมีลักษณะที่สร้างความเบื่อหน่ายในการเรียนการสอน ไม่สามารถอธิบายบทเรียนให้นักเรียนเข้าใจได้ และยังทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในบทเรียนเพิ่มขึ้นด้วย³⁵

สรุปได้ว่า จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเช่นแนวคิดความคิดเห็น ความสำคัญของความคิดเห็น วิธีวัดความคิดเห็น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระดนตรี ซึ่งได้แก่ แนวคิดทางดนตรี องค์ประกอบของดนตรี วิธีสอนดนตรี หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม พุทธศักราช 2545 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรี ความมุ่งหมายของการเรียนการสอนดนตรี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการจะพัฒนาการเรียนการสอนสาระดนตรีให้ได้ผลดีจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชนจึงจำเป็นต้องศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีเพื่อนำข้อมูลที่ได้ ไปพัฒนา ส่งเสริม หรือปรับปรุงให้ การเรียนการสอนสาระดนตรี ให้สอดคล้องกับนโยบาย วิสัยทัศน์ แผนพัฒนางานของสถานศึกษาทั้งระยะสั้นและระยะยาว ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้รับนำเสนอผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อให้ได้รับ

³⁵นิตยา พุ่มแสงทอง, ความคิดเห็นและความคาดหวังของครูสอนดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), 2543, 225 หน้า.

การสนับสนุน ด้านขวัญ กำลังใจ งบประมาณ อัตราค่าจ้าง วัสดุอุปกรณ์ที่มีสภาพดี มีความทันสมัย ทางด้าน IT และเพื่อครูผู้สอนจะได้มีการพัฒนา แสวงหาความรู้ให้มาก และกว้างไกลตลอดเวลา ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ มีความรัก สามัคคี มีการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน มีสถานที่เพียงพอ มีสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ มีการวัดผลประเมินผลที่เที่ยงตรง เชื่อถือได้ และตรวจสอบอยู่เสมอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนวัด ยมนาตามธรรม เป็นอย่างยิ่ง

2.6 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปร และกำหนดความสัมพันธ์ของตัวแปรในรูปแบบจาก แนวคิดด้านครูผู้สอนของสุเทพ บันลือสินธุ์³⁶ Kodaly³⁷ Suzuki³⁸ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม³⁹ และ ด้านสื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านการวัดผลและประเมินผล ของ บุษบา สุกระสร⁴⁰ มากำหนดเป็นตัวแปรตามทั้ง 5 ด้าน และจัดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ ดังนี้

³⁶สุเทพ บันลือสินธุ์, พื้นฐานการดนตรีสำหรับครูประถมศึกษา, อ่างแล้ว.

³⁷ณรุทธ์ สุทรจิตต์, จิตวิทยาการสอนดนตรี, อ่างแล้ว.

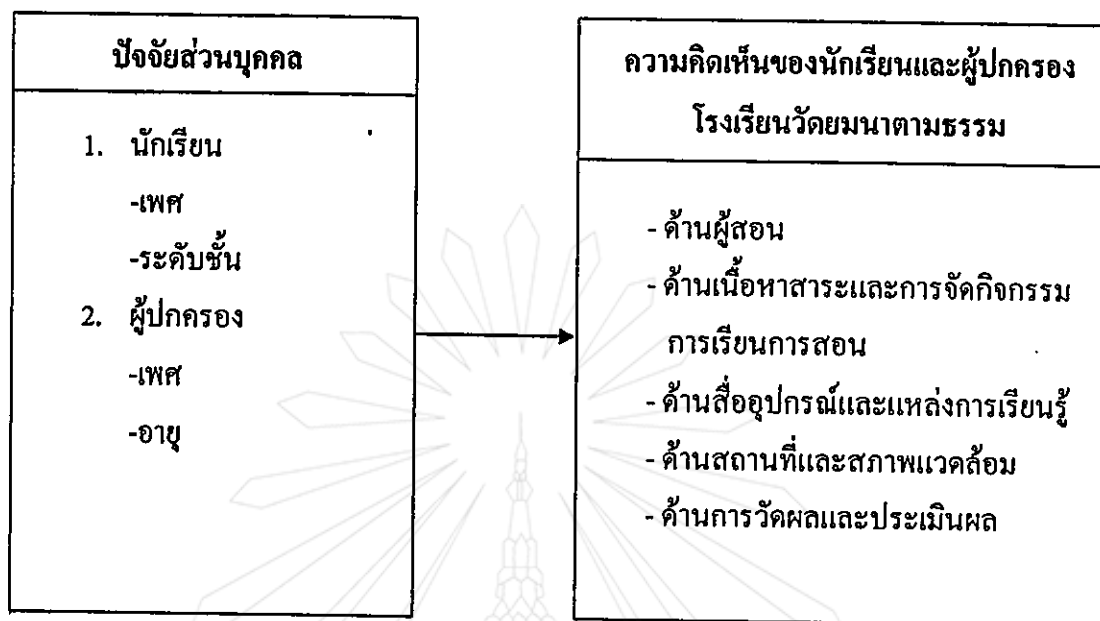
³⁸ธีระพร อูวรรณ โณ, จิตวิทยาสังคม, อ่างแล้ว.

³⁹โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม, หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม พ.ศ. 2545, อ่างแล้ว.

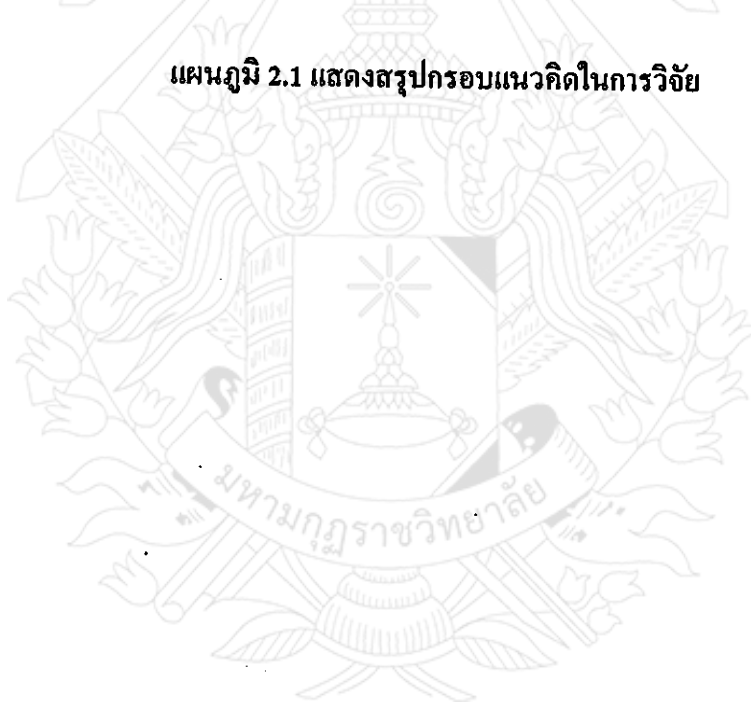
⁴⁰บุษบา สุกระสร, “ปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยจังหวัดเชียงใหม่”, อ่างแล้ว, หน้า 82-90.

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

แผนภูมิ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” นี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 71 คน และผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ที่ได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียน คือนักเรียน 1 คน ต่อผู้ปกครอง 1 คน จำนวน 71 คน รวมทั้งสิ้น 142 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ทั้งหมดจำนวน 60 คน และผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ที่ได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียน คือนักเรียน 1 คน ต่อผู้ปกครอง 1 คน จำนวน 60 คน รวมทั้งสิ้น 120 คน

3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเกรจซี (Krejcie) และ (Morgan)¹ จากนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ทั้งหมด จำนวน 71 คน และได้กลุ่มตัวอย่าง 60 คน และผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ทั้งหมด จำนวน 71 คน และได้กลุ่มตัวอย่าง 60 คน แล้วย่นำมาหาอัตราสัดส่วนของประชากร (Proportional to Size) เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างแยกแต่ละระดับชั้นเรียน ตามสูตรนี้²

$$n_i = \frac{N_i}{N} \times n$$

- n_i = จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละระดับชั้นเรียน
 N_i = จำนวนประชากรแต่ละระดับชั้นเรียน
 n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทุกระดับชั้นเรียน
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด

จึงทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แยกออกเป็นแต่ละระดับชั้นเรียน ดังรายละเอียดที่ปรากฏในตารางที่ 3.1

¹บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 7, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2545), หน้า 43.

²กัลยา วานิชย์บัญชา, สถิติสำหรับงานวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548), หน้า 19.

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ของนักเรียน โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำแนกตาม
ระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด (ประชากร) (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1) ประถมศึกษาปีที่ 4	24	20
2) ประถมศึกษาปีที่ 5	25	21
3) ประถมศึกษาปีที่ 6	22	19
รวม	71	60

จากตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละระดับชั้นเรียน ของนักเรียนระดับช่วงชั้น
ที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประชากรทั้งหมด 71 คน
แบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ตามระดับชั้นเรียน คือ 1) ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน 2)
ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 21 คน 3) ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ได้
ทั้งหมด จำนวน 60 คน

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดขมนา
ตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551
จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด (ประชากร) (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	24	20
2) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	25	21
3) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	22	19
รวม	71	60

จากตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละระดับชั้นเรียน ของผู้ปกครองนักเรียน
ระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 71
คน แบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ตามระดับชั้นเรียน คือ 1) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
จำนวน 20 คน 2) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 21 คน 3) ผู้ปกครองนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทั้งหมด จำนวน 60 คน

เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 60 คน ดังกล่าวแล้ว จึงใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีเรียกชื่อตามเลขที่ในบัญชีเรียกชื่อ 1 คน เว้น 1 คน ไปเรื่อยๆ จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ โดยผู้ที่ถูกเลือกมีคุณสมบัติในการตอบแบบสอบถามไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ปกครองเลือกตามนักเรียนที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จำนวน 120 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้ศึกษาวิจัย จัดสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 ชุด โดยเป็นแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 ชุด และแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 ชุด ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้น สำหรับผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ลักษณะคำถามเป็นเชิงสำรวจรายการ (Check-list) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีจำนวน 5 ด้าน คือ

แบบสอบถามของนักเรียน มี

- 1) ด้านผู้สอน จำนวน 10 ข้อ
 - 2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 8 ข้อ
 - 3) ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำนวน 8 ข้อ
 - 4) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ
 - 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 7 ข้อ
- มีจำนวนทั้งสิ้น 43 ข้อ

แบบสอบถามของผู้ปกครอง มี

- 1) ด้านผู้สอน จำนวน 10 ข้อ
- 2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 7 ข้อ
- 3) ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำนวน 7 ข้อ
- 4) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ

5) ด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 4 ข้อ

มีจำนวนทั้งสิ้น 38 ข้อ

ในตอนที่ 2 นี้ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดค่า ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
มาก	มีค่าเท่ากับ	4
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระคนตรี โรงเรียนวัดขมมนตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิดแบ่งออกเป็นข้อละ 1 ด้าน รวม 5 ข้อ

3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร บทความ หลักสูตร และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.4.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม 2 ประเภท คือ แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจนเหมาะสมทั้งเนื้อหาสาระและการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาแล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

3.4.4 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ

1. ผศ. ดร.ไพโรจน์ บัวสุข อาจารย์ประจำศูนย์บัณฑิตศึกษาวิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2. ดร.ราชันย์ บุญธิมา อาจารย์สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. รศ.อมรา กล้าเจริญ ข้าราชการบำนาญ อาจารย์พิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของคำถาม

3.4.5 นำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)³ ของแบบสอบถาม

สูตร	$IOC = \frac{\sum R}{N}$
เมื่อ	IOC แทนดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$ แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
	N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ
โดยที่	+1 แน่ใจว่าสอดคล้อง
	0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
	-1 แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

โดยเลือกข้อคำถามของนักเรียนและผู้ปกครอง ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50ขึ้นไป จากข้อคำถามของนักเรียนทั้งหมดจำนวน 43 ข้อ ใช้ได้ทั้ง 43 ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC อยู่ในช่วง 0.67-1.00 และข้อคำถามของผู้ปกครองทั้งหมด 38 ข้อ ใช้ได้จำนวน 38 ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC อยู่ในช่วง 0.67-1.00

3.4.6 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง

3.4.7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ คือ นักเรียนและผู้ปกครองโรงเรียนสุวรรณ อําเภอลำลูกกา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนนักเรียน 30 คน และผู้ปกครอง 30 คน แล้วนำผลการตอบแบบสอบถาม ไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (@-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)⁴

³ธีระศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ, เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549), หน้า 65.

⁴กัลยา วานิชบัญญัติ, การใช้ SPSS FOR WINDOWS ในการวิเคราะห์ข้อมูล, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546), หน้า 449.

$$\text{สูตร } r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left(\frac{1 - s_i^2}{s_x^2} \right)$$

เมื่อ k = จำนวนข้อสอบทั้งหมด

s_i^2 = ผลรวมของค่า ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ผลจากการทดสอบ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนักเรียนเท่ากับ 0.94 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผู้ปกครอง เท่ากับ 0.93

3.4.8 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

3.5.1.1 ผู้วิจัยมีหนังสือถึงรองอธิการบดีวิทยาเขตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อขอให้มีหนังสือขอความร่วมมือถึง ผู้บริหาร โรงเรียนวัดคมนาตามธรรมชาติ อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอความร่วมมือให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้

3.5.1.2 ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถาม ไปยังนักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดคมนาตามธรรมชาติ อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย และนัดหมายเพื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามนักเรียน 60 ชุด และผู้ปกครอง 60 ชุด รวมทั้งหมด 120 ชุด ได้คืน 120 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ใช้เวลา 7 วัน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์จากกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมานำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จัดระเบียบข้อมูล

3.5.3 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผล โดยใช้โปรแกรมทางสังคมศาสตร์ ต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้เกณฑ์ตามสูตรดังนี้^๑

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = \frac{4}{5} = 0.80$$

ระดับค่า	ช่วงค่าเฉลี่ย	การแปลผล
5	4.21 – 5.00	ระดับความคิดเห็น... มากที่สุด
4	3.41 – 4.20	ระดับความคิดเห็น... มาก
3	2.61 – 3.40	ระดับความคิดเห็น... ปานกลาง
2	1.81 – 2.60	ระดับความคิดเห็น... น้อย
1	1.00 – 1.80	ระดับความคิดเห็น... น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยนี้ได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมทางสังคมศาสตร์ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล โดยหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่(Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านเพศ และของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนด้าน ระดับชั้นของนักเรียน และอายุ ของผู้ปกครอง ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

^๑รองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร, เรียนรู้สถิติและการวิจัยด้วยกรณีศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทจูนพับลิชซิ่ง จำกัด, 2548), หน้า 43.

4. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระคณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดคมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้สำหรับการทำวิจัยเรื่องนี้ ได้แก่

3.6.1 สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับบรรยายข้อมูลทั่วไป

3.6.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

สูตรการหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1) การหาค่าร้อยละ (Percentage)⁶

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

$$P = \text{ค่าร้อยละ}$$

$$X = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}$$

$$N = \text{จำนวนประชากรทั้งหมด}$$

2) การหาค่าเฉลี่ย (Mean)⁷

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum fx = \text{ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม}$$

$$N = \text{จำนวนประชากรทั้งหมด}$$

⁶นิภา เมธาวีชัย, วิทยาการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2543), หน้า 128.

⁷สงศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2547), หน้า 55.

3) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)⁸

$$S = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

S = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$\sum fx$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับ

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

4) การทดสอบสมมติฐาน (t-test)⁹

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าที-เทสต์ (t- test)

\bar{X}_1, \bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 = จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

5) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE - WAY ANOVA) หรือ (F-test)¹⁰

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F = อัตราส่วนของความแปรปรวน

MS_b = ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

⁸ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2540), หน้า 53.

⁹ นิภา เมธาวีชัย, วิทยาการวิจัย, อ่างแล้ว, หน้า 238.

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 110.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” นี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสำรวจ และใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนจำนวน 60 คน ผู้ปกครอง จำนวน 60 คน รวมทั้งหมด จำนวน 120 คน แล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 120 ฉบับ มาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามคือนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระคณิต โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามคือผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 7 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้การวิเคราะห์ หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F – distribution)
d.f.	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
S.S.	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
M.S.	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 60 คน คือ เพศ และระดับชั้นเรียน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปราภฏ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของนักเรียนโรงเรียน วัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	34	56.70
หญิง	26	43.30
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 และเพศหญิง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของนักเรียนโรงเรียน วัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ประถมศึกษาปีที่ 4	20	33.30
ประถมศึกษาปีที่ 5	21	35.00
ประถมศึกษาปีที่ 6	19	31.70
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 21 คน คิดเป็น

ร้อยละ 35.00 รองลงมาคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 33.30 และส่วนน้อยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 คน เป็นร้อยละ 31.70

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัด วัดมณฑาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การศึกษาวិเคราะห์ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดมณฑาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปากกาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดมณฑาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน

การเรียนการสอนสาระดนตรี	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านผู้สอน	4.47	0.54	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรม การเรียน การสอน	4.44	0.54	มากที่สุด
3. ด้านสื่อ-อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้	4.45	0.55	มากที่สุด
4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	4.46	0.53	มากที่สุด
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.48	0.52	มากที่สุด
รวม	4.46	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดมณฑาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน มีรายละเอียดคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรองลงมาคือด้านผู้สอน ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ และด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรม ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน

ด้านผู้สอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมืออาชีพ	4.45	0.50	มากที่สุด
2. ครูใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระได้เป็นอย่างดี	4.48	0.56	มากที่สุด
3. ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนในขณะที่สอนอย่างทั่วถึง	4.45	0.56	มากที่สุด
4. ครูพัฒนาความรู้ความสามารถของคนให้ทันสมัยและก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา	4.45	0.62	มากที่สุด
5. ครูขยันหมั่นเพียร ทุ่มเทกำลังกายและใจ และมีความรับผิดชอบ ในการสอน	4.51	0.53	มากที่สุด
6. ครูนำจิตวิทยามาใช้ในการสอน และมีความเข้าใจนักเรียน	4.46	0.53	มากที่สุด
7. ครูให้อิสระแก่นักเรียนในการแสดงความคิดเห็น	4.55	0.56	มากที่สุด
8. ครูมีเหตุผลในการลงโทษและใช้วิธีการลงโทษอย่างเหมาะสม	4.56	0.53	มากที่สุด
9. ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน	4.46	0.53	มากที่สุด
10. ครูเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลา	4.36	0.55	มากที่สุด
รวม	4.47	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านผู้สอน พบว่า ครูมีเหตุผลในการลงโทษและใช้วิธีการลงโทษอย่างเหมาะสม รองลงมาคือครูให้อิสระแก่นักเรียนในการแสดงความคิดเห็น และสุดท้ายคือ ครูขยันหมั่นเพียร ทุ่มเทกำลังกายและใจ และมีความรับผิดชอบในการสอน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
11. เนื้อหาสาระมีรายละเอียดเพียงพอ และสามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้ง่าย	4.50	0.56	มากที่สุด
12. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.53	0.59	มากที่สุด
13. มีการสอนโดยการเน้นการสอนแบบบรรยายมากขึ้น	4.56	0.50	มากที่สุด
14. มีการสอนโดยเน้นการสอนแบบปฏิบัติมากขึ้น	4.35	0.57	มากที่สุด
15. มีการสอนโดยเน้นการสอนแบบสาธิตมากขึ้น	4.43	0.53	มากที่สุด
16. มีการจัดช่วงเวลาให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีฝึกซ้อม นอกเวลาเรียนปกติ	4.33	0.54	มากที่สุด
17. นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอน	4.51	0.53	มากที่สุด
18. นักเรียนสามารถเลือกเรียนเครื่องดนตรีได้หลากหลายตามความสนใจ	4.38	0.55	มากที่สุด
รวม	4.44	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการสอนโดยการเน้นการสอนแบบบรรยายมากขึ้น รองลงมาคือ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และสุดท้ายคือ นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน สื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

ด้าน สื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	แปลผล
19. มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.51	0.53	มากที่สุด
20. มีการนำอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน มาใช้ อย่างเหมาะสม	4.30	0.59	มากที่สุด
21. มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ	4.40	0.55	มากที่สุด
22. มีหนังสือแบบเรียนสำหรับให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียน ที่เป็นรูปเล่ม	4.65	0.51	มากที่สุด
23. มีเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนนอกเหนือ จากบทเรียน	4.56	0.53	มากที่สุด
24. มีแหล่งข้อมูลสำหรับให้นักเรียนค้นคว้าเนื้อหาสาระเพิ่มเติม อย่างเพียงพอ	4.56	0.56	มากที่สุด
25. มีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความสามารถทางด้าน ดนตรีมาให้ความรู้แก่นักเรียนมากขึ้น	4.30	0.59	มากที่สุด
26. มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ	4.35	0.54	มากที่สุด
รวม	4.45	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิต ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีหนังสือแบบเรียนสำหรับให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนที่เป็นรูปเล่ม รองลงมาคือ มีเอกสารประกอบ การเรียนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนนอกเหนือจากบทเรียนและมีแหล่งข้อมูลสำหรับให้นักเรียนค้นคว้าเนื้อหาสาระเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ และสุดท้ายคือ มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
27. ห้องดนตรีมีการตกแต่งเพื่อจูงใจในการเรียน	4.31	0.53	มากที่สุด
28. บริเวณรอบห้องดนตรีมีความเงียบสงบ	4.53	0.50	มากที่สุด
29. ห้องดนตรีมีแสงสว่างเพียงพอ	4.45	0.56	มากที่สุด
30. ห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก	4.60	0.52	มากที่สุด
31. ห้องดนตรีมีขนาดกว้างขวาง	4.35	0.57	มากที่สุด
32. ห้องดนตรีสะอาดเรียบร้อยและเป็นระเบียบ	4.50	0.56	มากที่สุด
33. ห้องดนตรีมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	4.30	0.53	มากที่สุด
34. ห้องดนตรีควรตั้งอยู่ในบริเวณอาคารเรียนปกติเพื่อความสะดวกต่อการเรียนของนักเรียน	4.51	0.53	มากที่สุด
35. มีการจัดวางเครื่องดนตรีและที่นั่งของนักเรียนอย่างเหมาะสม	4.50	0.53	มากที่สุด
36. มีกฎระเบียบการใช้ห้องดนตรี เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างเหมาะสม	4.56	0.53	มากที่สุด
รวม	4.46	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก รองลงมาคือ มีกฎระเบียบการใช้ห้องดนตรี เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างเหมาะสม และสุดท้ายคือ บริเวณรอบห้องดนตรีมีความเงียบสงบ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล

ด้านการวัดผลและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
37. ระดับความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและระดับชั้น	4.68	0.46	มากที่สุด
38. มีการวัดผลและประเมินผลก่อนการเรียน ระหว่างการเรียน และหลังการเรียน	4.38	0.49	มากที่สุด
39. เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน ควรให้โอกาสนักเรียนได้สอบแก้ตัวทุกครั้ง	4.55	0.53	มากที่สุด
40. นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลเอง	4.36	0.55	มากที่สุด
41. เพื่อนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลนักเรียน	4.51	0.53	มากที่สุด
42. มีการใช้เทคนิคในการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลาย	4.41	0.53	มากที่สุด
43. มีการประกาศและรายงานผลการวัดผลและประเมินผลให้นักเรียนทราบโดยเร็ว	4.50	0.59	มากที่สุด
รวม	4.48	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิต ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและระดับชั้น รองลงมาคือเมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน ควรให้โอกาสนักเรียนได้สอบแก้ตัวทุกครั้ง และสุดท้ายคือเพื่อนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลนักเรียน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี เพศ ระดับชั้น แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	34	4.41	0.17	มากที่สุด
หญิง	26	4.53	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	34	4.41	0.20	2.517	0.015*
หญิง	26	4.53	0.23		

*P < .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	N	\bar{X}	S.D	แปลผล
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	20	4.45	0.16	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	21	4.44	0.20	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	19	4.50	0.17	มากที่สุด
รวม	60	4.46	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามระดับชั้นเรียนต่างๆ มีรายละเอียดดังในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.04	2	0.02	0.693	0.504
ภายในกลุ่ม	1.88	57	0.03		
รวม	1.92	59			

จากตารางที่ 4.12 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	34	4.42	0.17	มากที่สุด
หญิง	26	4.53	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	34	4.42	0.17	2.015	0.049*
หญิง	26	4.53	0.23		

*P < .05

จากตารางที่ 4.14 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	20	4.43	0.23	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	21	4.45	0.20	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	19	4.53	0.16	มากที่สุด
รวม	60	4.47	0.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามระดับชั้นเรียนต่างๆ มีรายละเอียดดังในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.11	2	0.05	1.333	0.272
ภายในกลุ่ม	2.38	57	0.04		
รวม	2.49	59			

จากตารางที่ 4.16 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	34	4.38	0.22	มากที่สุด
หญิง	26	4.53	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	34	4.38	0.22	2.88	0.005*
หญิง	26	4.53	0.17		

*P < .05

จากตารางที่ 4.18 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	20	4.40	0.20	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	21	4.45	0.20	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	19	4.48	0.18	มากที่สุด
รวม	60	4.45	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามระดับชั้นเรียนต่างๆ มีรายละเอียดดังในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.06	2	0.03		
ภายในกลุ่ม	2.65	57	0.04	0.687	0.507
รวม	2.72	59			

จากตารางที่ 4.20 นักเรียนโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	34	4.43	0.23	มากที่สุด
หญิง	26	4.49	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.21 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	34	4.43	0.23	0.981	0.331
หญิง	26	4.49	0.23		

จากตารางที่ 4.22 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	20	4.45	0.21	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	21	4.41	0.26	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	19	4.50	0.21	มากที่สุด
รวม	60	4.45	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.23 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิต ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามระดับชั้นเรียนต่างๆ มีรายละเอียดดังในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.82	2	0.04	0.730	0.486
ภายในกลุ่ม	3.19	57	0.05		
รวม	3.27	59			

จากตารางที่ 4.24 นักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิต ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	34	4.41	0.24	มากที่สุด
หญิง	26	4.52	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.25 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	34	4.41	0.24	1.963	0.054
หญิง	26	4.52	0.18		

จากตารางที่ 4.26 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตศาสตร์ โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	20	4.50	0.17	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	21	4.42	0.20	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	19	4.46	0.29	มากที่สุด
รวม	60	4.46	0.22	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.27 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตศาสตร์ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามระดับชั้นเรียนต่างๆ มีรายละเอียดดังในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตศาสตร์ โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.06	2	0.03	0.588	0.559
ภายในกลุ่ม	2.91	57	0.05		
รวม	2.97	59			

จากตารางที่ 4.28 นักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตศาสตร์ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมनाตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน การวัดผลและประเมินผล จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	34	4.42	0.20	มากที่สุด
หญิง	26	4.56	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.29 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดขมनाตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.30 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมनाตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	34	4.42	0.20	2.42	0.019*
หญิง	26	4.56	0.23		

*P < .05

จากตารางที่ 4.30 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดขมनाตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	20	4.48	0.21	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	21	4.44	0.23	มากที่สุด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	19	4.54	0.23	มากที่สุด
รวม	60	4.48	0.22	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.31 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามระดับชั้นเรียนต่างๆ มีรายละเอียดดังในตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.09	2	0.04	0.955	0.391
ภายในกลุ่ม	0.93	57	0.05		
รวม	3.03	59			

จากตารางที่ 4.32 นักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียน การสอน
สาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบ
สอบถาม ได้นำเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัด
ยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และ
นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนว
ทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. ด้านครูผู้สอน	36	1. ด้านครูผู้สอน	36
2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	26	2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	21
3. ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้	44	3. ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้	40
4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	25	4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	21
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	37	5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	33
รวม	168	รวม	151

จากตารางที่ 4.33 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนคร
ศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน มีความถี่
เท่ากับ 168 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย 3 อันดับ คือ 1) ด้านสื่อ-
อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ 2) ด้านการวัดผลและประเมินผล 3) ด้านครูผู้สอนและได้เสนอแนะ
เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน มีความถี่ เท่ากับ 151 เมื่อ
พิจารณาในแต่ละด้าน เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย 3 อันดับ คือ 1) ด้านสื่อ-อุปกรณ์และ
แหล่งเรียนรู้ 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. สอนเร็วเกินไป	21	1. ให้ครูสอนให้ช้าลง	21
2. ให้ความพักผ่อนขณะสอนน้อยเกินไป	15	2. จัดเวลาพักในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น	15
รวม	36	รวม	36

จากตารางที่ 4.34 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านครูผู้สอน เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) สอนเร็วเกินไป 2) ให้ความพักผ่อนขณะสอนน้อยเกินไป และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ให้ครูสอนให้ช้าลง 2) จัดเวลาพักในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. ให้ทำแบบฝึกที่ยากเกินไป	17	1. ให้ทำแบบฝึกที่ไม่ยากนัก ให้ความเวลาทำแบบฝึกให้มากขึ้น	14
2. มีเวลาในการสอนน้อยเกินไป	9	2. จัดเวลาสอนให้มากขึ้นให้มีการสอนเพิ่มนอกเวลาเรียนในวันเสาร์-อาทิตย์	7
รวม	26	รวม	21

จากตารางที่ 4.35 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ให้ทำแบบฝึกที่ยากเกินไป 2) มีเวลาในการสอนน้อยเกินไป และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ให้ทำแบบฝึกที่ไม่ยากนัก ให้เวลาทำแบบฝึกให้มากขึ้น 2) จัดเวลาสอนให้มากขึ้นให้มีการสอนเพิ่มนอกเวลาเรียนในวันเสาร์-อาทิตย์

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. อุปกรณ์มีการเก็บไม่เป็นระเบียบ	20	1. จัดเวรนักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ ลงโทษนักเรียนที่วางอุปกรณ์ไม่เป็นระเบียบ	20
2. ไม่ค่อยได้ทำความสะอาดอุปกรณ์	19	2. จัดหาน้ำยาทำความสะอาดอุปกรณ์	16
3. นักเรียนไม่รักษาความสะอาดห้องดนตรี	5	3. จัดเวรทำความสะอาด	4
รวม	44	รวม	40

จากตารางที่ 4.36 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) อุปกรณ์มีการเก็บเป็นระเบียบ 2) ไม่ค่อยได้ทำความสะอาดอุปกรณ์ 3) นักเรียนไม่รักษาความสะอาดห้องดนตรี และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) จัดเวรนักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ ลงโทษนักเรียนที่วางอุปกรณ์ไม่เป็นระเบียบ 2) จัดหาน้ำยาทำความสะอาดอุปกรณ์ 3) จัดเวรทำความสะอาด

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. ไม่มีที่บริการน้ำดื่มในห้อง	19	1. จัดที่ใส่น้ำดื่มเป็นๆ ในห้องดนตรีไว้บริการ	15
2. มีกลิ่นอับเป็นบางครั้ง	6	2. จัดเวรทำความสะอาดทุกวัน	6
รวม	25	รวม	21

จากตารางที่ 4.37 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ไม่มีที่บริการน้ำดื่มในห้อง 2) มีกลิ่นอับเป็นบางครั้ง และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) จัดที่ใส่น้ำดื่มเป็นๆ ในห้องดนตรีไว้บริการ 2) จัดเวรทำความสะอาดทุกวัน

ตารางที่ 4.38 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. สอบเก็บคะแนนบ่อยเกินไป	15	1. มีระยะห่างในการเก็บคะแนนให้มากขึ้น ก่อนสอบควรให้เวลา ฝึกซ้อมให้มากขึ้น	14
2. ให้เวลาในการสอบน้อยเกินไป	14	2. จัดเวลาสอบให้มากขึ้น	12
3. กลัวการทดสอบคนเดียว	8	3. ให้ทำการทดสอบเป็นกลุ่มดีกว่า ทดสอบเดี่ยวเพราะทำให้เกิดการ ประหม่า	7
รวม	37	รวม	33

จากตารางที่ 4.38 พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) สอบเก็บคะแนนบ่อยเกินไป 2) ให้เวลาในการสอบน้อยเกินไป 3) กลัวการทดสอบคนเดียว และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) มีระยะห่างในการเก็บคะแนนให้มากขึ้นก่อนสอบควรให้เวลาฝึกซ้อมให้มากขึ้น 2) จัดเวลาสอบให้มากขึ้น 3) ให้ทำการทดสอบเป็นกลุ่มดีกว่าทดสอบเดี่ยวเพราะทำให้เกิดการประหม่า

ตอนที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีคุณลักษณะข้อมูลทั่วไปคือ เพศ และ อายุ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	24	40.00
หญิง	36	60.00
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และเพศชาย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตารางที่ 4.40 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
20 - 30 ปี	6	10.00
31 - 40 ปี	33	55.00
41 ปีขึ้นไป	21	35.00
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และที่น้อยที่สุดคือ ช่วงอายุ 20-30 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัด
ยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การศึกษาวิเคราะห์ ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี
โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปากกาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครอง
ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนคร
ศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน

การเรียนการสอนสาระดนตรี	\bar{X}	S.D	แปลผล
1. ด้านผู้สอน	4.49	0.18	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรม การเรียน การสอน	4.48	0.19	มากที่สุด
3. ด้านสื่อ-อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้	4.49	0.21	มากที่สุด
4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	4.30	0.33	มากที่สุด
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.55	0.26	มากที่สุด
รวม	4.46	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับ มาก
ที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน มีรายละเอียดคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก
ที่สุด รองลงมาคือด้านผู้สอน ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ และด้านเนื้อหาสาระและการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน

ด้านผู้สอน	(\bar{X})	S.D	แปลผล
1. ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมืออาชีพ	4.61	0.49	มากที่สุด
2. ครูใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระได้เป็นอย่างดี	4.46	0.53	มากที่สุด
3. ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนในขณะที่สอนอย่างทั่วถึง	4.48	0.56	มากที่สุด
4. ครูพัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้ทันสมัยและก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ	4.56	0.49	มากที่สุด
5. ครูขยันหมั่นเพียร ทุ่มเทกำลังกายและใจ และมีความรับผิดชอบในการสอน	4.45	0.56	มากที่สุด
6. ครูนำจิตวิทยามาใช้ในการสอน และมีความเข้าใจความแตกต่างของนักเรียน	4.41	0.49	มากที่สุด
7. ครูรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	4.46	0.56	มากที่สุด
8. ครูมีเหตุผลในการลงโทษ	4.56	0.49	มากที่สุด
9. ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ปกครอง	4.56	0.49	มากที่สุด
10. ครูเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลา	4.33	0.54	มากที่สุด
รวม	4.49	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านผู้สอน พบว่า ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมืออาชีพ รองลงมาคือ ครูพัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้ทันสมัยและก้าวหน้าอยู่เสมอ ครูมีเหตุผลในการลงโทษ ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ปกครอง และสุดท้ายคือ ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนในขณะที่สอนอย่างทั่วถึง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
11. เนื้อหาสาระมีรายละเอียดเพียงพอ และสามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้ง่าย	4.58	0.49	มากที่สุด
12. มีการเรียงลำดับขั้นตอนเนื้อหาสาระจากง่ายไปยาก	4.43	0.49	มากที่สุด
13. ชี้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอน	4.41	0.56	มากที่สุด
14. นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอน	4.45	0.53	มากที่สุด
15. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน	4.55	0.53	มากที่สุด
16. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.46	0.53	มากที่สุด
17. มีการจัดช่วงเวลาว่างให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีของโรงเรียน ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนปกติ	4.46	0.56	มากที่สุด
รวม	4.48	0.19	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เนื้อหาสาระมีรายละเอียดเพียงพอ และสามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้ง่าย รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน และสุดท้ายคือมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการจัดช่วงเวลาว่างให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีของ โรงเรียนฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนปกติ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน สื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

ด้าน สื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
18. มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ	4.66	0.47	มากที่สุด
19. มีหนังสือแบบเรียนสำหรับให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ	4.40	0.52	มากที่สุด
20. มีการนำอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.56	0.53	มากที่สุด
21. มีแหล่งข้อมูลสำหรับให้นักเรียนค้นคว้าเนื้อหาสาระเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ	4.43	0.56	มากที่สุด
22. มีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีมาให้ความรู้แก่นักเรียนกว้างขวางมากขึ้น	4.45	0.50	มากที่สุด
23. สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีสภาพดี	4.56	0.49	มากที่สุด
24. มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ	4.38	0.55	มากที่สุด
รวม	4.49	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.44 พบว่าผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ รองลงมาคือ มีการนำอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีสภาพดี และสุดท้ายคือมีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรี มาให้ความรู้แก่นักเรียนกว้างขวางมากขึ้นตามลำดับ

ตารางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิต โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน สถานที่และสภาพแวดล้อม

ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
25. ห้องคณิตควรสามารถเก็บเสียงได้เพื่อไม่ให้เสียงจากภายนอกเข้าไปรบกวนการเรียนการสอน	4.36	0.55	มากที่สุด
26. ห้องคณิตสะอาดเรียบร้อยและเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.36	0.58	มากที่สุด
27. ห้องคณิตมีแสงสว่างเพียงพอ	4.11	0.69	มากที่สุด
28. ห้องคณิตมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก	4.11	0.69	มากที่สุด
29. ขนาดของห้องคณิต เหมาะกับจำนวนนักเรียน	4.33	0.68	มากที่สุด
30. ห้องคณิตมีการตกแต่งเพื่อให้จิตใจต่อการเรียน	4.18	0.65	มากที่สุด
31. ห้องคณิตมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	4.26	0.63	มากที่สุด
32. ห้องคณิตมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียน	4.45	0.62	มากที่สุด
33. มีการจัดวางเครื่องดนตรีและที่นั่งของนักเรียนอย่างเหมาะสม	4.25	0.57	มากที่สุด
34. มีกฎระเบียบการใช้ห้องคณิต เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างเหมาะสม	4.60	0.52	มากที่สุด
รวม	4.30	0.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิต ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีกฎระเบียบการใช้ห้องคณิต เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างเหมาะสม รองลงมาคือห้องคณิตมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และสุดท้ายคือ ห้องคณิตควรสามารถเก็บเสียงได้เพื่อไม่ให้เสียงจากภายนอกเข้าไปรบกวนการเรียนการสอน ห้องคณิตสะอาดเรียบร้อยและเป็นระเบียบเรียบร้อย ตามลำดับ

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน การวัดผลและประเมินผล

ด้านการวัดผลและประเมินผล	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
35. โอกาสนักเรียนสอบแก้ตัวเมื่อสอบไม่ผ่าน	4.71	0.45	มากที่สุด
36. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลของนักเรียน	4.43	0.53	มากที่สุด
37. มีการใช้เทคนิคในการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลาย	4.41	0.56	มากที่สุด
38. มีการประกาศและรายงานผลการวัดผลและประเมินผลให้ผู้ปกครองทราบโดยเร็ว	4.63	0.51	มากที่สุด
รวม	4.55	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.46 พบว่าผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อให้โอกาสนักเรียนสอบแก้ตัวเมื่อสอบไม่ผ่าน รองลงมาคือ มีการประกาศและรายงานผลการวัดผลและประเมินผลให้ผู้ปกครองทราบโดยเร็ว และสุดท้ายคือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลของนักเรียนตามลำดับ

ตอนที่ 7 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี เพศ อายุ แยกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี แยกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.47 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้านจำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D	แปลผล
ชาย	24	4.49	0.20	มากที่สุด
หญิง	36	4.44	0.16	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.48 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D	t	Sig.
ชาย	24	4.49	0.20	1.00	0.31
หญิง	36	4.44	0.16		

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้านจำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	S.D	แปลผล
20 – 30 ปี	6	4.43	0.13	มากที่สุด
31 – 40 ปี	33	4.47	0.18	มากที่สุด
41 ปีขึ้นไป	21	4.46	0.18	มากที่สุด
รวม	60	4.45	0.16	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามช่วงอายุต่างๆ มีรายละเอียด ดังในตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.007	2	0.004	0.110	0.896
ภายในกลุ่ม	1.910	57	0.034		
รวม	1.918	59			

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.51 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	24	4.51	0.19	มากที่สุด
หญิง	36	4.47	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.51 พบว่าผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.52 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อ การเรียนการสอน สาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอนจำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	24	4.51	0.19	0.784	0.436
หญิง	36	4.47	0.18		

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.53 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
20 - 30 ปี	6	4.55	0.13	มากที่สุด
31 - 40 ปี	33	4.50	0.18	มากที่สุด
41 ปีขึ้นไป	21	4.45	0.19	มากที่สุด
รวม	60	4.50	0.16	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.53 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ ด้านผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามช่วงอายุต่างๆ มีรายละเอียดดังในตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.63	2	0.03	0.88	0.41
ภายในกลุ่ม	2.01	57	0.03		
รวม	2.07	59			

จากตารางที่ 4.54 ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ ด้านผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.55 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	24	4.51	0.20	มากที่สุด
หญิง	36	4.45	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.55 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.56 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน สาระคณิตฯ โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	24	4.51	0.20	1.22	0.22
หญิง	36	4.45	0.18		

จากตารางที่ 4.56 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.57 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
20 - 30 ปี	6	4.47	0.17	มากที่สุด
31 - 40 ปี	33	4.51	0.19	มากที่สุด
41 ปีขึ้นไป	21	4.42	0.18	มากที่สุด
รวม	60	4.46	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.57 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามช่วงอายุต่างๆ มีรายละเอียดดังในตารางที่ 4.58

ตารางที่ 4.58 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.09	2	0.04	1.32	0.27
ภายในกลุ่ม	2.06	57	0.03		
รวม	2.16	59			

จากตารางที่ 4.58 ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.59 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	24	4.53	0.19	มากที่สุด
หญิง	36	4.46	0.22	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.59 พบว่าผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.60 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	24	4.53	0.19	1.19	0.23
หญิง	36	4.46	0.22		

จากตารางที่ 4.60 พบว่าผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.61 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
20 - 30 ปี	6	4.45	0.16	มากที่สุด
31 - 40 ปี	33	4.52	0.19	มากที่สุด
41 ปีขึ้นไป	21	4.46	0.25	มากที่สุด
รวม	60	4.47	0.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.61 พบว่าผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามช่วงอายุต่างๆ มีรายละเอียดดังในตารางที่ 4.62

ตารางที่ 4.62 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียน การสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.06	2	0.03	0.64	0.52
ภายในกลุ่ม	2.65	57	0.04		
รวม	2.71	59			

จากตารางที่ 4.62 ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.63 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	24	4.30	0.37	มากที่สุด
หญิง	36	4.30	0.32	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.63 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.64 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	24	4.30	0.37	0.01	0.98
หญิง	36	4.30	0.32		

จากตารางที่ 4.64 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.65 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
20 - 30 ปี	6	4.20	0.29	มากที่สุด
31 - 40 ปี	33	4.25	0.39	มากที่สุด
41 ปีขึ้นไป	21	4.41	0.21	มากที่สุด
รวม	60	4.28	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.65 พบว่าผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามช่วงอายุต่างๆ มีรายละเอียดดัง ในตารางที่ 4.66

ตารางที่ 4.66 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.40	2	0.20	1.78	0.17
ภายในกลุ่ม	6.40	57	0.11		
รวม	6.80	59			

จากตารางที่ 4.66 ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระคณิตฯ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.67 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	24	4.59	0.25	มากที่สุด
หญิง	36	4.52	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.67 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.68 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	24	4.59	0.25	1.05	0.29
หญิง	36	4.52	0.26		

จากตารางที่ 4.68 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.69 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	S.D.	แปลผล
20 - 30 ปี	6	4.50	0.27	มากที่สุด
31 - 40 ปี	33	4.56	0.24	มากที่สุด
41 ปีขึ้นไป	21	4.54	0.30	มากที่สุด
รวม	60	4.53	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.69 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามช่วงอายุต่างๆ มีรายละเอียดดังในตารางที่ 4.70

ตารางที่ 4.70 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียน การสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.09	2	0.04		
ภายในกลุ่ม	0.93	57	0.05	0.955	0.391
รวม	3.03	59			

จากตารางที่ 4.70 ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียน การสอน
สาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบ
สอบถาม ได้นำเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัด
ยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และ
นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.71 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและแนว
ทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระ
นครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. ด้านผู้สอน	32	1. ด้านผู้สอน	27
2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	38	2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	33
3. ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้	39	3. ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้	35
4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	35	4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	32
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	26	5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	26
รวม	170	รวม	153

จากตารางที่ 4.71 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5
ด้าน มีความถี่เท่ากับ 170 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย 3 อันดับ คือ
1) ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ 2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3)
ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระ
ดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน มีความถี่เท่ากับ 153 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน เรียงลำดับความถี่มากที่สุด
ไปน้อย 3 อันดับ คือ 1) ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ 2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการ
เรียนการสอน 3) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

ตารางที่ 4.72 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านผู้สอน

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. ให้แบบฝึกทำงานมาก	15	1. ให้แบบฝึกการบ้านให้น้อยลง	12
2. ให้เวลาพักผ่อนขณะสอนน้อยเกินไป	11	2. จัดเวลาพักในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น	9
3. ครูชอบอารมณ์เสียเพราะสอนนักเรียนมาก	6	3. จัดกลุ่มนักเรียนให้น้อยลงเวลาสอนแต่ละครั้ง	6
รวม	32	รวม	27

จากตารางที่ 4.72 พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านครูผู้สอนเรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย 3 อันดับ คือ 1) ให้แบบฝึกทำงานมาก 2) ให้เวลาพักผ่อนขณะสอนน้อยเกินไป 3) ครูชอบอารมณ์เสียเพราะสอนนักเรียนมาก และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย 3 อันดับ คือ 1) ให้แบบฝึกการบ้านให้น้อยลง 2) จัดเวลาพักในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น 3) จัดกลุ่มนักเรียนให้น้อยลงเวลาสอนแต่ละครั้ง

ตารางที่ 4.73 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและ แนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. มีเวลาในการสอนน้อย	19	1. จัดเวลาสอนให้มากขึ้นจัดตารางสอนอย่าให้ฝึกซ้อมพร้อมกัน	15
2. เนื้อหาเข้าใจยาก บางเพลงที่นำมาสอนยากเกินไป	14	2. ควรเลือกเพลงที่ง่ายๆ คຸ້ນหູ เริ่มจากเพลงง่ายๆ สอนเพิ่มในวันเสาร์-อาทิตย์	13
3. นักเรียนจำโน้ตเพลงไม่ค่อยได้	5	3. ให้เวลานักเรียนท่องโน้ตให้มากขึ้น	5
รวม	38	รวม	33

จากตารางที่ 4.73 พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย 3 อันดับคือ 1) มีเวลาในการสอนน้อยเกินไป 2) เนื้อหาเข้าใจยาก บางเพลงที่นำมาสอนยากเกินไปให้ทำแบบฝึกที่ยากเกินไป 3) นักเรียนจำโน้ตเพลงไม่ค่อยได้ และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย 3 อันดับคือ 1) จัดเวลาสอนให้มากขึ้นจัดตารางสอนอย่าให้ฝึกซ้อมพร้อมกัน 2) ควรเลือกเพลงที่ง่ายๆ คຸ້ນหູ เริ่มจากเพลงง่ายๆ สอนเพิ่มในวันเสาร์-อาทิตย์ 3) ให้เวลานักเรียนท่องโน้ตให้มากขึ้น

ตารางที่ 4.74 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและ แนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. อุปกรณ์มีไม่หลากหลาย	20	1. จัดหางบประมาณขอรับบริจาค อุปกรณ์เพิ่มเติม	19
2. ไม่ให้นำอุปกรณ์ดนตรีไป ฝึกซ้อมที่บ้าน	19	2. ให้ยืมเครื่องดนตรีไปฝึกซ้อมที่ บ้านได้	16
รวม	39	รวม	35

จากตารางที่ 4.74 พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และ แหล่งเรียนรู้ เรียงลำดับความถี่มากที่สุด ไปน้อย คือ 1) อุปกรณ์มีไม่หลากหลาย 2) ไม่ให้นำอุปกรณ์ ดนตรีไปฝึกซ้อมที่บ้าน และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงลำดับความถี่มากที่สุด ไปน้อย คือ 1) จัดหางบประมาณขอรับบริจาคอุปกรณ์เพิ่มเติม 2) ให้ยืม เครื่องดนตรีไปฝึกซ้อมที่บ้านได้

ตารางที่ 4.75 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระคณิต โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. ห้องดนตรีอยู่ติดกับห้องเรียนทำให้เสียงรบกวนห้องข้างเคียง	20	1. จัดห้องดนตรีให้อยู่ห่างห้องเรียน	20
2. มีการเดินสายไฟไม่เป็นระเบียบ	15	2. เดินสายไฟให้เป็นระเบียบ	12
รวม	35	รวม	32

จากตารางที่ 4.75 พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระคณิต ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ห้องดนตรีอยู่ติดกับห้องเรียนทำให้เสียงรบกวนห้องข้างเคียง 2) มีการเดินสายไฟไม่เป็นระเบียบ และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระคณิต เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) จัดห้องดนตรีให้อยู่ห่างห้องเรียน 2) เดินสายไฟให้เป็นระเบียบ

ตารางที่ 4.76 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผล

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. นักเรียนผ่านจุดประสงค์ยาก	11	1. มีระยะห่างในการเก็บคะแนนให้มากขึ้น	11
2. การวัดผลหวังผลสัมฤทธิ์ในระยะเวลาเร็วเกินไป	9	2. ควรให้เวลาฝึกซ้อมและวัดผลโดยดูในระยะเวลาให้ยาวขึ้นกว่าเดิม	9
3. ให้เวลาในการวัดผลน้อยเกินไป	6	3. จัดเวลาสอบให้มากขึ้น	6
รวม	26	รวม	26

จากตารางที่ 4.76 พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย 3 อันดับ คือ 1) นักเรียนผ่านจุดประสงค์ยาก 2) การวัดผลหวังผลสัมฤทธิ์ในระยะเวลาเร็วเกินไป 3) ให้เวลาในการวัดผลน้อยเกินไป และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย 3 อันดับ คือ 1) มีระยะห่างในการเก็บคะแนนให้มากขึ้น 2) ควรให้เวลาฝึกซ้อมและวัดผลโดยดูในระยะเวลาให้ยาวขึ้น 3) จัดเวลาสอบให้มากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษา ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมनाตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีสภาพความเป็นมาของปัญหาจากการจัดการศึกษาในปัจจุบันให้ยึดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ ดังนั้นสถานศึกษาจะต้องนำกรอบ แนวคิด หลักสูตร จุดหมายและ โครงสร้างที่สำคัญ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยมีโครงสร้างแบ่งออกเป็น 8 กลุ่มสาระ ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระหนึ่งในแปดกลุ่มสาระ ที่โรงเรียนวัดขมनाตามธรรมเห็นความสำคัญของสาระดนตรีที่จะมุ่งพัฒนานักเรียน ช่วยกล่อมเกลตาพฤติกรรม ให้เป็นผู้ที่มีความสุภาพอ่อนโยน มีระเบียบวินัย พัฒนาทางด้านเชาว์ปัญญา ทำให้นักเรียนเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ ซึ่งการที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนวัดขมनाตามธรรม ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายด้าน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมनाตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมनाตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศ ระดับชั้น อายุ และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนวัดขมनाตามธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมनाตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ ระดับชั้น ต่างกัน และผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมनाตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ อายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี แตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมनाตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 71 คนและผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมनाตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 71 คน รวมประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 142 คน และได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของนักเรียน จำนวน 60 คน และ

ผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 60 คน รวม 120 คน โดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเกรจซี (Krejcie) และ (Morgan) และใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ จากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำมาสรุป และนำเสนอผลการวิจัยเป็น 8 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย คือนักเรียนที่มี เพศ ระดับชั้น ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครองนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 7 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย คือผู้ปกครองที่มีเพศ อายุ ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี แตกต่างกัน

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 และเพศหญิงจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00

รองลงมาคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 และส่วนน้อยคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70

ผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และเพศหญิง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีอายุ 20-30 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 รองลงมาคืออายุ 31-40 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 และส่วนน้อยคืออายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ นักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า

นักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้ปกครองของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผู้สอนและด้านสื่อ-อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และจำแนกในแต่ละด้านได้ผลดังต่อไปนี้

1) ด้านครูผู้สอน พบว่า

นักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีเหตุผลในการลงโทษและใช้วิธีการลงโทษ อย่างเหมาะสม ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครูเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลา

ผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมืออาชีพ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครูเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลา

2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า

นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการสอนโดยการเน้นการสอนแบบบรรยายมากขึ้น ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการจัดช่วงเวลาให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนปกติ

ผู้ปกครองของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาสาระมีรายละเอียดเพียงพอ และสามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้ง่าย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอน

3) ด้านสื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ พบว่า

นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีหนังสือแบบเรียนสำหรับให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนที่เป็นรูปเล่มส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการนำอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนมาใช้ที่เหมาะสมและมีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีมาให้ความรู้แก่นักเรียนมากขึ้น

ผู้ปกครองของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ

4) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม พบว่า

นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ห้องดนตรีมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

ผู้ปกครองของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีกฎระเบียบการใช้ห้องดนตรี เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างเหมาะสม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ห้องดนตรีมีแสงสว่างเพียงพอและห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก

5) ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า

นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือระดับความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและระดับชั้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลเอง

ผู้ปกครองของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ย

สูงสุดคือ ให้โอกาสนักเรียนสอบแก้ตัวเมื่อสอบไม่ผ่านส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการใช้เทคนิคในการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลาย

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน โดยจำแนกตาม เพศ พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และนักเรียนโรงเรียนวัดขมมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มี ระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านผู้สอน พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีพื้นเพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านผู้สอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักเรียนโรงเรียนวัดขมมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ และระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ไม่แตกต่างกัน

3) ด้านสื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ และระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

4) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ และระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

5) ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่านักเรียนโรงเรียนวัดขมมนาตามธรรมช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักเรียนโรงเรียนวัดขมมนาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

5.1.4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ของผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ พบว่าผู้ปกครองของ นักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ และอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านผู้สอน พบว่าผู้ปกครองของ นักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ และอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ และอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

3) ด้านสื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ พบว่า ผู้ปกครองของ นักเรียน โรงเรียน วัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ และอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

4) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม พบว่าผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรมช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ และอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

5) ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่าผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรมช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ และอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

5.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไข เกี่ยวกับการเรียนการสอนสาระดนตรี ของนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีดังนี้

นักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 60 คน ได้เสนอปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน สาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน เรียงตามความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ 2) ด้านการวัดผลและประเมินผล 3) ด้านครูผู้สอน 4) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 5) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนว

ทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระคนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการวัดผลและประเมินผล 4) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และถ้าจำแนกเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านผู้สอน นักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนสาระคนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยเรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) สอนเร็วเกินไป 2) ให้เวลาพักผ่อนขณะสอนน้อยเกินไป และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระคนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ให้ครูสอนให้ช้าลง 2) จัดเวลาพักในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น

2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระคนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ให้ทำแบบฝึกที่ยากเกินไป 2) มีเวลาในการสอนน้อยเกินไป และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระคนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ให้ทำแบบฝึกที่ไม่ยากนัก ให้เวลาทำแบบฝึกให้มากขึ้น 2) จัดเวลาสอนให้มากขึ้นให้มีการสอนเพิ่มนอกเวลาเรียนในวันเสาร์-อาทิตย์

3. ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ นักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระคนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) อุปกรณ์มีการเก็บเป็นระเบียบ 2) ไม่ค่อยได้ทำความสะอาดอุปกรณ์ และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระคนตรี เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) จัดเวรนักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ ลงโทษนักเรียนที่วางอุปกรณ์ไม่เป็นระเบียบ 2) จัดหาน้ำยาทำความสะอาดอุปกรณ์

4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม นักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระคนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ไม่มีที่บริการน้ำดื่มในห้อง 2) มีกลิ่นอับเป็นบางครั้ง และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระคนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) จัดที่ใส่น้ำดื่มเย็นๆ ในห้องคนตรีไว้บริการ 2) จัดเวรทำความสะอาดทุกวัน

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล นักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระคนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) สอบเก็บคะแนนบ่อยเกินไป 2) ให้เวลาในการ

สอบน้อยเกินไป 3) กลัวการทดสอบคนเดียว และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรื่องความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) มีระยะห่างในการเก็บคะแนนให้มากขึ้นก่อนสอบควรใช้เวลาฝึกซ้อมให้มากขึ้น 2) จัดเวลาสอบให้มากขึ้น 3) ให้ทำการทดสอบเป็นกลุ่มดีกว่าทดสอบเดี่ยวเพราะทำให้เกิดการประหม่า

ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน เรื่องลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ 2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน เรื่องลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อยคือ 1) ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ 2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล

และถ้าจำแนกเป็นรายด้าน มีดังนี้

1. ด้านผู้สอน ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านครูผู้สอน เรื่องลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ให้แบบฝึกทำงานมาก 2) ให้เวลาพักผ่อนขณะสอนน้อยเกินไป 3) ครูชอบอารมณ์เสียเพราะสอนนักเรียนมาก และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรื่องความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ให้แบบฝึกการบ้านให้น้อยลง 2) จัดเวลาพักในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น 3) จัดกลุ่มนักเรียนให้น้อยลงเวลาสอนแต่ละครั้ง

2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน เรื่องลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) มีเวลาในการสอนน้อย 2) เนื้อหาเข้าใจยาก บางเพลงที่นำมาสอนยากเกินไป 3) นักเรียนจำโน้ตเพลงไม่ค่อยได้ และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรื่องความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) จัดเวลาสอนให้มากขึ้นจัดตารางสอนอย่าให้ฝึกซ้อมพร้อมกัน 2) ควรเลือกเพลงที่ง่ายๆ คຸ້ນหู เริ่มจากเพลงง่ายๆ สอนเพิ่มในวันเสาร์-อาทิตย์ 3) ให้เวลานักเรียนท่องโน้ตให้มากขึ้น

3. ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ เรื่องลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) อุปกรณ์มีไม่หลากหลาย 2) ไม่ให้

นำอุปกรณ์ดนตรีไปฝึกซ้อมที่บ้าน และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) จัดทางงบประมาณขอรับบริจาคอุปกรณ์เพิ่มเติม 2) ให้ยืมเครื่องดนตรีไปฝึกซ้อมที่บ้านได้

4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) ห้องดนตรีอยู่ติดกับห้องเรียน ทำให้เสียงรบกวนห้องข้างเคียง 2) มีการเดินสายไฟไม่เป็นระเบียบ และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) จัดห้องดนตรีให้อยู่ห่างห้องเรียน 2) เดินสายไฟให้เป็นระเบียบ

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล เรียงลำดับความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) นักเรียนผ่านจุดประสงค์ยาก 2) การวัดผลหวังผลสัมฤทธิ์ในระยะเวลาเร็วเกินไป 3) ให้เวลาในการวัดผลน้อยเกินไป และได้เสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี เรียงความถี่มากที่สุดไปน้อย คือ 1) มีระยะห่างในการเก็บคะแนนให้มากขึ้น 2) ควรให้เวลาฝึกซ้อมและวัดผล โดยดูในระยะเวลาให้ยาวขึ้น 3) จัดเวลาสอบให้มากขึ้น

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี จึงสามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

5.2.1 ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นเพราะว่าการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนวัดขมมาตามธรรมยึดหลักวิธีการสอนตามแนววิธีการสอนของ ฌูแซ็ท สุททจิตต์ คือ ใช้หลักความเข้าใจเป็นพื้นฐานความรู้และทักษะ สอนสร้างสรรค์สำหรับคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ สอนให้คิดเป็นทำเป็น มีการสอนแบบบูรณาการ คือสอนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กับการร้องเพลง ทำให้เด็กไม่เบื่อหน่ายเพิ่มทักษะการฟัง สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีชีวิตชีวามากขึ้น และตามแนวคิดของ Kodaly ที่เห็นว่าการสอนดนตรีควรมีลักษณะความยากง่ายเหมาะสมกับลักษณะการพัฒนาร่างกายของเด็กนอกจากนั้นยังยึดการสอนตาม

แนวคิดของ Zuzuki ที่ใช้วิธีการสอนแบบภาษาแม่ คือดำเนินการสอนสาระดนตรีจากสิ่งใกล้ตัวเด็ก จากเพลงง่ายๆ สนุกสนาน ที่คุ้นหูทำให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยในการเล่นดนตรีจนทำให้นักเรียน เกิดเจตคติที่ดีต่อดนตรี เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่ม สาระการเรียนรู้ศิลปะ ว่าในการจัดการเรียนการสอน ครูต้องทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนเป็นสิ่ง สนุกสนาน น่ารื่นรมย์ น่าพอใจ และประสบการณ์ต่างๆ ในการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่เขาปรารถนา ประสบการณ์ดนตรีที่เด็กได้รับควรเป็นสิ่งที่เด็กสนใจและทำให้ก้าวหน้าทางดนตรีพร้อมทั้ง เสริมสร้างลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ ซึ่งจากระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการ สอนสาระดนตรีโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ของโรงเรียนวัดขมมาตามธรรมเป็นที่พึงพอใจของนักเรียนมากที่สุดและบรรลุตามจุดมุ่งหมาย ซึ่ง ควรนำข้อคิดเห็นในแต่ละด้านของนักเรียนไปพัฒนา ส่งเสริมการเรียนการสอนสาระดนตรีของ โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปอีกทั้งเผยแพร่ ข้อมูลให้กับโรงเรียนอื่นๆ เพื่อนำไปใช้จัดการเรียนการสอนและพัฒนาการเรียนการสอนสาระ ดนตรีให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนต่อไป

ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีโดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด เป็นเพราะว่าการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนวัดขมมาตามธรรมยึดหลักสร้าง ความสัมพันธ์กับชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชน และผู้ปกครองนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนการสอน และมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การจัดการเรียนการสอนให้ผู้ปกครองได้ทราบด้วย สื่อประเภทต่างๆ จึงทำให้ผู้ปกครองเข้าใจกิจกรรมที่ทางโรงเรียนทำอยู่ และมีประสบการณ์ด้าน การจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนจึงได้แสดงเป็นความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลักษณะ สรีวิวัฒน์ ว่า บุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆ จาก ประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือ ความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ และสื่อต่างๆ ที่บุคคลได้รับ สื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่างๆ เป็นไป ตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ และสอดคล้องกับ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดขมมาตาม ธรรม พุทธศักราช 2545 ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรี ว่าการจัดการเรียนรู้กลุ่ม สาระดนตรีต้องการ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายตั้งแต่ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน แสดง ให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนวัดขมมาตามธรรมเป็นที่พึงพอใจของ ผู้ปกครองนักเรียนมากที่สุดและบรรลุตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งควรนำข้อคิดเห็นในแต่ละด้านของ

ผู้ปกครองนักเรียนไปพัฒนา ส่งเสริมการเรียนการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป อีกทั้งเผยแพร่ข้อมูลให้กับโรงเรียนอื่นๆ เพื่อนำไปใช้จัดการเรียนการสอนและพัฒนาการเรียนการสอนสาระดนตรีให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนต่อไป และจากการสรุปผลการวิจัยความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1 คือ ด้านผู้สอน พบว่า

โดยรวมความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านผู้สอน ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าครูได้จัดประสบการณ์ ตรงกับความต้องการทางดนตรีให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีหรือมีความคิดเห็นที่ดีต่อครูซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลักขณา สรวิวัฒน์ ที่กล่าวว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น คือประสบการณ์โดยตรงของบุคคล เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเอง เช่นเด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำนมให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำนม หวาน เย็น หอมชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำนมที่ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์โดยตรงที่เขาได้รับ ถ้าดีก็จะเกิดความชื่นชอบ ดังเช่นนักเรียนที่มีความคิดเห็น ต่อผู้สอนในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อได้ผลดังนี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูมีเหตุผลในการลงโทษและใช้วิธีการลงโทษ อย่างเหมาะสม อยู่ใน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก การเรียนการสอนดนตรีจะให้ได้ผลดีนั้นจะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากครูผู้สอนและต้องทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตัวครูในการเรียนการสอนดนตรีช่วงชั้นที่ 2 โดยทั่วไปจะใช้ครู 1 คนต่อนักเรียน 25 คน ซึ่งทำให้การดูแลได้ไม่ทั่วถึง ครูจึงต้องมีการกำหนดบทลงโทษเพื่อควบคุมพฤติกรรมนักเรียนให้อยู่ในระเบียบ วินัย เพื่อจะได้ไม่เกิดความวุ่นวายขึ้นในการลงโทษต้องมีเหตุผลในการลงโทษอย่างเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ ด้วยความรักและเมตตาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เดวิท ไรอันส์ ได้ศึกษาค้นคว้าถึงลักษณะของครูที่ดีจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ 5 ด้านคือ 1. ด้านพฤติกรรมในชั้นเรียน 2. ด้านทัศนคติ 3. ด้านทักษะต่อการศึกษาถือการเรียนเป็นศูนย์กลาง 4. ด้านความสามารถในภาษาเข้าใจภาษาพูดได้ดียิ่งขึ้นและ 5. ด้านความมั่นคงทางอารมณ์สม่ำเสมอปรับตัวได้ดี และงานวิจัยของ เปอร์ไซวัล ไชมอนด์ ได้ศึกษาถึงลักษณะของครูที่ดีโดยสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า ครูดีต้องมีลักษณะอบอุ่นเป็นกันเอง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ครูควรเข้าใจปัญหาทางอารมณ์และความต้องการของนักเรียนพร้อมทั้งยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูต้องอดทนต่อความผิดพลาดของ

นักเรียน มีความเห็นใจและให้กำลังใจแก่นักเรียน และครูที่ไม่ดีนั้นคือครูที่ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ คำว่า และลงโทษนักเรียนอย่างไรเหตุผล

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลาอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะในการสอนสาระคนตรีของโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 นั้นมีครูผู้สอนเพียงคนเดียวและต้องทำการสอนในรายวิชาอื่นๆ และมีหน้าที่พิเศษอีก จึงทำให้มีเวลาเรียนจำกัดอีกทั้งการเรียนการสอนสาระคนตรี จัดสอนในคาบกิจกรรมซึ่งเป็นคาบสุดท้ายของแต่ละวันเมื่อหมดชั่วโมง นักเรียนจะต้องรีบเดินทางกลับบ้านตามเวลา เนื่องจากผู้ปกครองมารับ หรือต้องกลับบ้านพร้อมพี่น้องๆ ที่เรียนด้วยกัน และบางคนต้องกลับรถรับจ้างที่มารับประจำทุกวันจึงทำให้ครูต้องตรงเวลากับนักเรียน มีเวลาให้กับนักเรียนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนสาระคนตรีตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม พ.ศ. 2545 ซึ่งจัดการเรียนการสอนคนตรีสากล วันละ 1 คาบในคาบสุดท้ายของทุกวันจึงเป็นปัญหาของครูผู้สอนมาก คือเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรน้อยเกินไป ทำให้การเรียนการสอนไม่เต็มที่ครูต้องเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลาที่กำหนดไม่สามารถยืดหยุ่นได้

โดยรวมความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระคนตรี ด้านผู้สอน ของผู้ปกครอง นักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ นุชชา สุภระสร ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระคนตรีช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้ปกครองมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านครูผู้สอน แสดงว่าครูมีการดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี ให้การอบรม ให้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ อีกทั้งส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียนมีลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ กรรมการฯ ทะเสวาร์ ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนธรรมสาริตศึกษา จังหวัดลำพูน ว่า ต้องการครูที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี ให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมืออาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก ครูผู้สอนมีการจัดเรียนการสอนคนตรีที่ดีโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางให้การดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตัวครู อีกทั้งครูมีความรักและเมตตาต่อนักเรียน ซึ่งผลจากการปฏิบัติตัวของครูต่อนักเรียนทำให้นักเรียนถ่ายทอดความรู้สึกไปสู่ผู้ปกครองจึงเป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เดวิท ไรอันส์ ได้ศึกษาค้นคว้าถึงลักษณะของครูที่ดี จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ 5 ด้านคือ 1. ด้านพฤติกรรมในชั้นเรียน 2. ด้านทัศนคติ 3. ด้านทักษะต่อการศึกษาลือการเรียนเป็นศูนย์กลาง 4. ด้านความสามารถในภาษา

เข้าใจภาษาพูดได้ดียิ่งขึ้น และ 5. ด้านความมั่นคงทางอารมณ์สม่ำเสมอปรับตัวได้ดี และงานวิจัยของ เปอร์ไรวัล ไชมอนด์ ได้ศึกษาถึงลักษณะของครูที่ดีที่โดยสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า ครูดีต้องมีลักษณะอบอุ่นเป็นกันเอง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ครูควรเข้าใจปัญหาทางอารมณ์ และความต้องการของนักเรียนพร้อมทั้งยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูต้องอดทนต่อ ความคิดพลาดของนักเรียน มีความเห็นใจและให้กำลังใจแก่นักเรียน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลาอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะในการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 นั้นมีครูผู้สอนเพียงคนเดียวและต้องทำการสอนในรายวิชาอื่นๆ และมีหน้าที่พิเศษอีก จึงทำให้มีเวลาเรียนจำกัดอีกทั้งการเรียนการสอนสาระดนตรี จัดสอนในคาบกิจกรรมซึ่งเป็นคาบสุดท้ายของแต่ละวันเมื่อหมดชั่วโมง นักเรียนจะต้องรีบเดินทางกลับบ้านตามเวลา เนื่องจากผู้ปกครองมารับ หรือต้องกลับบ้านพร้อมพี่น้องๆ ที่เรียนด้วยกัน และบางคนต้องกลับรถรับจ้างที่มารับประจำทุกวันจึงทำให้ครูต้องตรงเวลากับนักเรียน จึงเป็นที่เข้าใจและพึงพอใจกับผู้ปกครองที่ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพของนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม พ.ศ. 2545 ซึ่งจัดการเรียนการสอนดนตรีสากล วันละ 1 คาบในคาบสุดท้ายของทุกวันจึงเป็นปัญหาของครูผู้สอนมาก คือเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรน้อยเกินไป ทำให้การเรียนการสอนไม่เต็มทีครูต้องเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลาที่กำหนดไม่สามารถยืดหยุ่นได้ อีกทั้งต้องบริหารจัดการเวลาไม่ให้เกิดความเดือดร้อนกับนักเรียนและผู้ปกครองในการเดินทางกลับบ้าน

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 คือ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า

โดยรวมความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าทางโรงเรียนวัดขมมาตามธรรมมีการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนดนตรี ข้อที่ช่วยให้เด็กมีพื้นฐานทางดนตรี และสนุกสนานกับการเรียน และครูมีการจัดการเรียนการสอนโดยนำความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางในด้านต่างๆ ของนักเรียนมาใช้ประกอบการวางโครงการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของ ฌูทซ์ ตูทซ์จิตต์ ว่า ครูต้องนำกระบวนการเรียนรู้มาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจได้ชัดเจนและรวดเร็ว ครูต้องยอมรับว่าความสามารถทางดนตรีของเด็กแตกต่างกัน จึงทำให้นักเรียนมีความคิดเห็น ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อได้ผลดังนี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการสอนโดยการเน้นการสอนแบบบรรยายมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนดนตรี จำเป็นต้องมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะการสาธิตนับเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีแต่เนื่องจากจำนวนนักเรียนที่สอนแต่ละครั้งมีจำนวนมาก และนักเรียนยังขาดทักษะในด้านดนตรีอยู่มากจึงจำเป็นต้องเน้นการสอนแบบบรรยายให้มากขึ้นประกอบการสาธิตเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและมีทักษะในการปฏิบัติได้ดีขึ้น การสอนควรเริ่มจากเนื้อหาสาระที่ง่ายไปหายากซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม พุทธศักราช 2545 ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรี ซึ่งได้กำหนดว่าในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ให้มีการสอนเรียงลำดับเนื้อหาสาระจากง่าย ๆ ไปสู่ขั้นตอนที่ยากมีความซับซ้อนมากขึ้น โดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญเพื่อสนองตอบความต้องการของ นักเรียน และสอดคล้องกับงานแนวคิดของ สุเทพ บันไดลีนินท์ ว่าการสอนดนตรีวิธีสอนควรเป็นแบบบูรณาการ ครูควรสอนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป สลับกับการร้องเพลงเพื่อไม่ให้เด็กเบื่อหน่าย และใช้ความเข้าใจเป็นพื้นฐาน ความรู้และทักษะทุกชนิด โดยเฉพาะที่ต้องการสะสมทีละน้อยเป็นขั้นตอน ต้องอธิบายปูพื้นฐานให้เด็กเกิดความเข้าใจเสียก่อน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการจัดช่วงเวลาให้กับนักเรียนใช้เครื่องดนตรีฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนปกติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากมีนักเรียนเป็นส่วนน้อยที่สามารถอยู่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนปกติได้ ซึ่งครูได้จัดสอนเพิ่มเติมให้ช่วงเวลา พักกลางวันหรือตอนเย็นหลังเลิกเรียน ในตอนพักกลางวันนักเรียนมีเวลาฝึกซ้อมน้อยมากหรือถ้าเป็นตอนเย็นหลังเลิกเรียนนักเรียนส่วนมากก็มีปัญหาเรื่องการเดินทางกลับบ้าน ถ้าสอนในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ทางด้านนักเรียน ก็มีปัญหาเรื่องการเดินทางมาโรงเรียน ส่วนครูผู้สอนก็ไม่ใช่ว่าคนท้องที่ต้องเดินทางกลับบ้าน จึงทำให้จัดเวลาการสอนนอกเวลา ไม่สามารถทำได้ดีเท่าที่ควร สอดคล้องกับที่กล่าวไว้ใน สภาพพื้นที่ที่ทำการศึกษา คือ โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม นักเรียนเดินทางมาโรงเรียน โดยรถจักรยานและเดินเท้ามาโรงเรียน

โดยรวม ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าทาง โรงเรียนมีการจัดหลักสูตรสาระดนตรีได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครอง และผู้สอนมีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้กับนักเรียนและผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนทราบแนวทางในการเรียนแต่ละครั้งและผู้ปกครองให้การสนับสนุนได้ตรงตามจุดประสงค์ จึงทำให้บรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการ และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปแสดงให้เป็นที่ยอมรับกับผู้ปกครองจึงทำให้ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในระดับมากที่สุด แต่ไม่สอดคล้องกับ รัฐบาลไทยชนะ ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนดนตรีใน โรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 พบว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนดนตรี อยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านสาระการเรียนรู้ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าโรงเรียนควรชี้แจงจุดประสงค์การจัดการเรียนการสอนดนตรีให้ผู้ปกครองทราบ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เนื้อหาสาระมีรายละเอียดเพียงพอ และสามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้ง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนดนตรี จำเป็นต้องมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะการสาธิตนับเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้เด็กนักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้คิดแต่เนื่องจากจำนวนนักเรียนที่สอนแต่ละครั้งมีจำนวนมาก และนักเรียนยังขาดทักษะในด้านดนตรีอยู่มากจึงจำเป็นต้องเน้นการสอนแบบบรรยายให้รายละเอียดของเนื้อหามากขึ้นประกอบการสาธิตเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและมีทักษะในการปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น การสอนเริ่มจากเนื้อหาสาระที่ง่ายไปหายากซึ่งสอดคล้องกับ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม พุทธศักราช 2545 ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรี ซึ่งได้กำหนดว่าในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ให้มีการสอนเรียงลำดับเนื้อหาสาระจากง่าย ๆ ไปสู่ขั้นตอนที่ยากมีความซับซ้อนมากขึ้นโดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญเพื่อสนองตอบความต้องการของ นักเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดด้านความมุ่งหมายของการเรียนการสอนดนตรีของ ฌรุทท์ สุทธิจิตต์ ว่าในการจัดการเรียนการสอน ครูต้องทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าดนตรีเป็นสิ่งที่น่าสนุกสนาน น่าเรียนรมย์ น่าพอใจ ด้านสติปัญญา ครูต้องนำกระบวนการเรียนรู้มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจได้ชัดเจนและรวดเร็ว

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากครูสามารถแก้ปัญหาในด้านเวลาฝึกซ้อมได้โดยจัดบริการให้กับนักเรียนได้ทั่วถึงและไม่เดือดร้อนผู้ปกครองโดยจัดฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนปกติหรือตอนเย็นหลังเลิกเรียน สำหรับผู้ที่สามารถเรียนได้และจัดสอนเพิ่มเติมให้ช่วงเวลา พักกลางวันทำให้นักเรียนไม่มีปัญหาเรื่องการเดินทางกลับบ้าน และให้นักเรียนได้เลือกเรียนดนตรีได้ตามความสนใจ อีกทั้งบริการเครื่องมือให้กับนักเรียนในการฝึกซ้อมอย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดยมนาตามธรรม พุทธศักราช 2545 ว่าในการจัดสาระการเรียนรู้ทางโรงเรียนยึดหลักความสมดุลในกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เน้นการเรียนการสอนตามสภาพความเป็นจริง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ จากการปฏิบัติจริง การเรียนแบบบูรณาการ โดยเชื่อมโยงเครือข่าย บ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาทักษะของผู้เรียนในการทำงานเป็นกลุ่ม ปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตยและพัฒนาความสามารถทางอารมณ์

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 3 คือ ด้าน สื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้พบว่า

โดยรวมความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนี้เนื่องจากทางโรงเรียนมีการจัดสื่ออุปกรณ์จำนวนมาก เพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้ สื่อตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม พุทธศักราช 2545 ในสาระและมาตรฐาน การเรียนรู้สาระดนตรี ที่ว่าในคำอธิบายรายวิชาดนตรี 5 (ศ 22101) และคำอธิบายรายวิชาดนตรี 6 (ศ 23101) คือนักเรียนสามารถ บรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและร่วมวง ได้ทางโรงเรียนจึงจัดหาสื่อ- อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนเพียงพอในการบรรเลงดนตรีทั้งเดี่ยวและร่วมวง ซึ่งไม่ สอดคล้องกับ จรรย์ ไชยชนะ ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ดนตรีในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 พบว่าสื่อมีความสำคัญต่อการ จัดการเรียนการสอนแต่มีไม่เพียงพอ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีหนังสือแบบเรียนสำหรับให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนที่ เป็นรูปเล่ม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนสาระดนตรีนอกจากเน้นการฝึก ด้านทักษะแล้วเพื่อให้เกิดผลดีที่สุดควรเน้นทางด้านทฤษฎีด้วยแสดงว่าทางโรงเรียนเห็น ความสำคัญนี้จึงจัดหนังสือแบบเรียนให้นักเรียนได้ใช้ประกอบการสอนควบคู่กับการปฏิบัติ ซึ่งไม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษบา สุกระสร ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนมีความต้องการในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ ด้านสถานที่ สภาพแวดล้อม ด้านสื่ออุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลและด้านครูผู้สอน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การนำอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนมาใช้ อย่าง เหมาะสมและมีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีมาให้ความรู้แก่นักเรียนมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด แต่ก็ยังน้อยกว่าข้ออื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจาก ทางโรงเรียนยังมี ข้อจำกัดด้านงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องดนตรี จึงจัดหาเครื่องดนตรีไว้บริการนักเรียนได้ไม่ทั่วถึงทุกคนบางครั้งต้องสอนโดยวิธีสาธิตให้ดูแล้วฝึกปฏิบัติและในบริเวณใกล้เคียงกับโรงเรียนยังขาดผู้รู้ในเรื่องดนตรีสากลทางโรงเรียนจึงต้องเชิญวิทยากรหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นจากที่อื่นมาให้ความรู้ได้เป็นบางครั้งบางคราวขึ้นอยู่กับงบประมาณที่มีแต่มีผลดีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี สร้างความพอใจกับนักเรียน นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีญา ทิพรัตน์ ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนและปราชญ์ชาวบ้าน ในการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปศึกษา ผลการวิจัยคือ ครูผู้สอนส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกับการ

จัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะศึกษา โดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้ง 6 ด้าน คือการเตรียมการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์ การเลือกวิธีและเทคนิคการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล การสอนซ่อมเสริม ส่วนปราชญ์ชาวบ้านเห็นด้วยมากในการนำศิลปะพื้นบ้าน ด้านหนึ่ง ตะลุงมาจัดการเรียนการสอน สถานที่ใช้ในการเรียนการสอนเน้นการสอนที่โรงเรียนมากกว่าที่บ้าน วิธีสอนควรเน้นสาธิต การวัดผลประเมินผลโดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ผู้เรียนควรสามารถ นำความรู้ไปปฏิบัติได้

โดยรวมความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ของผู้ปกครองนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ใน ระดับมากที่สุด ซึ่งสัมพันธ์กับการจัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดขมมนา ตามธรรม พุทธศักราช 2545 ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรี ที่ว่าในคำอธิบายรายวิชา ดนตรี 5 (ศ 22101) และคำอธิบายรายวิชาดนตรี 6 (ศ 23101) คือนักเรียนสามารถ บรรเลงเครื่อง ดนตรีเดี่ยวและร่วมวงได้ทาง โรงเรียนจึงจัดหาสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนเพียงพอใน การบรรเลงดนตรีทั้งเดี่ยวและร่วมวง ซึ่งในการจัดหาสื่ออุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ทาง โรงเรียนได้รับความช่วยเหลือจากผู้ปกครองและชุมชนด้วยดีเสมอมา จึงทำให้ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในด้านสื่อ- อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ซึ่งทาง โรงเรียนควรอนุรักษ์และพัฒนากิจกรรมการมี ส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน นี้ให้ดียิ่งขึ้นตลอดไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ อยู่ ใน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนสาระดนตรีนอกจากเน้นทักษะแล้วยังต้องให้ ความรู้ด้านทฤษฎี ให้นักเรียนรู้จักเครื่องดนตรีสากลทุกชิ้นเพื่อนักเรียนจะได้ใช้ได้จริงแสดงว่าครู ได้จัดหาเครื่องมือให้นักเรียน ได้รู้จักอย่างทั่วถึง และจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษารายเรียน วัดขมมนาตามธรรม พุทธศักราช 2545 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรีในการจัดการ เรียนรู้สาระดนตรีจะเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญาและอารมณ์ให้ เห็นคุณค่าของตนเอง เพื่อให้มีการแสดงออกอย่างอิสระ เพิ่มการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติได้จริง เพิ่มโครงการตามศักยภาพเพื่อให้นักเรียนมีความสุข มีเสรีภาพในการเรียนและแสวงหาความรู้ได้ เองตามต้องการ เป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครอง ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษบา สุกระสร ได้ ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระ ดนตรี ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการอยู่ ในระดับมากที่สุด ในด้านครูผู้สอนและในระดับมากอีก 5 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสถานที่ สภาพแวดล้อม สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวัดผลและประเมินผล

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด แต่ก็ยังน้อยกว่าข้ออื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจาก ทางโรงเรียนยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องดนตรี แต่ได้พยายามจัดหาเครื่องดนตรีไว้บริการนักเรียนได้ทั่วถึงโดยการขอบริจาคเพิ่มเติมซึ่งมีผลดีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีสร้างความพอใจกับนักเรียน นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนการสอนมากขึ้นจึงทำให้เป็นที่พอใจของผู้ปกครอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษยา สุกระสร ดังได้กล่าวมาแล้ว

4) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านที่ 4 คือ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม พบว่า

โดยรวมความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนามตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมากที่สุดแสดงว่า ทางโรงเรียนมีการจัดสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและมีบรรยากาศทางดนตรีเป็นที่ต้องการของนักเรียน แต่ไม่สอดคล้องกับ บุษยา สุกระสร ได้ศึกษา ปัญหา และความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีช่วงชั้นที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความต้องการในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านสถานที่สภาพแวดล้อม ด้านสื่ออุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านครูผู้สอน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากทางโรงเรียนยังไม่มีห้องดนตรีโดยเฉพาะ ผู้สอนจึงประยุกต์ห้องเรียนเป็นห้องดนตรีด้วยเมื่อจะมีการเรียนการสอนดนตรี โดยการฝึกปฏิบัติมักจะนำนักเรียนไปเรียนนอกห้องเรียนบริเวณที่ต่างๆ ของโรงเรียน จึงทำให้นักเรียนได้เปลี่ยนบรรยากาศในการเรียน มีห้องเรียนที่เป็นสภาพจริง สะอาดร่มรื่น อากาศถ่ายเทได้ตลอดเวลา ห้องดนตรีมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิราช กุมารแก้ว ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการสอนบูรณาการแบบสหวิทยาการของครูผู้สอนระดับช่วงชั้น 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยา แผนกประถม พบว่า อาคารสถานที่โรงเรียนได้จัดการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ร่มรื่นปลอดภัย ตกแต่งอย่างมีระเบียบ มีบรรยากาศของการเรียนรู้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ห้องดนตรีมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีมีการยืดหยุ่น มีการใช้บริเวณต่างๆ ของโรงเรียนเป็นห้องฝึกซ้อมดนตรีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิราช กุมารแก้ว ดังได้กล่าวมาแล้ว

โดยรวมความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อมของผู้ปกครองนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนามตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ยังไม่มีห้องเป็นส่วนสัดส่วน บางครั้งจัดการสอนในห้องเรียน บางครั้งครูนำนักเรียนไปสอนนอกสถานที่ เช่น บริเวณลานวัด สนามกีฬา หรือบริเวณที่พักผ่อนของโรงเรียน ซึ่งส่วนมากมีสภาพร่มรื่น ปลูกต้นไม้สวยงาม อากาศถ่ายเทได้สะดวก และผู้ปกครองได้เห็นสภาพการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี อย่างทั่วถึง และมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วม คือ รับฟัง และติชม ได้อย่างเป็นกันเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิราช กุมารแก้ว ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบูรณาการแบบสหวิทยาการของครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม พบว่า อาคารสถานที่ โรงเรียน ได้จัดการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ร่มรื่น ปลอดภัย ตกแต่งอย่างมีระเบียบ มีบรรยากาศของการเรียนรู้ จุดเด่นของโรงเรียน ได้แก่ อาคารสถานที่และบรรยากาศร่มรื่น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีกฎระเบียบการใช้ห้องดนตรี เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างเหมาะสม อยู่ใน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากทางโรงเรียนมีครูผู้สอนดนตรีสากลเพียงคนเดียวจึงต้องกำหนดกฎระเบียบ เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสร้างความไม่พอใจกับผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ การจัดการเรียนการสอนของ หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดขมนามตามธรรม พุทธศักราช 2545 ที่เน้นการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อผู้เรียน โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้ง สาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการ ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับชั้น ตลอดจนเป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ เปอร์ไซวัล ไชมอนต์ ได้ศึกษาถึงลักษณะของครูที่ดี โดยสอบถามความคิดเห็นจากนักเรียนระดับไฮสคูล ระดับ 5-8 และระดับ 9 จำนวน 453 คน พบว่า คุณลักษณะของครูที่ดี ครูที่ดีต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถควบคุมนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยเป็นมิตรกับนักเรียน และมีอารมณ์ร่วมกับนักเรียน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ห้องดนตรีมีแสงสว่างเพียงพอและห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีมีการยืดหยุ่น มีการใช้บริเวณต่างๆ ของโรงเรียนเป็นห้องฝึกซ้อมดนตรีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิราช กุมารแก้ว ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบูรณาการแบบสหวิทยาการของครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม พบว่า อาคารสถานที่โรงเรียน ได้จัดการดูแลให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ร่มรื่น ปลอดภัย ตกแต่งอย่างมีระเบียบ มีบรรยากาศของการเรียนรู้ โรงอาหารและห้องน้ำถูกสุขลักษณะและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน

5) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านที่ 5 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า

โดยรวมความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะการวัดผลและประเมินผลของการเรียนการสอนสาระดนตรี ของโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม ตาม หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดขมนาตามธรรม พุทธศักราช 2545 ว่าในการจัดสาระการเรียนรู้อาจโรงเรียนยึดหลักความสมดุลในกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เน้นการเรียนการสอนตามสภาพความเป็นจริง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติจากการปฏิบัติจริง เน้นเรื่องความเข้าใจของนักเรียนเป็นพื้นฐาน และเน้นความคิดสร้างสรรค์ มีการสำรวจพื้นฐานของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และกล้าแสดงความคิดเห็นทางดนตรีได้ วัดผลจากง่ายไปยาก จากสิ่งใกล้ตัวไปสู่สิ่งไกลตัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Suzuki ซึ่งใช้แนวคิดที่เรียกว่า “วิธีสอนแบบภาษาแม่” คือสอนจากสิ่งที่ใกล้ตัว และมีพื้นฐาน มีทักษะอยู่แล้วจะทำให้เกิดการเรียนรู้ทางดนตรีได้ดี

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ระดับความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ และระดับชั้น อยู่ใน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนมีประสบการณ์ทางด้านการสอนมานาน จึงมีความสามารถในการวัดผลประเมินผล ให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนและตามจุดประสงค์ของหลักสูตรไม่ทำให้เกิดปัญหาทางด้าน การวัดผลประเมินผล ทั้งด้านการวัดผลทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฌูทริจิตต์ ที่กล่าวว่าในการจัดการเรียนการสอนสิ่งที่ครูควรคำนึงถึงใน ด้านสติปัญญา ครูต้องนำกระบวนการเรียนรู้มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจได้ชัดเจนและรวดเร็ว ครูต้องยอมรับว่าความสามารถทางดนตรีของเด็กแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนดนตรีนอกจากจะต้องหาวิธีการต่างๆเพื่อทำให้เด็กสนใจใคร่เรียนรู้แล้วยังต้องจำเป็นต้องคำนึงถึงวุฒิภาวะทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และพัฒนาการทางดนตรีด้วย แสดงว่าครูยึดตามแนวความคิดนี้จึงมีการออกข้อสอบที่มีระดับความง่ายเหมาะสม เป็นที่พึงพอใจของนักเรียน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีของ โรงเรียนวัดขมนาตามธรรมยึด ผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงมีการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะวิธีการ วัดผลประเมินผลและ กำหนดระยะเวลาในการวัดผลให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เรียนและความต้องการของนักเรียนซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เดวิท ไรอันส์ ได้ศึกษาค้นคว้าถึงลักษณะครูดีจากการวิเคราะห์ องค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1. ด้านพฤติกรรม 2. ด้านทัศนคติ 3. ด้านทัศนคติต่อการศึกษากับนักเรียน

เป็นศูนย์กลาง 4. ด้านความสามารถในภาษาเข้าใจภาษาพูดได้ดียิ่งขึ้น และ 5. ด้านความมั่นคงทางอารมณ์สม่ำเสมอปรับตัวได้ดี

โดยรวมความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านการวัดผลและประเมินผล ของผู้ปกครองนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการวัดผลและประเมินผลของครูผู้สอนกลุ่มสาระดนตรีเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ยึดตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม พุทธศักราช 2545 ที่เน้นการเรียนการสอนตามสภาพความเป็นจริง และเมื่อจัดการเรียนการสอนแล้วต้องมีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ความความมุ่งหมายของการเรียนการสอนดนตรี คือครูต้องยอมรับว่าความสามารถทางดนตรีของเด็กแตกต่างกัน จากการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนไม่เกิดปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล ผู้ปกครองซึ่งมีส่วนร่วมในการวัดผลประเมินผล จากการประเมินตามสภาพจริง จึงมีความพอใจในด้านการวัดผลและประเมิน ในระดับมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ให้โอกาสนักเรียนสอบแก้ตัวเมื่อสอบไม่ผ่าน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนมีประสบการณ์ทางการสอนมานานจึงมีความสามารถในการวัดผลประเมินผล ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนจึงทำให้ไม่เกิดปัญหาทางการวัดผลประเมินผล และกับผู้ปกครองซึ่งมีส่วนร่วมในการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษบา สุกระสร ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ช่วงชั้นที่ 2 ผู้ปกครองมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านครูผู้สอน และในระดับมากอีก 5 ด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านสถานที่ สภาพแวดล้อม สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวัดผลและประเมินผล

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มีการใช้เทคนิคในการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลาย อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ของโรงเรียนวัดขมมา ตามธรรม ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถไม่เท่ากันจึงจำเป็นต้องออกแบบการวัดผลด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับสภาพผู้เรียนและเนื้อหาสาระที่เรียนและความต้องการของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เดวิท ไรอันส์ ได้ศึกษาค้นคว้าถึงลักษณะครูดีจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1. ด้านพฤติกรรม 2. ด้านทัศนคติ 3. ด้านทักษะต่อการศึกษาคือ นักเรียนเป็นศูนย์กลาง 4. ด้านความสามารถในภาษาเข้าใจภาษาพูดได้ดียิ่งขึ้น และ 5. ด้านความมั่นคงทางอารมณ์สม่ำเสมอปรับตัวได้ดี

5.2.2 การวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นเรียน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่ว่าจะเป็เพศชายหรือหญิงก็ตาม ย่อมสามารถแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึกความเชื่อของตนเอง ได้อย่างอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เจียมจิต ภูมมาลา กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งการแสดงนี้อาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นเครื่องมือในการพิจารณาและประเมินค่า ก่อนที่จะตัดสินใจ และความคิดเห็นของ มาลี จุฑา กล่าวว่า กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ภูมิหลังทางสังคม กลุ่มคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกันย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เช่นความคิดเห็นระหว่างผู้สูงอายุกับผู้เยาว์ ระหว่างชนบทกับชาวเมือง และระหว่างผู้มีรายได้น้อยกับผู้มีรายได้สูง

2) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี ระดับชั้นเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี ระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่านักเรียนโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประถมศึกษาปีที่ 5 และประถมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีโดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เจียมจิต ภูมมาลา กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งการแสดงนี้อาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นเครื่องมือในการพิจารณาและประเมินค่า ก่อนที่จะตัดสินใจ และความคิดเห็นของ ลักษณ์ สรวิวัฒน์ กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นขึ้นอยู่กับเจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group determinants of attitude) เป็นปัจจัย ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น

ความคิดเห็นและเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5.2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีโรงเรียนวัดขมมาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตาม เพศ อายุ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีโดยรวมทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่ว่าจะ เป็นเพศชายหรือหญิงก็ตาม ย่อมสามารถแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึกความเชื่อของตนเองได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ เจียมจิต กุลมาลา กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งการแสดงนี้อาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นเครื่องมือในการพิจารณาและประเมินค่า ก่อนที่จะตัดสินใจ และความคิดเห็นของ มาลี จูทา กล่าวว่า กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ภูมิหลังทางสังคม กลุ่มคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกันย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เช่นความคิดเห็นระหว่างผู้สูงอายุกับผู้เยาว์ ระหว่างชนบทกับชาวเมือง และระหว่างผู้มีรายได้น้อยกับผู้มีรายได้สูง

2) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม ช่วงชั้นที่ 2 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี อายุ ต่างกัน โดยรวมทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนถึงแม้จะมีอายุแตกต่างกัน แต่ทางโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมประสบการณ์ ทางด้านดนตรีให้กับผู้ปกครองเท่าเทียมกันและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน จึงมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน มีมุมมองต่อสาระดนตรีไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลี จูทา กล่าวว่า กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ภูมิหลังทางสังคม กลุ่มคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกันย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้สูงอายุกับผู้เยาว์ ระหว่างชนบทกับชาวเมือง และระหว่างผู้มีรายได้น้อยกับผู้มีรายได้สูง

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ (Fact Findings) จากการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผลโดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยทั้ง 5 ด้าน มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ความคิดเห็น ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุดก็จริง แต่ยังมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดใน 5 ด้าน จึงควรพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีหลากหลายมากขึ้น เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีที่ดีมีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน อันจักนำไปสู่ความสำเร็จตามจุดประสงค์ของสาระดนตรีที่ตั้งไว้

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ความคิดเห็น ด้านสื่อ-อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุดก็จริง แต่ยังมีค่าเฉลี่ยน้อยเป็นอันดับ 2 ใน 5 ด้านจึงควรปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ด้านสื่อ-อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ โดย มีการนำอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม มีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีมาให้ความรู้แก่นักเรียนมากขึ้น และ จัดหาเครื่องดนตรีให้นักเรียนฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของ ผู้ปกครองของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน วัดขมมาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าความคิดเห็นด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด แต่ยังมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ใน 5 ด้าน จึงควรปรับปรุงโดยการ จัดห้องดนตรีให้มีแสงสว่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีการตกแต่งเพื่อจูงใจต่อการเรียน จัดวางเครื่องดนตรีและที่นั่งของนักเรียนอย่างเหมาะสม และจัดบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อให้สถานที่และสภาพแวดล้อม มีบรรยากาศที่ทำให้เกิดสุนทรียภาพทางดนตรีให้ มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งจะเป็นสิ่งเร้าที่จะทำให้ให้นักเรียนมีความสนใจดนตรีมากยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ว่า มีการนำอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม และมีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้

ความสามารถทางด้านดนตรีมาให้ความรู้แก่นักเรียนมากขึ้น ซึ่งทางโรงเรียนควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่นักเรียนมีความต้องการใช้มากที่สุดและที่ยังขาดแคลนในการเรียนการสอนสาระดนตรีสากล อีกทั้งศึกษาหาแหล่งวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีสากลเพื่อมาสนับสนุนการเรียนการสอนและศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนปกติและจากการสอนเสริมด้วยวิทยากรท้องถิ่น เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนามตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ดีที่สุดในที่สุดเท่าที่จะทำได้

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดขมนามตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ว่า ห้องดนตรีมีแสงสว่างเพียงพอและห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ดังนั้น โรงเรียนวัดขมนามตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรที่จะปรับปรุงแก้ไขด้านห้องดนตรีและทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ สภาพห้องดนตรีที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนดนตรีสากล ควรศึกษาเกี่ยวกับปริมาณของแสงสว่างที่มีผลต่อการเรียนการสอน หรือศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการถ่ายเทของอากาศภายในห้องดนตรี เพื่อปรับปรุงแก้ไขสภาพห้องดนตรีให้เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้บรรยากาศในการเรียนการสอนดีขึ้น อีกทั้งส่งเสริมเจตคติที่ดีทางด้านดนตรีให้กับนักเรียนในต่อไป

3) จากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่าปัญหาที่นักเรียนเสนอมากคือ สอนเร็วเกินไป อุปกรณ์มีการเก็บไม่เป็นระเบียบ ไม่ค่อยได้ทำความสะอาดอุปกรณ์ และไม่มีที่บริการน้ำดื่มในห้อง และปัญหาที่ผู้ปกครองเสนอมาก คือ อุปกรณ์มีไม่หลากหลาย ห้องดนตรีอยู่ติดกับห้องเรียน ทำให้เสียงรบกวนห้องข้างเคียง ไม่ให้นำอุปกรณ์ดนตรีไปฝึกซ้อมที่บ้าน มีเวลาในการสอนน้อย มีการเดินสายไฟไม่เป็นระเบียบ และให้แบบฝึกทำงานมาก จึงควรศึกษาวิจัย เกี่ยวกับเรื่องเทคนิควิธีการสอนดนตรีสากล หรือการบริหารจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี และศึกษาสภาพห้องดนตรีที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน และนำข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขมาพัฒนาศึกษาวิจัยต่อไป

บรรณานุกรม

1) หนังสือทั่วไป

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2542.

กระทรวงศึกษาธิการ. การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6. กรุงเทพมหานคร : กรมศาสนา, 2540.

_____. สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าพัสดุภัณฑ์, 2545.

กัลยา วานิชบัญชา. การใช้ SPSS FOR WINDOWS ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

_____. สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

เกรือจิต ศรีบุญนาค และคณะ. สุนทรียภาพของชีวิต. กรุงเทพมหานคร : คอมฟอร์ท, 2542.

เจียมจิต กุลมาลา. สาธารณมติเอกสารประกอบการสอนชุดวิชาสังคมศึกษาเล่ม 4 (เล่ม2). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. สารคดี : แนวคิดสู่แนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

_____. จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ธีระศักดิ์ ชุ่มอารมณ์เลิศ. เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา. ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.

ธีระพร อุวรรณโณ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

นิภา เมธาวีชัย. วิทยาการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2543.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2545.

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทักษะคนดี : การจัดการและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2540.
- ประสาธน์ หลักศิลา. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : ก้าวหน้า, 2540.
- ผดุง พรหมมูล และคณะ. ชุดปฏิรูปการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3). กรุงเทพฯ : ประสานมิตร, 2545.
- พุดสุข กิจรัตน์. การเรียนการสอน. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักการสอน. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร, 2540.
- มนสิข ลัทธินุรนต์, ดร., รศ.. ระเบียบวิธีวิจัย. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยธนบุรี, 2550.
- มาลี จุฑา. การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : อักษรราพีพัฒนา, 2544.
- โรงเรียนวัดขมมตามธรรม. หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดขมมตามธรรมพุทธศักราช 2545. พระนครศรีอยุธยา : โรงเรียนวัดขมมตามธรรม, 2545.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ : โอเอสพรีนติ้ง เฮาส์, 2544.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2540.
- ศิริภาคย์ บุราเคชะ. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สุเทพ บันลือสินธุ์. พื้นฐานการดนตรีสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2537.
- ส่งศรี ชมพูนุวงศ์. การวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2547.
- อุทัย หิรัญโต. หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โฮเดียนสโตร์, 2542.

2) วิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์ / รายงานการวิจัย

- กรรณิการ์ ต๊ะเสาร์. "ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนธรรมสาริตศึกษา". การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- จรรย์ ไชยชนะ. "ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนดนตรีในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1". การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.

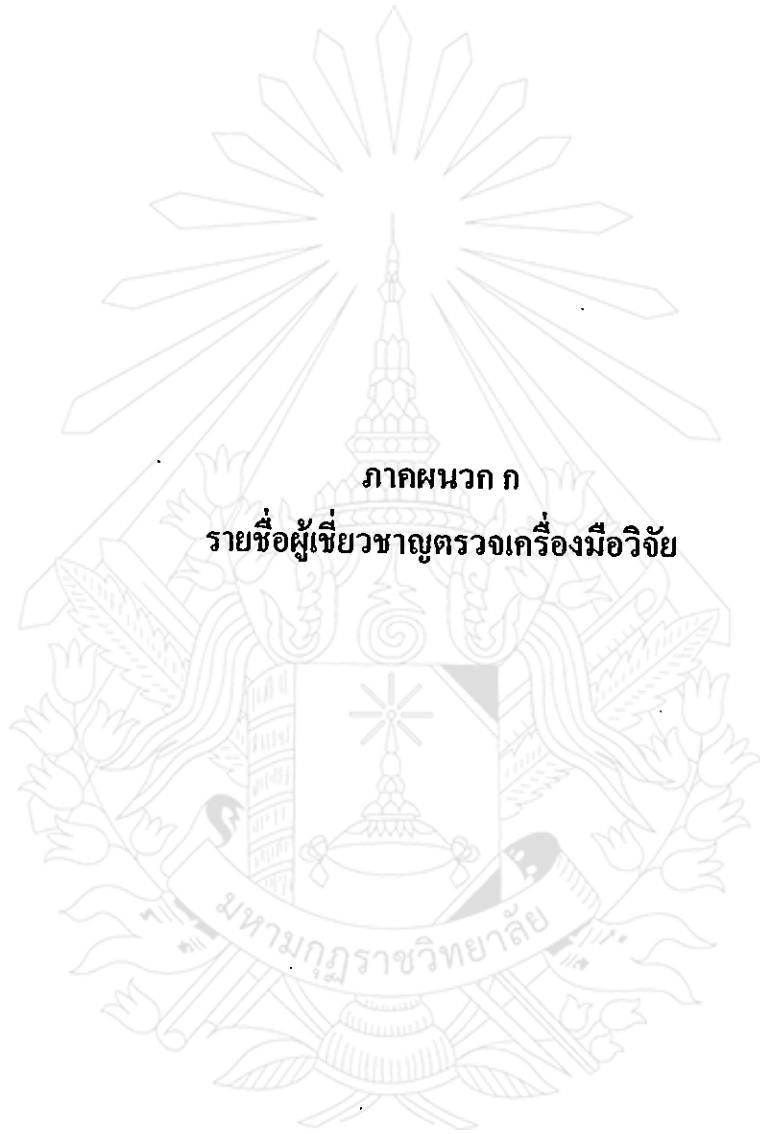
- นิตยา พุ่มแสงทอง. "ความคิดเห็นและความคาดหวังของครูสอนดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา". วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.
- บุษยา เตริยประเสริฐ. "ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ กรณีศึกษา อำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา". ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2541.
- บุษยา สุกระสร. "ปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนสาระดนตรีช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยจังหวัดเชียงใหม่". ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.
- เรืองเวทย์ แสงรัตน์. "ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตราการเพิ่ม ประชากรของประเทศไทย". วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.
- อริราช กุมารแก้ว. "ความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บูรณาการแบบสหวิทยาการของครูผู้สอน ระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม". ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, 2548.

ภาคผนวก

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผศ. ดร.ไพโรจน์ บัวสุข

วุฒิการศึกษา ศน.บ (การสอนภาษาอังกฤษ), M.A. (Linguistics) Ph.D. (English)
ตำแหน่งปัจจุบัน หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการศึกษา อาจารย์ประจำศูนย์บัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

2. ดร. ราชันย์ บุญธิมา

วุฒิการศึกษา กศ.ด (การศึกษาดุษฎีบัณฑิต) การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

3. รศ. อมรา กล้าเจริญ

วุฒิการศึกษา ศศ.ม (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) นาฏศิลป์ไทย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ที่ ศธ ๖๐๑๐(๒.๓)/๐๕๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เจริญพร ผศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายรุ่งโรจน์ ธนะวังน้อย รหัสประจำตัว ๕๐๑๒๗๐๕๐๒๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยมีกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.ชชนัญ ไชยบัว	อาจารย์ที่ปรึกษา
๒. พระมหาวิโรจน์ กุดตวิโร (ดร.)	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้โดยเฉพาะ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาดังกล่าว ตามแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรเพื่อ โปรดพิจารณา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอเจริญพรขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เจริญพร

(พระวินัยเมธี)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ศูนย์การศึกษามัธยมศึกษาวิทยาลัย

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

โทร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๘ ต่อ ๑๑๓

โทรสาร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๗

ที่ ศธ ๖๐๑๐(๒.๓)/๐๕๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เจริญพร คร. ราชันย์ บุญธิมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายรุ่งโรจน์ ธนะวังน้อย รหัสประจำตัว ๕๐๑๒๗๐๕๐๒๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยมีกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดังนี้

๑. คร.ชชนันท์ ไบบัว

อาจารย์ที่ปรึกษา

๒. พระมหาวิโรจน์ คุณตวีโร (ดร.)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้โดยเฉพาะ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาดังกล่าว ตามแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรเพื่อ โปรดพิจารณา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอเจริญพร ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เจริญพร

(พระวินัยเมธี)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๘ ต่อ ๑๑๓

โทรสาร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๗

ที่ ศร ๖๐๑๐(๒.๓)/๐๕๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เจริญพร รศ.อมรา กล้าเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายรุ่งโรจน์ ธนะวังน้อย รหัสประจำตัว ๕๐๑๒๗๐๕๐๒๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยมีกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.ธชฌ์รัฐ ไบบัว อาจารย์ที่ปรึกษา

๒. พระมหาวีโรจน์ กุดตวีโร (ดร.) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้โดยเฉพาะ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาดังกล่าว ตามแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรเพื่อ โปรดพิจารณา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอเจริญพรขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เจริญพร

(พระวินัยเมธี)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

ศูนย์การศึกษานันท์วิทยาลั

โทร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๗ ต่อ ๑๑๓

โทรสาร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๗

ที่ ศธ ๖๐๑๐(๒.๓)/๐๕๐

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดคยมนาตามธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายรุ่งโรจน์ ธนะวังน้อย รหัสประจำตัว ๕๐๑๒๗๐๕๐๒๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดคยมนาตามธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”

ในการนี้ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลในหน่วยงานของท่าน เพื่อนำไปประกอบการดำเนินการวิจัย

จึงเจริญพรเพื่อ โปรดพิจารณา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอเจริญพรขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เจริญพร

(พระวินัยเมธี)

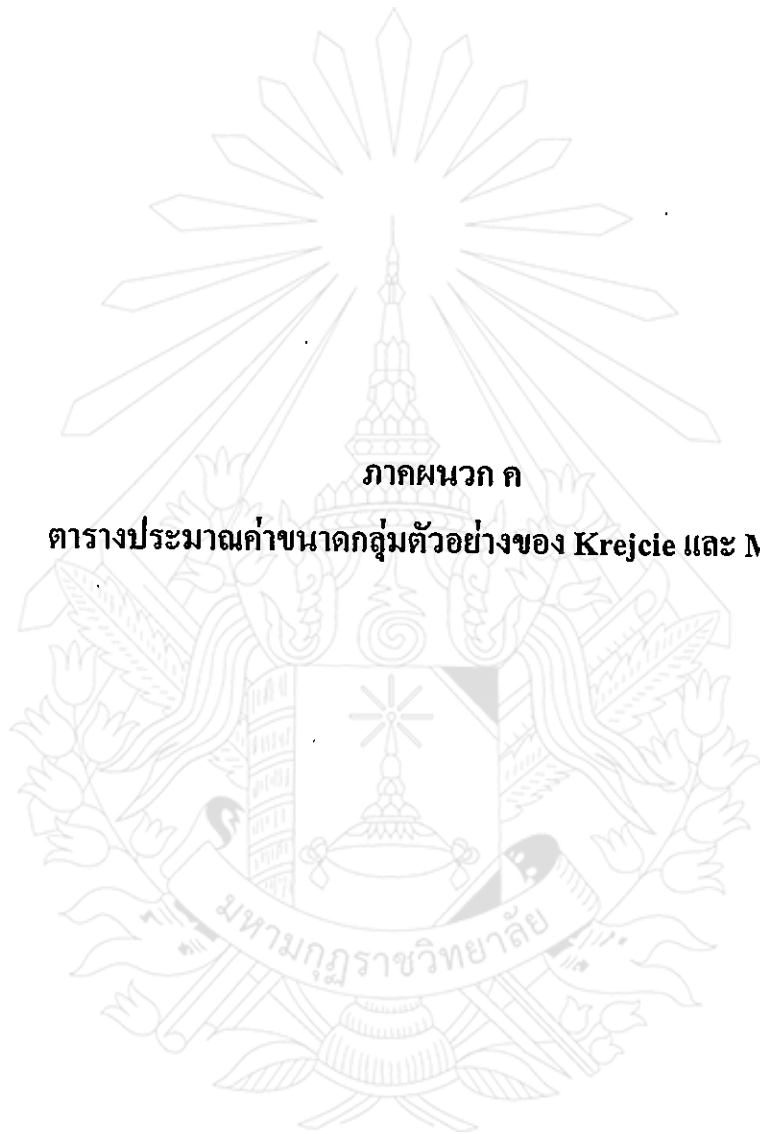
รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ศูนย์การศึกษานันท์ศึกษาวิทยาลัย

โทร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๘ ต่อ ๑๑๓

โทรสาร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๗

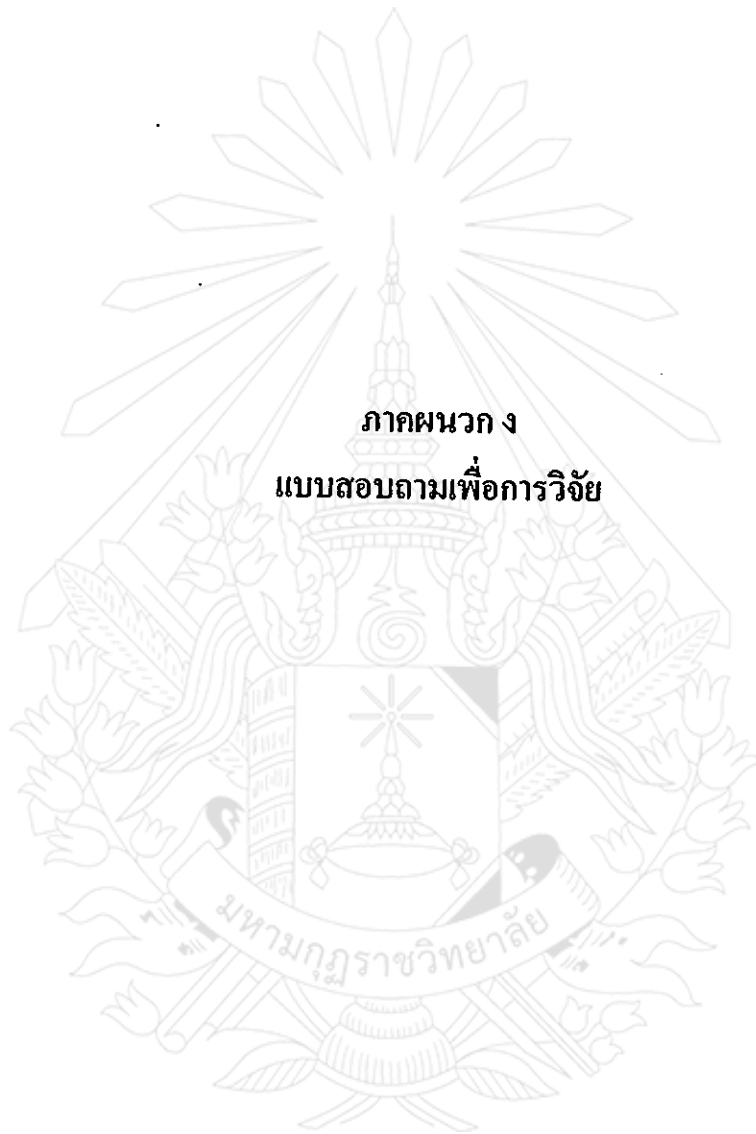
ภาคผนวก ค

ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan

ตารางแสดงจำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan

จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง
10	10	150	108	460	210	2,200	327
15	14	160	113	480	214	2,400	331
20	19	170	118	500	217	2,600	335
25	24	180	123	550	226	2,800	338
30	28	190	127	600	234	3,000	341
35	32	200	132	650	242	3,500	346
40	36	210	136	700	248	4,000	351
45	40	220	140	750	254	4,500	354
50	44	230	144	800	260	5,000	357
55	48	240	148	850	265	6,000	361
60	52	250	152	900	269	7,000	364
65	56	260	155	950	274	8,000	367
70	59	270	159	1,000	278	9,000	368
75	63	280	162	1,100	285	10,000	370
80	66	290	165	1,200	291	15,000	375
85	70	300	169	1,300	297	20,000	377
90	73	320	175	1,400	302	30,000	379
95	76	340	181	1,500	306	40,000	380
100	80	360	186	1,600	310	50,000	381
110	86	380	191	1,700	313	75,000	382
120	92	400	196	1,800	317	100,000	384
130	97	420	201	1,900	320		
140	103	440	205	2,000	322		

(ที่มา : Robert V. Krejcie and Earyle W. Morgan. Educational and Psychological Measurement, 1970 : 608 – 609)

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบสอบถาม**ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี
โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา****คำชี้แจง**

1. แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรมอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยนักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต มหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ทั้งนี้ผู้ศึกษาขอรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเหล่านี้ไว้เป็นความลับ และจะไม่เป็นผลเสียนักเรียนแต่ประการใด โดยจะนำผลมา วิเคราะห์เพื่อเสนอผลวิจัยในภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล และขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้
2. แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. ระดับชั้น

- ประถมศึกษาปีที่ 4
 ประถมศึกษาปีที่ 5
 ประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพศ

- ชาย
 หญิง

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี

ขอให้นักเรียนพิจารณาว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีอยู่ในระดับใด ดังมีรายการต่อไปนี้ คือ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างระดับความคิดเห็นในแบบสอบถามแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ

- 5 คะแนน หมายถึง มาก หรือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 4 คะแนน หมายถึง ค่อนข้างมาก หรือ เห็นด้วย
 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง หรือ เฉยๆ
 2 คะแนน หมายถึง ค่อนข้างน้อย หรือ ไม่เห็นด้วย
 1 คะแนน หมายถึง น้อย หรือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ก. ด้านครูผู้สอน					
1.	ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมีอาชีพ					
2.	ครูใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระได้เป็นอย่างดี					
3.	ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนในขณะที่สอนอย่างทั่วถึง					
4.	ครูพัฒนาความรู้ความสามารถของคนให้ทันสมัยและก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา					
5.	ครูขยันหมั่นเพียร ทุ่มเทกำลังกายและใจ และมีความรับผิดชอบในการสอน					
6.	ครูนำจิตวิทยามาใช้ในการสอน และมีความเข้าใจนักเรียน					
7.	ครูให้อิสระแก่นักเรียนในการแสดงความคิดเห็น					
8.	ครูมีเหตุผลในการลงโทษ และใช้วิธีการลงโทษอย่างเหมาะสม					
9.	ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน					
10.	ครูเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลา					
	ข. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
11.	เนื้อหาสาระมีรายละเอียดเพียงพอ และสามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้ง่าย					
12.	มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย					
13.	มีการสอน โดยเน้นการสอนแบบบรรยายมากขึ้น					
14.	มีการสอน โดยเน้นการสอนแบบปฏิบัติมากขึ้น					
15.	มีการสอน โดยเน้นการสอนแบบสาธิตมากขึ้น					
16.	มีการจัดช่วงเวลาให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนปกติ					
17.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอน					

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
18.	นักเรียนสามารถเลือกเรียนเครื่องดนตรีได้หลากหลายตามความสนใจ					
19.	ค. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย					
20.	มีการนำอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยความสะดวกการเรียนการสอนมาใช้ อย่างเหมาะสม					
21.	มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ					
22.	มีหนังสือแบบเรียนสำหรับให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียน ที่เป็นรูปเล่ม					
23.	มีเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมให้กับนักเรียน นอกเหนือจากบทเรียน					
24.	มีแหล่งข้อมูลสำหรับให้นักเรียนค้นคว้าเนื้อหาสาระ เพิ่มเติมอย่างเพียงพอ					
25.	มีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความสามารถทางด้าน ดนตรีมาให้ความรู้แก่นักเรียนมากขึ้น					
26.	มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ					
27.	ง. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ห้องดนตรีมีการตกแต่งเพื่อจูงใจในการเรียน					
28.	บริเวณรอบห้องดนตรีมีความเงียบสงบ					
29.	ห้องดนตรีมีแสงสว่างเพียงพอ					
30.	ห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
31.	ห้องดนตรีมีขนาดกว้างขวาง					
32.	ห้องดนตรีสะอาดเรียบร้อยและเป็นระเบียบ					
33.	ห้องดนตรีมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยความสะดวกการเรียนรู้					
34.	ห้องดนตรีควรตั้งอยู่ในบริเวณอาคารเรียนปกติเพื่อความ สะดวกต่อการเรียนของนักเรียน					
35.	มีการจัดวางเครื่องดนตรีและที่นั่งของนักเรียนอย่างเหมาะสม					

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
36.	มีกฎระเบียบการใช้ห้องดนตรี เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างเหมาะสม					
37.	จ. ด้านการวัดผลและประเมินผล ระดับความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและระดับชั้น					
38.	มีการวัดผลและประเมินผลก่อนการเรียน ระหว่าง การเรียน และหลังการเรียน					
39.	เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน ควรให้อีโอกาสนักเรียนได้สอบแก้ตัวทุกครั้ง					
40.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลเอง					
41.	เพื่อนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลนักเรียน					
42.	มีการใช้เทคนิคในการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลาย					
43.	มีการประกาศและรายงานผลการวัดผลและประเมินผลให้นักเรียนทราบโดยเร็ว					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี

1) ด้านครูผู้สอน

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

3) ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

4) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

5) ด้านการวัดผลและประเมินผล

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ

นายรุ่งโรจน์ ธาระวังน้อย

แบบสอบถาม
ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี
โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยนักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ทั้งนี้ผู้ศึกษาขอรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเหล่านี้ไว้เป็นความลับและจะไม่เป็นผลเสียต่อผู้ปกครองแต่ประการใด โดยจะนำผลมาวิเคราะห์เพื่อเสนอผลวิจัยในภาพรวมเท่านั้นจะไม่มีเปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล และขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้
2. แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครอง
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครอง

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ
 - ชาย
 - หญิง
2. อายุ
 - 20 - 30 ปี
 - 31 - 40 ปี
 - 41 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี

ขอให้ผู้ปกครองพิจารณาว่า ท่านมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระดนตรีอยู่ในระดับใด ดังมีรายการต่อไปนี้ คือ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ- อุปกรณ์ แหล่งการเรียนรู้ ด้านสถานที่สภาพแวดล้อม และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างระดับความคิดเห็นในแบบสอบถามแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ

5	คะแนน หมายถึง	มาก	หรือ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	คะแนน หมายถึง	ค่อนข้างมาก	หรือ	เห็นด้วย
3	คะแนน หมายถึง	ปานกลาง	หรือ	เฉยๆ
2	คะแนน หมายถึง	ค่อนข้างน้อย	หรือ	ไม่เห็นด้วย
1	คะแนน หมายถึง	น้อย	หรือ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ปกครอง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ก. ด้านครูผู้สอน					
1.	ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมืออาชีพ					
2.	ครูใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระได้เป็นอย่างดี					
3.	ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนในขณะที่สอนอย่างทั่วถึง					
4.	ครูพัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้ทันสมัยและก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ					
5.	ครูขยันหมั่นเพียร พุ่มเทกำลังกายและใจ และมีความรับผิดชอบในการสอน					
6.	ครูนำจิตวิทยามาใช้ในการสอน และมีความเข้าใจความแตกต่างของนักเรียน					
7.	ครูรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					
8.	ครูมีเหตุผลในการลงโทษ					
9.	ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ปกครอง					
10.	ครูเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลา					
	ข. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
11.	เนื้อหาสาระมีรายละเอียดเพียงพอ และสามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้ง่าย					
12.	มีการเรียงลำดับขั้นตอนเนื้อหาสาระจากง่ายไปยาก					
13.	ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอน					
14.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอน					
15.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน					
16.	มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย					
17.	มีการจัดช่วงเวลาว่างให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีของโรงเรียนฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนปกติ					

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ปกครอง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
18.	ค. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ					
19.	มีหนังสือแบบเรียนสำหรับให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียน อย่างเพียงพอ					
20.	มีการนำเอาอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน					
21.	มีแหล่งข้อมูลสำหรับให้นักเรียนค้นคว้าเนื้อหาสาระ เพิ่มเติมอย่างเพียงพอ					
22.	มีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความสามารถทางด้าน ดนตรีมาให้ความรู้แก่นักเรียนกว้างขวางมากขึ้น					
23.	สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีสภาพดี					
24.	มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ					
	ง. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม					
25.	ห้องดนตรีควรสามารถเก็บเสียงได้ เพื่อไม่ให้เสียงจาก ภายนอกเข้าไปรบกวนการเรียนการสอน					
26.	ห้องดนตรีสะอาดเรียบร้อยและเป็นระเบียบเรียบร้อย					
27.	ห้องดนตรีมีแสงสว่างเพียงพอ					
28.	ห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
29.	ขนาดของห้องดนตรีเหมาะกับจำนวนของนักเรียน					
30.	ห้องดนตรีมีการตกแต่งเพื่อให้สนใจต่อการเรียน					
31.	ห้องดนตรีมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของ นักเรียน					
32.	ห้องดนตรีควรตั้งอยู่ในบริเวณอาคารเรียนปกติเพื่อความ สะดวกต่อการเรียนของนักเรียน					
33.	มีการจัดวางเครื่องดนตรีและที่นั่งของนักเรียนอย่าง เหมาะสม					
34.	มีกฎระเบียบการใช้ห้องดนตรี เพื่อความเป็นระเบียบ เรียบร้อยอย่างเหมาะสม					

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ปกครอง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
35	จ. ด้านการวัดผลและประเมินผล ให้โอกาสนักเรียนสอบแก้ตัวเมื่อสอบไม่ผ่าน					
36.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลของ นักเรียน					
37.	มีการใช้เทคนิคในการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย					
38.	มีการประกาศและรายงานผลการวัดผลและประเมินผลให้ นักเรียนทราบโดยเร็ว					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี

1) ด้านครูผู้สอน

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

3) ด้านสื่อ-อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

4) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

5) ด้านการวัดผลและประเมินผล

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ

นายรุ่งโรจน์ ธาระวังน้อย

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน
 สาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน						
1	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี						
1) ด้านครูผู้สอน						
1	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
11	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3) ด้านสื่อ-อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้						
19	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
4) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม						
27	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
35	+1	0	+1	2	0.67	นำไปใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
5) ด้านการวัดผลและประเมินผล						
37	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
41	+1	0	+1	2	0.67	นำไปใช้ได้
42	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
43	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี						
1	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้

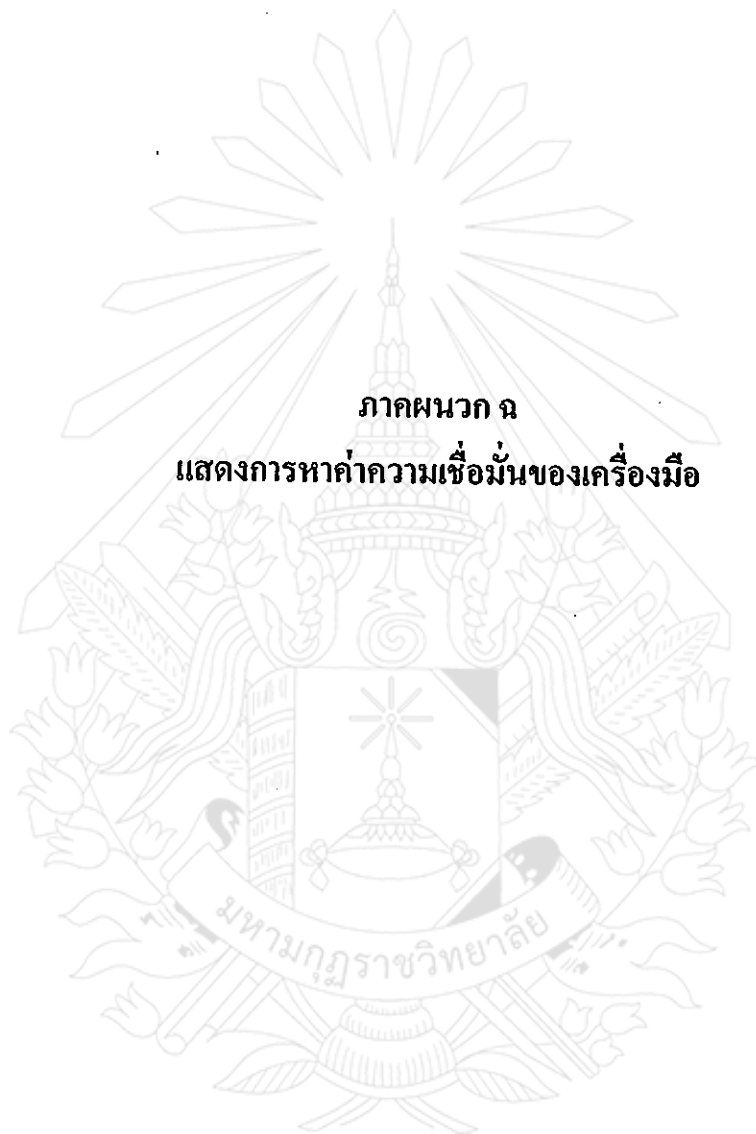
แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอน
สาระดนตรี โรงเรียนวัดยมนาตามธรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ตอนที่ 1 บังคับส่วนบุคคลของผู้ปกครอง						
1	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี						
1) ด้านครูผู้สอน						
1	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
2) ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
11	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
17	+1	+1	0	2	0.67	นำไปใช้ได้

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3) ด้านสื่อ-อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้						
18	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
4) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม						
25	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
5) ด้านการวัดผลและประเมินผล						
35	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเรียนการสอนสาระดนตรี						
1	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้

ภาคผนวก ฉ
แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

แสดงการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัต จำนวน 43 ข้อ

$$\text{สูตร } r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S_x^2} \right]$$

r_{tt} แทน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม = 43 ข้อ

S_i^2 แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ = 5.09

S_x^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ = 62.20

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } r_{tt} &= \frac{43}{43-1} \left[1 - \frac{5.09}{62.20} \right] \\ r_{tt} &= \frac{43}{42} [1 - 0.082] \\ r_{tt} &= 1.024 [0.918] \\ r_{tt} &= 0.94 \end{aligned}$$

แสดงการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครอง
โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัต จำนวน 38 ข้อ

$$\text{สูตร } r_{ii} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S_x^2} \right]$$

r_{ii} แทน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม = 38 ข้อ

S_i^2 แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ = 5.24

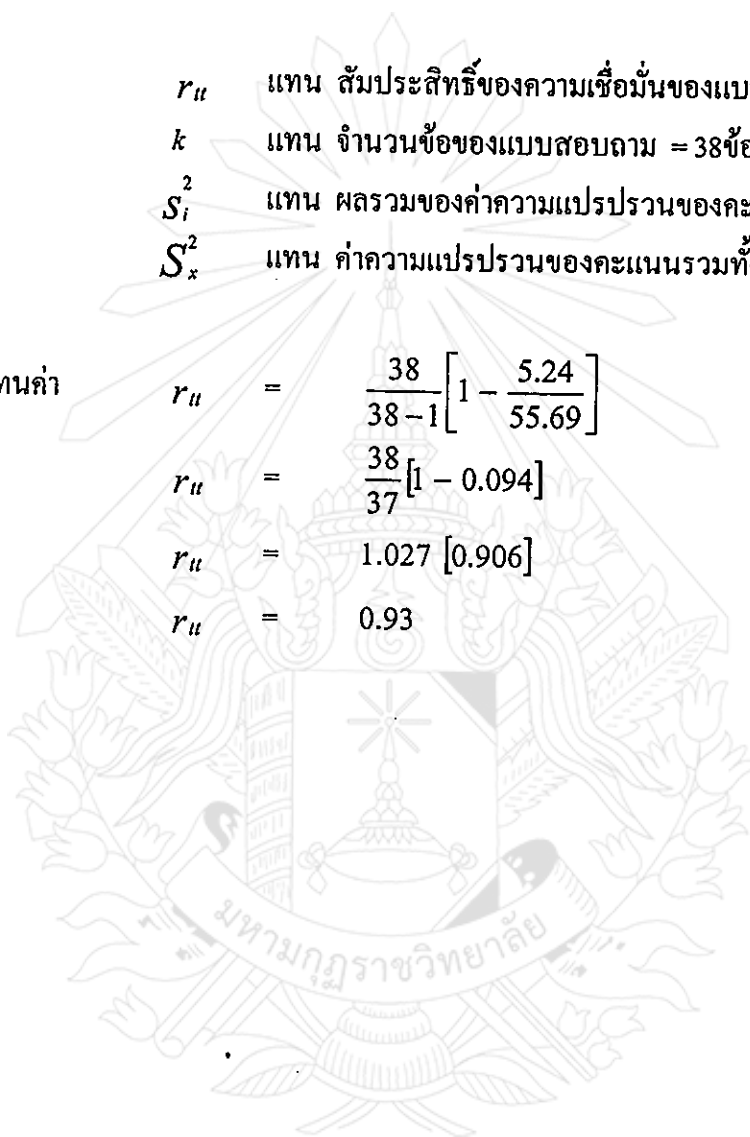
S_x^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ = 55.69

$$\text{แทนค่า } r_{ii} = \frac{38}{38-1} \left[1 - \frac{5.24}{55.69} \right]$$

$$r_{ii} = \frac{38}{37} [1 - 0.094]$$

$$r_{ii} = 1.027 [0.906]$$

$$r_{ii} = 0.93$$

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล : นายรุ่งโรจน์ ณะวังน้อย
 วัน/ เดือน/ ปีเกิด : 23 มิถุนายน 2496
 ภูมิลำเนาเดิม : พระนครศรีอยุธยา
 ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 11 หมู่ 4 ตำบลหัวไผ่ อำเภอมหาราช
 : จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13150 โทร.0-3522-8062, 084-7751772

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2522 : ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศษ.บ) พลศึกษา
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตำแหน่งหน้าที่การงาน

พ.ศ. 2529 : รับราชการครู โรงเรียนวัดคีรีเจริญผล สำนักงานการประถมศึกษา
 อำเภออุททอง จังหวัดสุพรรณบุรี
 พ.ศ. 2534 : รับราชการครู โรงเรียนชุมชนวัดสุเมธ สำนักงานการประถมศึกษา
 อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 พ.ศ. 2539 : รับราชการครู โรงเรียนวัดสุวรรณเจดีย์ สำนักงานการประถมศึกษา
 อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 ปัจจุบัน : ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดขมมาตามธรรม สำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา